

Bruxelles, 3 mai 2022
(OR. en)

Dosar interinstituțional:
2022/0089 (COD)

7639/1/22
REV 1

AGRI 120
AGRISTR 17
AGRIORG 36
AGRILEG 42
CODEC 377
IA 32

PROPUNERE

Nr. doc. Csie:	COM(2022) 134 final/2
Subiect:	Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI privind indicațiile geografice ale Uniunii Europene pentru vin, băuturi spirtoase și produse agricole, precum și privind sistemele de calitate pentru produsele agricole, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1308/2013, (UE) 2017/1001 și (UE) 2019/787 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1151/2012

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2022) 134 final/2.

Anexă: COM(2022) 134 final/2

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 2.5.2022
COM(2022) 134 final/2

2022/0089 (COD)

CORRIGENDUM

This document replaces COM(2022)134 final of 31.03.2022.

Addition of the cross-references to the linked SWD and SEC documents.

Concerns all language versions.

The text shall read as follows :

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind indicațiile geografice ale Uniunii Europene pentru vin, băuturi spirtoase și produse agricole, precum și privind sistemele de calitate pentru produsele agricole, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1308/2013, (UE) 2017/1001 și (UE) 2019/787 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1151/2012

{SEC(2022) 197 final} - {SWD(2022) 135 final} - {SWD(2022) 136 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Indicațiile geografice (IG) identifică produse cu calitate, caracteristici sau reputație datorate unor factori naturali și umani și legați de locul de origine al produselor. Aceste indicații reprezintă un drept de proprietate intelectuală (DPI) conceput pentru promovarea concurenței loiale în rândul producătorilor, prin evitarea utilizărilor cu rea-voință ale unei denumiri și a practicilor frauduloase și înșelătoare. IG le garantează consumatorilor autenticitatea produselor și evidențiază pe piață un produs care asigură vânzări și exporturi cu valoare mai mare. IG au fost recunoscute pe plan internațional din 1883¹ și au fost protejate de Uniune în mai multe etape, începând cu anii 1970 (vinul), mai apoi în 1992 (produsele agricole și alimentare), și până în 2020, când au fost finalizate registrele². Astăzi, registrul indicațiilor geografice din UE cuprinde aproape 3 500 de denumiri de vinuri, de băuturi spirtoase și de produse agricole și alimentare.

Deși sistemul IG al Uniunii este solid, evaluarea politicii, precum și procesul de evaluare a impactului au dovedit că există loc pentru îmbunătățiri, obiectivul fiind, îndeosebi, consolidarea sistemului IG – un element-cheie pentru furnizarea de alimente de calitate superioară și pentru protejarea patrimoniului cultural, gastronomic și local pe tot cuprinsul Uniunii. Aceste îmbunătățiri privesc în principal următoarele aspecte:

- Modul optim de a pune în practică dreptul fundamental al producătorilor de a beneficia de protecția DPI aferente IG-urilor lor. Producătorii care dețin activul necorporal al unei IG au dreptul de a beneficia de protecția acestuia, iar Uniunea se străduiește să facă acest lucru cât mai eficient și eficace posibil chiar și în aceste vremuri de utilizare intensă a internetului;
- Modul de a împiedica exploatarea cu rea-credință a denumirilor produselor de către operatori care nu dețin drepturi în legătură cu produsul autentic sau care nu sunt asociați cu acesta. Trebuie de asemenea revizuite asigurarea respectării, în special pe internet, și verificarea conformității;
- Modul de sporire a producției sustenabile de produse cu IG. Deși IG sunt instrumente care pun în valoare produse intrinsec legate de factorii naturali și cunoștințele specifice ale producătorilor dintr-o anumită zonă, utilizarea lor în acest scop nu este suficientă;
- Modul în care consumatorii pot fi mai bine informați în legătură cu produsele autentice, pentru a se soluționa problema informațiilor asimetrice. Gradul de recunoaștere a simbolurilor specifice ale Uniunii de către consumatori este foarte scăzut, ceea ce indică o dificultate de comunicare;
- Modul de a se asigura că producătorii beneficiază de o rentabilitate echitabilă pentru produsul lor, ale cărui calități sunt legate de producție, și își pot consolida poziția în cadrul lanțului de aprovizionare cu produse alimentare.

Sistemul specialităților tradiționale garantate (STG) nu a creat, după 30 de ani de existență, beneficiile preconizate pentru producători și consumatori. În scopul unei mai bune identificări

¹ <https://www.wipo.int/treaties/en/ip/paris/>

² <https://ec.europa.eu/info/food-farming-fisheries/food-safety-and-quality/certification/quality-labels/geographical-indications-register/>

și promovări în Uniune a produselor agricole tradiționale, sistemul STG trebuie simplificat și clarificat.

Propunerea contribuie la realizarea obiectivelor urmărite de politica agricolă comună (PAC), în special a obiectivului de a se îmbunătăți reacția sectorului agricol din Uniune la cererile societății în ceea ce privește rezultatele în materie de sustenabilitate economică, socială și de mediu a producției agricole. Propunerea va consolida actualul sistem IG ca DPI. Aceasta va îmbunătăți rezultatele economice, sociale și de mediu ale produselor IG, le va acorda mai multe competențe și le va atribui mai multe responsabilități producătorilor, va determina reducerea unor noi forme de încălcare (pe internet), va îmbunătăți eficacitatea asigurării respectării și eficacitatea controalelor care garantează autenticitatea produselor, va viza eliminarea lacunelor legislative și va eficientiza procedurile de înregistrare. Pe lângă IG, propunerea va viza și normele privind STG, în special clarificarea definiției lor. Pe de altă parte, propunerea nu aduce modificări normelor privind mențiunile de calitate facultative; acestea au fost introduse abia în 2012, iar statele membre trebuie mai întâi să le exploreze pe deplin potențialul. În fine, propunerea nu vizează IG din afara sectorului agricol; pentru acestea, Comisia intenționează să propună un act legislativ separat.

Scopul general al revizuirii IG este de a se facilita utilizarea IG pe întreg teritoriul Uniunii, ca instrumente privind drepturile de proprietate intelectuală accesibile tuturor fermierilor și producătorilor de produse, legate prin caracteristici sau reputație, de locul lor de producție. Nu se propun schimbări ale structurii fundamentale a sistemelor IG, menținându-se astfel rolul statelor membre în procedura pentru cererile legate de IG și STG; nivelul ridicat de protecție a drepturilor de proprietate intelectuală; particularitățile care caracterizează IG din sectorul vinului și din cel al băuturilor spirtoase și asigurarea respectării la nivel național atât în cadrul Regulamentului privind controalele oficiale, cât și în cadrul instrumentelor privind drepturile de proprietate intelectuală.

Producția de produse agricole de calitate reprezintă un punct forte al agriculturii europene, însă există dezechilibre geografice în ceea ce privește numărul de IG înregistrate pe teritoriul Uniunii. Aceste dezechilibre reflectă „puncte de pornire” și experiențe diferite în conservarea patrimoniului gastronomic și cultural al statelor membre. Revizuirea IG trebuie să acorde o atenție deosebită încurajării utilizării lor în statele membre în care este subexploată utilizarea IG. IG îi recompensează pe producători pentru eforturile lor de a produce o gamă variată de produse de calitate, lucru ce poate aduce, la rândul său, beneficii economiei rurale. Acest lucru este valabil în special în zonele defavorizate, în zonele montane și în regiunile ultraperiferice, în care sectorul agricol constituie o parte importantă a economiei și costurile de producție și handicapurile sunt importante. Un alt obiectiv este și creșterea numărului de IG înregistrate până la media Uniunii, pentru fiecare stat membru cu o utilizare mai redusă.

Propunerea vizează, prin urmare, următoarele obiective generale:

1. asigurarea unei protecții eficace a DPI în Uniune, inclusiv a unor procese de înregistrare eficiente, pentru a-i recompensa în mod corect pe producători pentru eforturi;
2. sporirea utilizării IG în toată Uniunea, în beneficiul economiei rurale.

Aceste două obiective generale sunt detaliate în cadrul a șase obiective specifice:

1. să se îmbunătățească asigurarea respectării normelor în materie de IG în scopul unei mai bune protecții a DPI și al unei mai bune protecții a IG pe internet, inclusiv împotriva înregistrărilor realizate cu rea-credință și a practicilor frauduloase și înșelătoare, să se îmbunătățească utilizările din cadrul sistemului numelor de domeniu și să se combată contrafacerea;

2. să se raționalizeze și să se clarifice cadrul juridic în scopul de a se simplifica și a se armoniza procedurile pentru cererea de înregistrare a unor denumiri noi și de modificare a caietului de sarcini;
3. să se contribuie la sporirea gradului de sustenabilitate a sistemului alimentar al Uniunii prin integrarea unor criterii specifice de sustenabilitate;
4. să se acorde producătorilor și grupurilor de producători competențe pentru a-și gestiona mai bine propriile active IG și să se încurajeze dezvoltarea de structuri și parteneriate în cadrul lanțului de aprovizionare cu produse alimentare;
5. să se îmbunătățească percepția corectă de către piață și gradul de sensibilizare a consumatorilor cu privire la politica în materie de IG și la simbolurile Uniunii, pentru a li se da consumatorilor posibilitatea de a lua decizii de cumpărare în cunoștință de cauză;
6. să se garanteze protecția denumirilor de produse alimentare tradiționale în scopul unei mai bune valorificări și conservări a produselor și a metodelor de producție tradiționale.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Legislația Uniunii a prevăzut protecția denumirilor de origine și a indicațiilor geografice pentru vin de la începutul anilor 1970, pentru băuturi spirtoase din 1989 și pentru produse agricole și alimentare din 1992. Legislația respectivă permite înregistrarea denumirilor de produse valoroase obținute în conformitate cu un caiet de sarcini într-o anumită arie geografică de către producători care dețin cunoștințe specifice recunoscute. Propunerea este coerentă cu dispozițiile de politică existente în domeniul IG. Scopul său este de a îmbunătăți dispozițiile existente și de a prevedea un set simplificat și raționalizat de norme și, în același timp, de a consolida anumite elemente de protecție a IG, îndeosebi prin acordarea de competențe grupurilor de producători și prin sporirea nivelului de protecție pe internet. Propunerea încurajează grupurile de producători de produse cu IG să includă în caietul de sarcini cerințe privind rezultate mai bune în materie de sustenabilitate economică, socială și de mediu, pe bază voluntară. În scopul de a îmbunătăți calitatea înregistrărilor și tratarea cererilor, propunerea conferă Comisiei competența de a recurge la asistență tehnică din partea unei agenții pentru a examina cererile, responsabilitatea legată de înregistrarea IG și responsabilitatea globală în ceea ce privește politica în materie de IG rămânând Comisiei.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Propunerea este coerentă cu cadrul juridic general instituit pentru PAC. Propunerea vine în completarea altor măsuri care urmăresc asigurarea calității și a diversității producției agricole, de vin și de băuturi spirtoase din Uniune, recompensându-i în mod corect pe producători pentru eforturi, protejând drepturile fundamentale ale producătorilor în domeniul proprietății și informându-i pe cetățeni și pe consumatori în legătură cu caracteristicile identificabile ale produselor din sectoarele sus-menționate, îndeosebi caracteristicile legate de originea geografică a produselor.

În Strategia „De la fermă la consumator”³, Comisia s-a angajat să contribuie la trecerea la un sistem alimentar sustenabil, să consolideze cadrul juridic privind IG și, dacă este cazul, să includă în acesta criterii specifice de sustenabilitate. IG sunt menționate și în legătură cu norme mai bune destinate să consolideze poziția fermierilor și a grupurilor de producători în cadrul lanțului valoric. Planul de acțiune „De la fermă la consumator” anunță alte inițiative cu impact asupra produselor IG, în special o propunere de cadru legislativ privind sistemele

³ https://ec.europa.eu/food/horizontal-topics/farm-fork-strategy_en

alimentare sustenabile, care urmează să fie prezentată în 2023. Prezenta inițiativă privind IG a fost inclusă în Programul de lucru al Comisiei pentru 2021⁴ în cadrul inițiativelor REFIT⁵, fiind legată de Pactul verde european⁶.

În ceea ce privește obiectivul de neutralitate climatică și obiectivele climatice ale Uniunii pentru 2030 și 2040, prezenta propunere nu va avea efecte negative asupra climei.

În plus, Comisia a anunțat, în Comunicarea referitoare la „Un plan de acțiune privind proprietatea intelectuală”⁷, că va consolida sistemul de protecție a IG pentru a-i spori eficacitatea, inclusiv pentru a lupta împotriva încălcărilor DPI.

Concluziile Consiliului privind strategia „De la fermă la consumator”⁸ au salutat o mai bună integrare a dezvoltării durabile în politica europeană privind calitatea și au invitat Comisia să reafirme relevanța și importanța sistemelor europene de calitate și să consolideze cadrul legislativ privind IG.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temei juridic

Propunerea intră în domeniul de aplicare al PAC (articolul 43 din TFUE⁹) și al DPI (articolul 118 din TFUE).

În ceea ce privește PAC, cerințele și normele privind introducerea pe piața internă a produselor agricole, a produselor alimentare, a vinurilor, a produselor vitivinicole aromatizate și a băuturilor spirtoase și privind asigurarea integrității pieței interne sunt aspecte ce țin în principal de competența Uniunii.

• Subsidiaritate (în cazul competențelor neexclusive)

Prin Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, Regulamentul (UE) 2019/787 și Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, Uniunea a creat un sistem exhaustiv de protecție a denumirilor anumitor produse pentru a le promova caracteristicile unice, legate de originea lor geografică, precum și de cunoștințele specifice tradiționale din domeniul produselor agricole, al vinului și al băuturilor spirtoase. Prin urmare, statele membre nu pot acționa individual pentru realizarea acestui obiectiv de politică. Actualul sistem IG poate fi consolidat numai printr-o acțiune la nivelul Uniunii, și anume printr-o revizuire a acestor regulamente.

• Proporționalitatea

Propunerea include modificări limitate și țintite ale actualului cadru juridic privind IG care nu depășesc ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului de consolidare a sistemului IG. Propunerea menține caracteristicile sectoarelor, armonizând însă normele comune tuturor sectoarelor, în special procedurile de înregistrare a unei denumiri sau de modificare a caietului de sarcini, protecția denumirilor, controalele și asigurarea respectării.

⁴ https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/2021_commission_work_programme_annexes_en.pdf

⁵ https://ec.europa.eu/info/law/law-making-process/evaluating-and-improving-existing-laws/refit-making-eu-law-simpler-less-costly-and-future-proof_ro

⁶ https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/european-green-deal_ro

⁷ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12510-Un-plan-de-actiune-pentru-proprietatea-intelectuala_ro

⁸ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-12099-2020-INIT/ro/pdf>

⁹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:12012E/TXT&from=RO>

- **Alegerea instrumentului**

Politica privind IG impune aplicabilitatea sa directă în statele membre. Un regulament al Parlamentului European și al Consiliului este instrumentul adecvat pentru revizuirea sistemului IG, având în vedere că legislația în vigoare în prezent constă în:

- IG pentru produse agricole și alimentare — Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare¹⁰;
- IG pentru vinuri — Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului¹¹;
- IG pentru băuturi spirtoase — Regulamentul (UE) 2019/787 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 privind definirea, descrierea, prezentarea și etichetarea băuturilor spirtoase, utilizarea denumirilor băuturilor spirtoase în prezentarea și etichetarea altor produse alimentare, protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase, utilizarea alcoolului etilic și a distilatelor de origine agricolă în băuturile alcoolice, și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 110/2008¹².

Propunerea va determina o abrogare a primului regulament dintre cele menționate anterior și modificarea celorlalte două.

3. **REZULTATELE EVALUĂRILOR EX-POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI**

- **Evaluările ex-post/verificarea adecvării legislației existente**

A fost realizată o evaluare a politicii Uniunii privind IG și STG protejate în Uniune. Rezultatele au fost publicate la 21 decembrie 2021 în Documentul de lucru al serviciilor Comisiei¹³. Evaluarea a vizat în total aproape 3 400 de IG și 64 de STG originare din statele membre. Scopul evaluării a fost de a constata în ce măsură politica privind IG și STG și-a atins obiectivele. Evaluarea a examinat eficacitatea, eficiența, relevanța, coerența și valoarea adăugată la nivelul Uniunii a cadrului privind IG și STG.

Obiectivele IG și STG au fost **în ansamblu realizate în mod eficace**. O serie largă de posibile beneficii pentru părțile interesate este asociată politicii, precum asigurarea unei rentabilități echitabile și a unei concurențe loiale pentru producători. Cu toate acestea, beneficiile nu sunt sistematice în toate statele membre. Principalele limitări sunt gradul scăzut de sensibilizare a consumatorilor cu privire la politica în discuție și de înțelegere de către aceștia a politicii respective în unele state membre, precum și unele deficiențe ale controalelor desfășurate în etapele din avalul lanțului valoric. Celelalte obiective esențiale ale politicii — asigurarea respectării IG ca DPI și a integrității pieței interne, iar în privința STG, acordarea de sprijin producătorilor de produse tradiționale pentru ca aceștia să mențină rețetele și metodele tradiționale de producție — au fost, în general, realizate.

¹⁰ JO L 343, 14.12.2012, p. 1.

¹¹ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.

¹² JO L 130, 17.5.2019, p. 1.

¹³ https://ec.europa.eu/info/food-farming-fisheries/key-policies/common-agricultural-policy/cmef/products-and-markets/geographical-indications-and-traditional-specialities-guaranteed-protected-eu_en

Cadrul privind IG/STG a fost evaluat ca fiind **eficient**. IG și STG creează mai multe avantaje pentru producători¹⁴, în vreme ce costurile care le revin organismelor publice (de la nivelul Uniunii și de la nivel național) sunt reduse, fiind estimate la 0,12 % din valoarea totală a vânzărilor realizate în cadrul IG/STG. Există însă loc pentru simplificarea și reducerea sarcinii administrative, în special în ceea ce privește procedurile îndelungate de înregistrare și modificare atât la nivel național, cât și la nivelul Uniunii.

Politica a fost evaluată ca fiind **relevantă** pentru părțile interesate din sectorul privat și pentru autoritățile publice deopotrivă. Obiectivele IG și STG vizează nevoile actuale ale diverselor părți interesate. IG și STG sunt considerate un atu puternic pentru zonele rurale și un instrument important pentru promovarea identității regionale. Consolidarea IG și STG prin intermediul sprijinului pentru dezvoltarea rurală răspunde în principal nevoii de îmbunătățire a integrării. Deși protecția mediului și bunăstarea animalelor nu se numără printre obiectivele principale ale producției de IG/STG, grupurile de producători care au participat la sondaj au declarat că unele caiete de sarcini țin seama de considerente de mediu și de bunăstare a animalelor.

În ceea ce privește **coerența**, nu a fost identificată nicio incompatibilitate importantă între IG și mărcile Uniunii, între IG/STG și sistemele naționale/regionale și nici între IG/STG și alte politici ale Uniunii.

În plus, există o **valoare adăugată europeană** evidentă întrucât IG și STG contribuie îndeosebi atât la integritatea pieței interne, cât și la comerțul echitabil cu țările terțe.

În ceea ce privește **lecțiile învățate**, pe lângă deficiențele sus-menționate din domeniul controalelor și al asigurării respectării (piața din aval) și gradul scăzut de sensibilizare a consumatorilor și de înțelegere de către aceștia, pot fi evidențiate următoarele aspecte:

- Diferențele legate de punerea în aplicare provoacă dificultăți în ceea ce privește asigurarea respectării DPI ale producătorilor în afara statelor membre de producție. De asemenea, IG vizează o gamă largă de produse și sunt vândute prin intermediul a numeroase debușee (inclusiv vânzări online) care ridică și mai multe obstacole în calea asigurării eficace a respectării DPI.
- Un alt aspect este strâns legat de noile obiective de politică ale Comisiei, în special Pactul verde european și strategia „De la fermă la consumator”. Deși preocupările privind sustenabilitatea s-au accentuat în ultimii ani, producția de IG și STG nu ține seama sau nu ține seama sistematic de aceste preocupări.
- Grupurile de producători joacă un rol central în punerea în aplicare a IG și a STG. Evaluarea a constatat însă că activitățile pe care au dreptul să le desfășoare producătorii diferă foarte mult între sectoare și între statele membre, fiind definite la nivelul Uniunii doar pentru sectorul agroalimentar, nu și pentru vin și băuturi spirtoase.
- Procedurile îndelungate și complexe de înregistrare și modificare atât de la nivel național, cât și de la nivel european sunt considerate principala problemă care îi afectează pe producători și reprezintă sursa sarcinii administrative.

¹⁴ Prețul mediu al produselor IG/STG este de două ori mai mare decât cel al produselor comparabile care nu beneficiază de IG/STG; variabilitate relativ mai scăzută a prețurilor produselor cu IG; concurența loială pentru producătorii din lanțul valoric al IG/STG; diversificarea activităților desfășurate în cadrul fermei, de exemplu prelucrarea, tipuri noi de vânzare (vânzări directe, vânzări electronice) și agroturismul.

- Numărul limitat de produse înregistrate ca STG, care nu constituie un DPI, sunt un indiciu al lipsei de interes pentru acest sistem și al dificultății de a proteja metodele de producție tradiționale pe întreg teritoriul Uniunii.
- **Consultările cu părțile interesate**

Strategia de consultare elaborată pentru această inițiativă a cuprins toate aspectele inițiativei destinate să consolideze sistemul IG. Strategia s-a adresat unor categorii diverse de părți interesate: autorități publice, organizații din sectorul agricol, organizații din sectorul prelucrării, federații europene, naționale și sectoriale și societăți private, organizații ale consumatorilor, organizații din sectorul comercial și din sectoarele comerțului cu amănuntul; țări terțe, institute academice și de cercetare, publicul general și altele.

Toate activitățile anunțate în strategia de comunicare au fost realizate conform planificării: Foaie de parcurs — Feedback privind evaluarea inițială a impactului, conferință a părților interesate, reuniuni ale grupului pentru dialog civil și chestionar adresat acestuia, reuniuni ale statelor membre și chestionar adresat acestora, precum și consultări specifice ale experților din sectorul neguvernamental.

Foaie de parcurs — Feedback privind evaluarea inițială a impactului

În ansamblu, părțile interesate au salutat orientările definite în foaia de parcurs – Evaluarea inițială a impactului¹⁵, publicată la 28 octombrie 2020 în scopul colectării de feedback. S-au primit 51 de reacții la foaia de parcurs.

Marea majoritate a respondenților au salutat inițiativa Comisiei de consolidare a sistemului IG al Uniunii. Feedbackul s-a concentrat în esență pe includerea aspectelor de sustenabilitate în caietul de sarcini și pe nevoia unei mai bune protecții și a unor clarificări legislative. Entitățile care au formulat observații cu privire la viitorul sistemului STG au considerat că acesta trebuie să continue, să fie mai clar și mai simplu. Un număr mai mic de respondenți au menționat aspecte legate de simplificare, controale și asigurarea respectării, de acordarea de competențe grupurilor de producători de produse cu IG și aspecte legate de utilizarea simbolului Uniunii pe etichetă.

Conferința cu tema „Consolidarea indicațiilor geografice”, 25-26 noiembrie 2020

Comisia și Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) au organizat împreună o conferință la nivel înalt care a servit drept forum principal în cadrul căruia părțile interesate și-au făcut cunoscute opiniile referitoare la o serie de aspecte legate de procesul de revizuire a IG. La eveniment a participat un public larg alcătuit din producători de produse cu IG, părți interesate din întregul lanț valoric alimentar, funcționari ai statelor membre, organizații internaționale și ale societății civile, funcționari ai UE, precum și studenți și public interesat.

Pe lângă sesiunile de deschidere și de închidere în plen, s-au discutat diverse aspecte ale revizuirii IG în cadrul a cincisprezece grupuri. Au fost discutate și chestiuni de sustenabilitate și de acordare de competențe producătorilor, în scopul îndeplinirii obiectivelor strategiei „De la fermă la consumator”, precum și moduri de sporire a atractivității IG, de modernizare și de asigurare mai bună a respectării IG în conformitate cu planul de acțiune privind proprietatea intelectuală.

Conferința înregistrată și toate materialele (ppt. / video / audio / gallery/set de imagini) sunt disponibile pe pagina de internet EUROPA până în noiembrie 2022¹⁶.

¹⁵ [file:///C:/Users/dufouva/Downloads/090166e5d5274a42%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/dufouva/Downloads/090166e5d5274a42%20(1).pdf)

Consultarea publică

Între 15 ianuarie 2021 și 9 aprilie 2021, Comisia a desfășurat o consultare publică deschisă în toate limbile oficiale ale UE, prin intermediul EU-SURVEY. Scopul său a fost de a colecta opiniile autorităților publice, ale părților interesate și ale publicului. S-au primit 302 contribuții din partea respondenților din 21 de state membre.

Respondenții au identificat **principalele probleme** legate de revizuirea IG:

- Din cauza exploatării mai intense a reputației IG pe internet, este nevoie să **se împiedice fraudă** și contrafacerea produselor IG.
- Grupurile de producători de produse cu IG trebuie să aibă **competențe și responsabilități mai mari de a gestiona, a promova și a asigura respectarea IG care le aparțin**. Deocamdată aceste grupuri nu pot lua decizii cu caracter obligatoriu pentru membri.
- **Logoul nu este cunoscut**, din cauza lipsei informațiilor și a publicității pe tema avantajelor create de IG.

Consultarea grupului pentru dialog civil (GDC) în domeniul calității și promovării

Membrii GDC reprezintă interesele producătorilor, ale prelucrătorilor, ale distribuitorilor, ale consumatorilor, ale activiștilor în domeniul mediului și ale altor entități. Comisia a consultat GDC în domeniul calității și promovării în cursul reuniunilor din:

- 5 noiembrie 2020: informații privind procesul; o primă discuție pe tema revizuirii IG;
- 9 martie 2021: discuții pe tema principalelor motive pentru care este necesară revizuirea IG, cu axarea pe anumite elemente, printre care sustenabilitatea;
- 1 iulie 2021: rezultatele consultării publice și consultarea specifică a GDC; discutarea obiectivelor și a opțiunilor;
- 30 noiembrie 2021: prezentarea rezultatului procesului de evaluare a impactului.

În mod asemănător situației detaliate mai sus, Comisia a consultat și GDC în domeniul vinului în cursul reuniunilor sale din 5 mai și 8 noiembrie 2021, precum și GDC în domeniul băuturilor spirtoase la 9 martie și 29 octombrie 2021.

Comisia i-a consultat, de asemenea, pe membrii GDC în domeniul calității și promovării, prin intermediul unui chestionar scris pe tema sustenabilității IG, a etichetării și a STG.

• Obținerea și utilizarea expertizei

Comisia a consultat experți din statele membre în cadrul Grupului de experți pentru calitate și sustenabilitate în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale. Reuniuni ale acestui grup de experți au avut loc la:

- 23 februarie 2021: context, dificultăți și obiective și feedback cu privire la foaia de parcurs;
- 22 aprilie 2021: rezultatele consultării publice și consultarea specifică a grupului de experți; abordare generală;
- 23 septembrie 2021: alegeri de politică.

¹⁶ https://ec.europa.eu/info/events/strengthening-geographical-indications-digital-conference-2020-nov-25_en

Înainte de aceste reuniuni, în cadrul reuniunii Comitetului pentru politica în domeniul calității produselor agricole din 19 octombrie 2020, inclusiv sub forma unui chestionar, Comisia a colectat și informații legate de experiențele dobândite prin implementarea sistemului STG.

De asemenea, Comisia i-a consultat pe membrii grupului de experți prin intermediul unui chestionar scris referitor la sustenabilitatea IG și la simplificarea sistemului IG, cu accent pe procesul național, la legăturile cu politica de dezvoltare rurală și la sistemul STG.

În ceea ce privește **sustenabilitatea**, opinia dominantă a fost aceea că producătorilor de produse cu IG nu trebuie să li se impună sustenabilitatea, ci aceștia trebuie să fie încurajați și susținuți. Trebuie recunoscute și promovate practicile existente în legătură cu sustenabilitatea. Experții din statele membre au subliniat îndeosebi importanța unei integrări treptate a cerințelor în materie de sustenabilitate. Este nevoie de mai mult sprijin (de exemplu, pentru certificarea sustenabilității, pentru investiții relevante) și de alte forme de stimulente (cum ar fi prioritatea în privința finanțării), precum și de acțiuni de informare și promovare. Referitor la preocupările legate de alimentele hrănitoare și de alimentația sănătoasă, opinia preponderentă a fost că plasarea accentului pe valorile nutritive și pe nevoile alimentare nu trebuie să dilueze importanța conceptului de origine legat de IG, și anume calitatea dobândită datorită corelării factorilor umani cu cei naturali într-o anumită arie geografică.

Deși au salutat o **simplificare** suplimentară a **procedurilor** și o reducere și mai importantă a sarcinii administrative, experții au indicat totodată că analizarea minuțioasă și exactă a cererilor de IG trebuie să prevaleze asupra rapidității procesului. Mai mulți experți s-au exprimat în favoarea unei mai bune armonizări a normelor procedurale aplicabile în toate sectoarele și au pledat pentru orientări și schimburi de informații mai bune care să faciliteze circulația bunelor practici, în combinație cu o aplicație informatică mai performantă.

În ceea ce privește principalele dificultăți aferente **procedurii naționale**, se remarcă două elemente esențiale. În primul rând, pare dificilă reunirea producătorilor în cadrul unei organizații active, din cauza timpului și a resurselor limitate. Producătorii manifestă rețineră în a coopera într-un stadiu incipient al înregistrării unei IG și pot avea opinii divergente despre definirea procesului de producție într-un caiet de sarcini. A doua dificultate întâmpinată de producători este aceea de a redacta caietul de sarcini: străduința de a aduna dovezi în sprijinul respectării de către produs a cerințelor aplicabile unei IG, descrierea neclară a caracteristicilor produsului, faptul că nu se știe ce informații sunt necesare, etc.

În ceea ce privește legătura cu **intervențiile în domeniul dezvoltării rurale**, majoritatea experților au menționat că obiectivul nu trebuie să fie numai cel de a-i sensibiliza pe consumatori și de a promova politica în materie de IG, ci și cel de a spori competitivitatea producătorilor, de a-i încuraja să solicite protecția și de a spori gradul de sustenabilitate.

Experții au explicat că procedura de înregistrare pentru **STG** este considerată complexă și împovărătoare și că, drept urmare, ar putea fi avută în vedere clarificarea criteriilor. Experții au insistat asupra faptului că posibilitatea de a produce liber STG în afara țării lor de origine îi face pe producători să renunțe la a participa la sistem, întrucât nu văd avantajul de a-și asuma sarcina înregistrării.

• **Evaluarea impactului**

Activitatea legată de evaluarea impactului a fost desfășurată din octombrie 2020 până în septembrie 2021, perioadă în care un grup de coordonare interservicii s-a reunit de patru ori. La acest grup au luat parte reprezentanți a douăsprezece Direcții Generale și servicii ale Comisiei (Grup de coordonare interservicii – GCI) și ai EUIPO. Conținutul raportului de evaluare a impactului a fost dezvoltat și îmbunătățit cu contribuții și observații ale serviciilor care au participat activ la acest GCI.

În urma reuniunii din 30 iunie 2021, Comitetul de control normativ a emis un aviz negativ privind proiectul de raport al evaluării impactului. Printre principalele observații ale comitetului s-au numărat următoarele:

- Raportul nu furnizează motive clare și dovezi suficiente în sprijinul necesității acțiunii în domeniul sustenabilității, în cel al alimentației sănătoase, în cel al utilizării logourilor și în cel al dezechilibrelor din cadrul lanțurilor de aprovizionare.
- Acest raport nu precizează suficient de clar opțiunile de politică disponibile. Raportul nu analizează suficient combinațiile alternative de acțiuni politice care ar putea oferi un mix mai bun sau sunt cele mai relevante din punct de vedere politic.
- Raportul nu este destul de clar în privința implicării unei agenții și a costurilor conexe.
- Raportul nu diferențiază într-un grad suficient opiniile diferitelor părți interesate despre anumite aspecte-cheie.

GCI a fost consultat în scris în perioada 10-15 septembrie 2021 pe tema versiunii revizuite a raportului de evaluare a impactului, în urma observațiilor formulate de Comitetul de control normativ. Observațiile au fost luate în considerare în mod corespunzător în versiunea revizuită.

Clarificările și adăugirile solicitate au fost incluse în raportul de evaluare a impactului și în anexele sale și retransmise comitetului la 25 septembrie 2021. Pe această bază, comitetul a emis un aviz pozitiv cu rezerve¹⁷ la 24 octombrie 2021. Deși a recunoscut îmbunătățirile aduse raportului, comitetul a solicitat clarificări suplimentare cu privire la următoarele aspecte:

- Selecția setului preferat de acțiuni de politică nu este coerentă cu restul raportului. Raportul nu furnizează o identificare clară și o evaluare și o comparație consistente ale unor pachete de acțiuni de politică alternative.
- Raportul nu justifică suficient acțiunea politică preferată, referitoare la implicarea unei agenții.
- Opiniile diferitelor categorii de părți interesate nu se reflectă suficient în raportul principal.

Toate observațiile comitetului au fost tratate în versiunea finală a raportului de evaluare a impactului și în rezumatul său¹⁸.

Procesul de evaluare a impactului a testat trei opțiuni de politică pentru revizuirea IG.

Prima opțiune — Îmbunătățire și sprijin — urmărește să îmbunătățească instrumentele deja existente și să furnizeze sprijin suplimentar producătorilor, autorităților statelor membre și altor părți interesate. Accentul principal se pune pe îndrumare (de exemplu, în legătură cu asigurarea respectării, cu evaluarea dosarelor și cu interpretarea /clarificarea juridică), pe cooperarea mai strânsă dintre statele membre și pe activitățile de consolidare a capacităților, inclusiv pe aspectele de sustenabilitate. Procedurile vor fi îmbunătățite prin alinierea lor la nivelul tuturor sectoarelor. O abordare mai flexibilă referitoare la logourile Uniunii urmărește utilizarea lor mai intensă de către producători.

Sistemul STG este înlocuit cu o recunoaștere oficială a produselor agricole și alimentare tradiționale de către autoritățile statelor membre, pe baza unei liste limitate de criterii care

¹⁷ A se introduce hyperlinkul la publicare

¹⁸ A se introduce hyperlinkul la publicare

trebuie stabilite la nivelul Uniunii, în vreme ce statele membre ar urma să notifice Comisiei denumirile de produse tradiționale în vederea publicării lor.

A doua opțiune — O mai bună definire și consolidare — consolidează protecția IG și îmbunătățește condițiile competitive egale în rândul operatorilor prin intermediul unui set unic de proceduri de control pentru toate sectoarele și prin elaborarea unor norme detaliate privind respectarea IG în legătură cu vânzările pe internet. Această opțiune definește totodată rolul pe care îl pot avea grupurile de producători de produse cu IG, pe bază voluntară, în a contribui la abordarea preocupărilor societății legate de sustenabilitate prin includerea unor criterii de sustenabilitate în caietul de sarcini, precum și în a consolida gestionarea și asigurarea respectării activelor lor IG. Rolurile specifice ale grupurilor de producători de produse cu IG, recunoscute de autoritățile statelor membre, ar urma să fie extinse la toate sectoarele. Nu este obligatoriu să se utilizeze logoul pe eticheta produsului, iar producătorii pot decide dimensiunea și locul acestuia pe etichetă. Legislația va avea de câștigat din clarificările terminologiei juridice, din flexibilitățile intrinsece referitoare la procesul de producție și din crearea unui set unic de norme procedurale simplificate.

Ca parte a acestei opțiuni, structurile de gestionare ale Uniunii pentru evaluarea IG urmează să fie consolidate prin implicarea unei agenții existente în procedura de înregistrare. În vreme ce evaluarea la nivel național ar continua să revină statelor membre, o agenție ar furniza Comisiei asistență tehnică pe parcursul procesului de examinare la nivelul UE a cererilor și a declarațiilor de opoziție. Deși raportul de evaluare a impactului prevede în mod implicit decizii luate și de o agenție, din considerente de menținere a unui control legislativ strict, Comisia va lua toate deciziile legale.

A treia opțiune — Armonizare și modernizare — asigură armonizarea deplină prin crearea unui singur regulament incluzând norme unificate de asigurare a respectării și de control. În mod similar, dispozițiile referitoare la protecție și normele procedurale vor fi raționalizate într-un singur act de bază. Este obligatorie utilizarea în toate sectoarele a logourilor prevăzute. Armonizarea nu va afecta însă definițiile IG și va păstra caracteristicile anumitor sectoare. Criteriile de sustenabilitate aplicabile producției de IG ar fi definite în legislația Uniunii, iar respectarea lor ar fi asigurată prin integrarea în caietul de sarcini, ceea ce le-ar face obiectul controalelor oficiale. Pe lângă acțiunile prevăzute în opțiunea de politică anterioară, unele orientări specifice cu privire la funcționarea grupurilor de producători de produse cu IG le vor consolida poziția în lanțurile valorice IG și vor permite o mai bună gestionare a activelor lor IG.

Această opțiune are în vedere o externalizare integrală a procesului de înregistrare către o agenție existentă și prevede posibilitatea unui apel pe lângă un organ de apel. Opțiunea în discuție permite diverse grade de implicare a statelor membre: evaluarea inițială la nivel național astfel cum este prevăzută de normele actuale, consultarea statelor membre sau nicio implicare a statelor membre.

Sistemul STG ar fi abandonat. Denumirile de produse alimentare tradiționale care pot îndeplini criteriile aplicabile unei DOP sau unei IGP ar putea fi înregistrate ca atare, în timp ce alte denumiri tradiționale ar putea fi înregistrate ca mărci.

Concluzia evaluării impactului este că **cea de-a doua opțiune are cele mai multe avantaje**. Această opțiune se situează pe primul loc în ceea ce privește compararea costurilor și a beneficiilor ce le revin producătorilor de produse cu IG. Producătorii vor beneficia mai rapid de o protecție mai bună și, în același timp, costurile, îndeosebi cele legate de durata procedurii de înregistrare și de resursele necesare, vor scădea. Includerea voluntară de către grupul de producători de produse cu IG a criteriilor de sustenabilitate în caietul de sarcini ar atrage după sine costuri suplimentare legate de asigurarea conformității și de certificare care ar putea fi

parțial compensate prin măsuri de sprijin în cadrul politicii de dezvoltare rurală; ar fi astfel satisfăcute așteptările consumatorilor în privința unor produse care ating un nivel mai ridicat de performanță în materie de sustenabilitate.

- **Caracterul adecvat al reglementărilor și simplificarea**

Propunerea se bazează pe o verificare a caracterului adecvat al reglementărilor și pe analiza potențialului de simplificare.

Regulamentul propus simplifică gestionarea IG prin prevederea unui set unic de norme procedurale și de control pentru toate sectoarele. Regulamentul armonizează totodată dispozițiile privind protecția pentru toate sectoarele. Acesta asigură astfel coerența și simplifică înțelegerea sistemului IG de către părțile interesate.

Principalele elemente ale simplificării sunt:

- un set unic de norme referitoare la procesele de depunere a cererilor și la controale, care creează avantaje în ceea ce privește coerența normelor la nivelul tuturor sectoarelor și pune capăt actualelor divergențe existente în ceea ce privește procedurile;
- sunt introduse clarificări, în special în legătură cu DPI;
- sunt introduse concepte mai simple, îndeosebi în sistemul STG, pentru ca acestea să fie mai ușor de înțeles de către producători și consumatori.

În ceea ce privește reducerea sarcinii administrative, propunerea prevede acordarea de asistență tehnică în procedura de înregistrare de către o agenție a UE existentă și valorificarea deplină a instrumentelor digitale. Evaluarea impactului arată că asistența tehnică va avea ca rezultat îmbunătățiri în ceea ce privește durata, calitatea cererilor (datorită ciclului de feedback), calitatea evaluărilor și reducerea sarcinii ce le revine producătorilor și statelor membre. Vor fi necesare o capacitate și resurse mai reduse ale administrației publice, iar durata procesului de înregistrare se va scurta.

Noul sistem de informații și alertă privind numele de domeniu care urmează să fie instituite de EUIPO le va furniza solicitanților de IG un instrument digital suplimentar ca parte a procesului de depunere a cererilor, în vederea unei mai bune protecții și asigurări a respectării drepturilor lor legate de IG.

- **Drepturile fundamentale**

Uniunea este obligată, în temeiul Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene¹⁹ [articolul 17 alineatul (2)], să protejeze proprietatea intelectuală. Măsurile prevăzute vor crea condiții mai bune pentru protecția IG și vor diminua riscul de uzurpare, imitație și evocare a denumirilor IG, contribuind astfel la garantarea veniturilor producătorilor. O abordare mai armonizată a normelor procedurale ar urma să ducă la un proces de înregistrare mai eficient, cu durate de înregistrare mai scurte, cu sarcini mai reduse pentru producători și o calitate superioară a proceselor de înregistrare, respectându-se astfel obligația Comisiei de a trata cererile de IG cu imparțialitate, echitabil și într-un timp rezonabil.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Prezenta propunere nu are implicații bugetare.

¹⁹ https://ec.europa.eu/info/aid-development-cooperation-fundamental-rights/your-rights-eu/eu-charter-fundamental-rights_ro

5. ALTE ELEMENTE

- **Planurile de punere în aplicare și măsurile de monitorizare, evaluare și raportare**

Punerea în aplicare a măsurilor va fi monitorizată și raportată pe baza indicatorilor esențiali de monitorizare aferenți obiectivelor operaționale principale, enumerați în raportul de evaluare a impactului.

Pentru monitorizarea contribuției IG la dezvoltarea durabilă și pentru asigurarea transparenței, GIview include o secțiune dedicată fiecărei indicații geografice înregistrate, în care autoritățile statelor membre vor include declarația de sustenabilitate.

Acordul interinstituțional din 2016 privind o mai bună legiferare prevede că cele trei instituții convin să analizeze în mod sistematic utilizarea clauzelor de revizuire în legislație și să țină seama de timpul necesar pentru punerea în aplicare și pentru culegerea dovezilor privind rezultatele și impacturile. Pe această bază, Comisia va efectua o evaluare nu mai devreme de cinci ani de la data aplicării regulamentului. Evaluarea se va efectua în conformitate cu Orientările Comisiei privind o mai bună legiferare.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Propunerea constă într-un set de norme concepute pentru a institui un sistem coerent pentru IG menit atât să îi ajute pe producători să comunice mai bine calitățile, caracteristicile și atributele produselor lor cu IG, cât și să asigure informarea corespunzătoare a consumatorilor. De asemenea, propunerea clarifică și îmbunătățește sistemul STG, lăsând neschimbat sistemul mențiunilor de calitate facultative.

Propunerea include următoarele dispoziții:

Titlul I: Dispoziții generale

Dispozițiile generale definesc subiectul ca fiind IG, care asigură protecția denumirilor de vin, de băuturi spirtoase și de produse agricole. Dispozițiile generale prevăd de asemenea definiții ale termenilor utilizați în mod specific în regulament, precum și norme de protecție a datelor.

Titlul II Indicațiile geografice

Capitolul 1: Dispoziții generale

Dispozițiile generale explică faptul că obiectivul creării sistemului IG este de a furniza un sistem unitar și exclusiv de protecție a denumirilor de vin, de băuturi spirtoase și de produse agricole ale căror caracteristici, atribute și reputație sunt legate de locul lor de producție. [LS: Dispozițiile generale prevăd clasificarea produselor vizate. Aceste dispoziții prevăd de asemenea definițiile termenilor utilizați în mod specific în acest titlu.]

Capitolul 2: Înregistrarea indicațiilor geografice

Acest capitol prevede îndeosebi norme uniforme de înregistrare atât la nivel național, cât și la nivelul Uniunii, inclusiv procedura de opoziție; definește solicitantul și enumeră cerințele aplicabile solicitantului; precizează conținutul documentelor aferente cererii și definește rolul registrului. Capitolul stabilește protecția tranzitorie și măsurile tranzitorii. Acest capitol include și dispoziții privind modificările caietului de sarcini și anularea IG înregistrate.

Capitolul 3: Protecția indicațiilor geografice

Nivelul de protecție a IG este stabilit în acest capitol. Capitolul prevede totodată norme aplicabile IG atunci când acestea sunt folosite ca ingrediente, clarifică termenii generici și înregistrarea unor IG omonime, precum și legătura cu mărcile. Capitolul prevede norme referitoare la grupurile de producători recunoscute. Este definită legătura cu utilizarea

termenilor în numele de domeniu de pe internet. În fine, acest capitol include normele de utilizare a simbolurilor Uniunii, a indicațiilor și a abrevierilor pe etichete și în materialele publicitare referitoare la produsul în cauză.

Capitolul 4: Controale și asigurarea respectării normelor

Normele privind controalele sunt prevăzute în acest capitol, incluzând atât verificarea producerii unui produs desemnat printr-o IG în conformitate cu caietul de sarcini aferent, cât și monitorizarea utilizării IG pe piață. Acest capitol prevede de asemenea asistența reciprocă pe care și-o acordă autoritățile statelor membre. În fine, capitolul prevede că, la cererea unui producător, autoritățile responsabile cu asigurarea respectării furnizează dovada certificării.

Capitolul 5: Elemente suplimentare ale procedurii de înregistrare

În acest capitol, sunt stabilite criteriile de monitorizare a performanței Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), care va furniza asistență tehnică Comisiei în ceea ce privește examinarea cererilor.

Capitolul 6: Indicațiile geografice ale produselor agricole

Acest capitol prevede definiția unei denumiri de origine protejate și a unei indicații geografice protejate pentru produse agricole. Capitolul stabilește conținutul caietului de sarcini și al documentului unic pentru IG ale produselor agricole. În plus, include norme specifice acestui sector, în special privind soiurile de plante și rasele de animale și aprovizionarea cu hrană pentru animale și cu materii prime.

Capitolul 7: Dispoziții procedurale

Acest capitol prevede că Comisia va fi asistată de Comitetul pentru indicațiile geografice

Capitolul 8: Dispoziții tranzitorii și finale (indicații geografice)

Acest capitol prevede că Comisia va fi asistată de Comitetul pentru indicațiile geografice. Capitolul prevede, de asemenea, continuitatea registrelor și clarifică normele aplicabile cererilor depuse înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament.

Titlul III: Sisteme de calitate

Capitolul 1: Specialități tradiționale garantate

Acest capitol stabilește normele aplicabile sistemului STG. În raport cu normele existente, acest capitol clarifică criteriile aplicabile înregistrării STG; mai concret, nu mai se mai impune ca STG să dețină un caracter specific. Normele procedurale sunt la rândul lor clarificate și raționalizate.

Capitolul 2: Mențiuni de calitate facultative

Acest capitol stabilește normele aplicabile mențiunilor de calitate facultative. Legislația existentă în acest domeniu rămâne neschimbată.

Capitolul 3: Dispoziții procedurale

Acest capitol prevede că Comisia va fi asistată de Comitetul pentru calitate în sectorul agricol.

Titlul IV: Modificări aduse Regulamentelor (UE) nr. 1308/2013, (UE) 2019/787 și (UE) 2017/1001 [BT: ordinea regulamentelor]

Acest titlu include dispozițiile de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 și a Regulamentului (UE) 2019/787, în special ca urmare a unui set nou și armonizat de norme pentru protecția, procedura de înregistrare și controlul și asigurarea respectării, prevăzute în

capitolele anterioare ale prezentului regulament. Titlul modifică Regulamentul (UE) 2017/1001 pentru a atribui EUIPO sarcinile de gestionare a indicațiilor geografice.

Titlul V: Dispoziții tranzitorii și finale

Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul regulament. Acest capitol clarifică de asemenea normele tranzitorii, specificând, mai concret, că cererile depuse înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament trebuie să respecte normele aplicabile înainte de intrarea sa în vigoare. Regulamentul este prevăzut a intra în vigoare în a [...] zi de la publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind indicațiile geografice ale Uniunii Europene pentru vin, băuturi spirtoase și produse agricole, precum și privind sistemele de calitate pentru produsele agricole, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1308/2013, (UE) 2017/1001 și (UE) 2019/787 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1151/2012

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (2) și articolul 118 primul paragraf,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²⁰,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²¹,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Pactul verde european²² a inclus conceperea unui sistem alimentar echitabil, sănătos și ecologic („de la fermă la consumator”) în politicile de transformare a economiei Uniunii pentru un viitor durabil.
- (2) Comunicarea Comisiei din 20 mai 2020 intitulată „O strategie «De la fermă la consumator» pentru un sistem alimentar echitabil, sănătos și ecologic”, care a lansat un apel pentru o tranziție către sisteme alimentare sustenabile, invită și la consolidarea cadrului juridic privind indicațiile geografice și, dacă este cazul, la includerea unor criterii specifice de sustenabilitate. În comunicare, Comisia s-a angajat să consolideze, pe lângă alți actori, poziția producătorilor de produse cu indicații geografice, a cooperativelor acestora și a organizațiilor lor de producători din lanțul de aprovizionare cu produse alimentare.
- (3) În comunicarea din 25 noiembrie 2020 cu titlul „Valorificarea la maximum a potențialului inovator al UE - Un plan de acțiune privind proprietatea intelectuală care să sprijine redresarea și reziliența UE”, Comisia s-a angajat să analizeze modalitățile de consolidare, modernizare, raționalizare și o mai bună asigurare a respectării indicațiilor geografice pentru produse agricole, vin și băuturi spirtoase.
- (4) Calitatea și diversitatea producției de vin, băuturi spirtoase și produse agricole din Uniune reprezintă unul dintre punctele forte importante ale acesteia, creând un avantaj concurențial pentru producătorii din Uniune și contribuind în mod semnificativ la patrimoniul cultural și gastronomic viu al acesteia. Acest fapt se datorează abilităților

²⁰ JO C XX, XX.X.2022, p. XX.

²¹ JO C XX, XX.X.2022, p. XX.

²² https://ec.europa.eu/info/publications/communication-european-green-deal_en

și hotărârii producătorilor din Uniune, care au păstrat vii tradițiile și, în același timp, au ținut seama de apariția unor metode și materiale de producție noi.

- (5) Cetățenii și consumatorii din Uniune solicită din ce în ce mai mult atât produse de calitate, cât și produse tradiționale, fiind preocupați, de asemenea, de menținerea diversității producției agricole în Uniune. Această situație generează o cerere de vin, băuturi spirtoase și produse agricole cu caracteristici specifice identificabile, în special cele legate de originea geografică a produselor respective.
- (6) Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal este un drept fundamental. Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului²³ prevede norme privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date. În scopul asigurării unui nivel ridicat de protecție, trebuie definite în mod clar rolul Comisiei și cel al statelor membre în legătură cu prelucrarea datelor cu caracter personal în cadrul procedurilor care țin de competența acestora. Prelucrarea datelor cu caracter personal este legală atunci când este necesară pentru realizarea sarcinilor desfășurate pentru interese publice. Procedurile de înregistrare, de modificare sau de anulare a indicațiilor geografice și a specialităților tradiționale garantate, realizate în cadrul prezentului regulament, în cadrul Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului²⁴ și în cadrul Regulamentului (UE) 2019/787 al Parlamentului European și al Consiliului²⁵ trebuie efectuate în mod corespunzător. Prelucrarea referințelor legate de solicitanți din cadrul unei proceduri de înregistrare, de modificare sau de anulare, de părțile care au formulat o opoziție, de beneficiarii unor perioade de tranziție și de organisme și persoanele fizice cărora li s-au delegat anumite sarcini oficiale de control, în contextul procedurilor de înregistrare, de modificare sau de anulare a indicațiilor geografice și a specialităților tradiționale garantate, este necesară pentru gestionarea corectă a acestor proceduri. În plus, aceste proceduri au caracter public. Este nevoie de transparență pentru a fi posibilă concurența loială între operatori și pentru a se identifica public interesele economice private și publice legate de aceste proceduri. În vederea reducerii la minimum a expunerii datelor cu caracter personal, documentele care trebuie prezentate în cursul procedurilor relevante trebuie să nu conțină, pe cât posibil, cerințe de transmitere a unor date cu caracter personal. Cu toate acestea, Comisia și statele membre ar putea fi nevoite să prelucreze informații care conțin date cu caracter personal, precum nume de persoane și date de contact. În acest cadru, din considerente de interes public și în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1725, trebuie să se permită Comisiei și statelor membre să prelucreze astfel de date cu caracter personal și să le dezvăluie sau să le facă publice atunci când acest lucru este necesar pentru identificarea solicitanților

²³ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE, JO L 295, 21.11.2018, p. 39-98.

²⁴ Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului, JO L 347, 20.12.2013, p. 671-854.

²⁵ Regulamentul (UE) 2019/787 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 privind definirea, descrierea, prezentarea și etichetarea băuturilor spirtoase, utilizarea denumirilor băuturilor spirtoase în prezentarea și etichetarea altor produse alimentare, protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase, utilizarea alcoolului etilic și a distilatelor de origine agricolă în băuturile alcoolice, și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 110/2008, JO L 130, 17.5.2019, p. 1-54.

în cadrul unei proceduri de înregistrare, de modificare sau de anulare, a părților care au formulat opoziția într-o procedură de opoziție, a beneficiarilor unei perioade de tranziție acordate pentru derogarea de la protecția unei denumiri înregistrate și a organismelor cărora li s-a delegat verificarea respectării caietului de sarcini.

- (7) În scopul aplicării Regulamentului (UE) 2018/1725, Comisia este autoritatea pe lângă care deținătorii datelor cu caracter personal își pot exercita drepturile aferente, trimițând observații, punând întrebări sau exprimându-și preocupările ori depunând o plângere referitoare la colectarea și utilizarea datelor cu caracter personal. Trebuie, prin urmare, clarificat faptul că Comisia este considerată operator, în sensul Regulamentului (UE) 2018/1725, în legătură cu prelucrarea datelor cu caracter personal în cadrul procedurilor de care este responsabilă în temeiul prezentului regulament, al Regulamentului (UE) nr. 1308/2013, al Regulamentului (UE) 2019/787 și al dispozițiilor adoptate în baza acestora.
- (8) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului²⁶ se aplică prelucrării datelor cu caracter personal efectuate de statele membre în cursul procedurilor relevante. În scopul aplicării regulamentului respectiv, autoritățile competente ale statelor membre sunt autoritățile pe lângă care deținătorii datelor cu caracter personal își pot exercita drepturile aferente, trimițând observații, punând întrebări sau exprimându-și preocupările ori depunând o plângere referitoare la colectarea și utilizarea datelor cu caracter personal. Trebuie, prin urmare, clarificat faptul că statele membre sunt considerate operatori, în sensul Regulamentului (UE) 2016/679, în legătură cu prelucrarea datelor cu caracter personal în cadrul procedurilor de care sunt responsabile în temeiul prezentului regulament, al Regulamentului (UE) nr. 1308/2013, al Regulamentului (UE) 2019/787 și al dispozițiilor adoptate în baza acestora.
- (9) Asigurarea recunoașterii și a protecției uniforme în întreaga Uniune a drepturilor de proprietate intelectuală aferente denumirilor protejate în Uniune reprezintă o prioritate care poate fi îndeplinită în mod eficace numai la nivelul Uniunii. Indicațiile geografice care protejează denumirile de vinuri, de băuturi spirtoase și de produse agricole cu caracteristici, atribute sau reputație legate de locul lor de producție țin de competența exclusivă a Uniunii. Trebuie, prin urmare, să se asigure un sistem unitar și exclusiv al indicațiilor geografice. Indicațiile geografice sunt un drept colectiv deținut de toți producătorii eligibili dintr-o arie desemnată care doresc să adere la un caiet de sarcini. Producătorii care acționează colectiv dețin mai multe competențe decât producătorii individuali și își asumă responsabilități colective în ceea ce privește gestionarea indicațiilor geografice ce le aparțin, putând inclusiv să răspundă la cererea societății de produse obținute prin producție sustenabilă. Participarea la sistemul indicațiilor geografice îi recompensează în mod echitabil pe producători pentru eforturile de a produce o gamă diversificată de produse de calitate. În același timp, acest lucru poate crea avantaje pentru economia rurală, ceea ce se întâmplă mai ales în zonele cu constrângeri naturale sau alte constrângeri specifice, precum zonele montane și regiunile ultraperiferice, în care sectorul agricol constituie o parte importantă a economiei și costurile de producție sunt ridicate. În acest mod, sistemele de calitate pot contribui la politica de dezvoltare rurală, precum și la politicile de sprijin al pieței și al veniturilor din cadrul PAC și pot veni în completare a acestora. În special, sistemele respective pot contribui la dezvoltarea sectorului agricol, mai ales în zonele defavorizate. Un cadru al Uniunii de protecție a indicațiilor geografice care prevede

²⁶

trimitere

inclusiunea lor într-un registru la nivelul Uniunii facilitează dezvoltarea sectorului agricol, întrucât abordarea mai uniformă pe care o creează acest cadru asigură o concurență loială între producătorii de produse cu astfel de indicații și întărește credibilitatea produselor în fața consumatorilor. Scopul sistemului indicațiilor geografice este de a le oferi consumatorilor posibilitatea de a lua decizii de cumpărare în mai multă cunoștință de cauză și, prin intermediul etichetării și al publicității, de a-i ajuta să identifice corect pe piață produsele din acest sistem. Fiind un tip de drept de proprietate intelectuală, indicațiile geografice ajută operatorii și societățile să își valorifice activele necorporale. Pentru a se evita crearea unor condiții de concurență neloială și a se sprijini piața internă, toți producătorii, inclusiv cei dintr-o țară terță, trebuie să poată utiliza o denumire înregistrată și să poată comercializa produse desemnate ca indicații geografice pretutindeni în Uniune și în sistemul de comerț electronic, cu condiția ca produsele în cauză să îndeplinească cerințele din caietul de sarcini corespunzător și ca producătorul să fie supravegheat prin intermediul unui sistem de controale. În urma experienței dobândite cu punerea în aplicare a Regulamentelor (UE) nr. 1308/2013, (UE) 2019/787 și (UE) nr. 1151/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului²⁷, este necesar să fie gestionate anumite chestiuni juridice, să fie clarificate și simplificate unele norme și să fie raționalizate procedurile.

- (10) Pentru conformitate cu definiția produselor agricole din cadrul internațional, și anume din cadrul Organizației Mondiale a Comerțului, trebuie prevăzută utilizarea Nomenclaturii combinate pentru indicațiile geografice.
- (11) De mai multă vreme, Uniunea urmărește simplificarea cadrului de reglementare al politicii agricole comune. Această abordare trebuie să se aplice, de asemenea, regulamentelor din domeniul indicațiilor geografice, fără a se pune sub semnul întrebării caracteristicile fiecărui sector. În scopul simplificării procedurilor de înregistrare și de modificare îndelungate, trebuie stabilite norme procedurale armonizate aplicabile indicațiilor geografice pentru vin, băuturi spirtoase și produse agricole într-un instrument juridic unic, menținându-se totodată dispozițiile specifice fiecărui produs pentru vin în Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, pentru băuturi spirtoase în Regulamentul (UE) 2019/787 și pentru produse agricole în prezentul regulament. Procedurile de înregistrare, de modificare a caietului de sarcini și de anulare a înregistrării în ceea ce privește indicațiile geografice originare din Uniune, inclusiv procedurile de opoziție, trebuie efectuate de statele membre și de Comisie. Statele membre și Comisia trebuie să fie responsabile de etape distincte ale fiecărei proceduri. Statele membre trebuie să fie responsabile de prima etapă a procedurii, care cuprinde primirea cererii din partea grupului de producători, evaluarea acesteia, inclusiv desfășurarea unei proceduri naționale de opoziție, și, în urma rezultatelor evaluării, depunerea cererii la Comisie. Comisia trebuie să fie responsabilă de examinarea cererii în cea de-a doua etapă a procedurii, inclusiv de desfășurarea unei proceduri de opoziție la nivel mondial, și de luarea unei decizii privind acordarea sau nu a protecției unei indicații geografice. Indicațiile geografice trebuie înregistrate numai la nivelul Uniunii. Cu toate acestea, cu efect de la data cererii transmise Comisiei de înregistrare la nivelul Uniunii, statele membre trebuie să poată acorda o protecție provizorie la nivel național fără ca acest lucru să afecteze piața internă sau comerțul internațional. Protecția conferită prin prezentul regulament la momentul înregistrării trebuie să fie disponibilă și pentru indicațiile geografice din țări terțe care

²⁷ Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO L 343, 14.12.2012, p. 1).

îndeplinesc criteriile corespunzătoare și sunt protejate în țara lor de origine. Comisia trebuie să desfășoare procedurile corespunzătoare pentru indicațiile geografice originare din țări terțe.

- (12) Pentru a contribui la tranziția către un sistem alimentar sustenabil și a răspunde la cererea societății de metode de producție sustenabile, favorabile mediului și climei, care să asigure bunăstarea animalelor, eficiente din punctul de vedere al resurselor și responsabile pe plan social și etic, producătorii de produse cu indicații geografice trebuie încurajați să adere la standarde de sustenabilitate mai stricte decât cele obligatorii, care să depășească bunele practici. Astfel de cerințe specifice ar putea fi prevăzute în caietul de sarcini.
- (13) În scopul de a asigura un proces decizional coerent în ceea ce privește cererile de protecție și acțiunile în justiție împotriva acestora, depuse în cursul procedurii naționale, Comisia trebuie să fie informată în mod periodic și prompt în momentul în care sunt demarate, în fața instanțelor naționale sau a altor organe, procedurile referitoare la o cerere de înregistrare transmisă de statul membru Comisiei, precum și în legătură cu rezultatele finale ale acestor proceduri. Din același motiv, dacă un stat membru consideră că este probabil ca o decizie națională care stă la baza cererii de protecție să fie invalidată ca urmare a unor proceduri judiciare naționale, statul în cauză trebuie să informeze Comisia în legătură cu aprecierea respectivă. Dacă statul membru solicită suspendarea examinării unei cereri la nivelul Uniunii, Comisia trebuie scutită de obligația de respectare a termenului-limită pentru examinare stabilit. Pentru a proteja solicitantul de acțiuni în justiție vexatorii și pentru a menține dreptul solicitantului de a obține protecția unei denumiri într-un termen rezonabil, scutirea trebuie să se limiteze la cazuri în care cererea de înregistrare a fost invalidată la nivel național printr-o hotărâre judecătorească aplicabilă imediat, dar nu definitivă, sau în care statul membru consideră că acțiunea de contestare a valabilității cererii este întemeiată.
- (14) Pentru a se permite operatorilor, ale căror interese sunt afectate de înregistrarea unei denumiri, să continue să utilizeze acea denumire pentru o perioadă de timp limitată, deși acest lucru contravine sistemului de protecție stabilit la articolul [27](#), trebuie să se acorde derogări specifice pentru utilizarea denumirilor, sub forma unor perioade de tranziție. Pot fi permise astfel de perioade și pentru a se depăși dificultăți temporare, precum și cu obiectivul pe termen lung de a se asigura că toți producătorii respectă caietul de sarcini.
- (15) Pentru a se asigura transparența și uniformitatea în toate statele membre, este necesar să se instituie și să se mențină un registru electronic al indicațiilor geografice din Uniune, înregistrate ca denumiri de origine protejate sau ca indicații geografice protejate. Registrul trebuie să ofere informații consumatorilor și comercianților. Registrul trebuie să fie o bază de date electronică stocată într-un sistem informatic și să fie accesibil publicului.
- (16) Uniunea negociază cu partenerii săi comerciali acorduri internaționale, printre care acorduri care prevăd protecția denumirilor de origine și a indicațiilor geografice. Pentru a se facilita informarea publicului în privința denumirilor protejate prin acordurile internaționale respective și în special pentru a se asigura protecția și controlul utilizării denumirilor respective, aceste denumiri pot fi introduse în registrul indicațiilor geografice din Uniune. Cu excepția cazului în care sunt identificate în mod specific ca denumiri de origine în astfel de acorduri internaționale, denumirile se introduc în registru ca indicații geografice protejate.

- (17) Pentru funcționarea optimă a pieței interne, este important ca producătorii și alți operatori vizați, autoritățile și consumatorii să poată avea acces rapid și ușor la informațiile pertinente referitoare la o denumire de origine protejată înregistrată sau la o indicație geografică protejată înregistrată. Informațiile trebuie să includă, dacă este cazul, informațiile privind identitatea grupului de producători recunoscut la nivelul național.
- (18) Trebuie să se acorde protecție pentru denumirile introduse în registrul indicațiilor geografice din Uniune, astfel încât să se asigure utilizarea corectă a acestora și să se prevină practicile care i-ar putea induce în eroare pe consumatori. Pentru a se consolida protecția indicațiilor geografice și a se combate în mod mai eficient contrafacerea, protecția denumirilor de origine și a indicațiilor geografice trebuie să se aplice și numelor de domeniu de pe internet.
- (19) În scopul de a se stabili dacă anumite produse sunt comparabile cu produsele înregistrate ca indicație geografică, trebuie să se ia în considerare toți factorii relevanți. Printre aceștia se numără: dacă produsele dețin sau nu caracteristici obiective comune, precum metoda de producție, aspectul fizic sau utilizarea aceleiași materii prime; în ce circumstanțe sunt utilizate produsele din punctul de vedere al publicului relevant; dacă produsele sunt distribuite frecvent prin intermediul aceluiași canale și dacă intră sub incidența unor norme de comercializare similare.
- (20) În contextul practicilor comerciale și al jurisprudenței Uniunii, este nevoie de claritate cu privire la utilizarea unei indicații geografice în denumirea comercială a unui produs prelucrat în compoziția căruia produsul desemnat cu indicația geografică este ingredient. Trebuie să se asigure că o astfel de utilizare are loc în conformitate cu practici comerciale loiale și nu slăbește, nu diluează și nu prejudiciază reputația produsului cu indicație geografică. Pentru ca o astfel de utilizare să fie permisă, este nevoie de acordul unei mari majorități a producătorilor de produse cu indicațiile geografice în discuție.
- (21) Normele privind continuarea utilizării denumirilor generice trebuie clarificate, astfel încât termenii generici care sunt similari cu sau fac parte dintr-o denumire sau dintr-o mențiune protejată să își mențină statutul generic.
- (22) Trebuie clarificat domeniul de aplicare al protecției acordate în temeiul prezentului regulament, în special în ceea ce privește limitările aplicabile înregistrării unor mărci noi prevăzute în Directiva (UE) 2015/2436 a Parlamentului European și a Consiliului²⁸, care intră în conflict cu înregistrarea unor indicații geografice. Este necesară o astfel de clarificare și în privința deținătorilor de drepturi de proprietate intelectuală anterioare, în special în cazul mărcilor și al denumirilor omonime înregistrate ca indicații geografice protejate.
- (23) Grupurile de producători au un rol esențial în procesul de depunere a cererilor de înregistrare a indicațiilor geografice, precum și în modificarea caietelor de sarcini și în cererile de anulare. Aceste grupuri trebuie să fie echipate cu mijloace de a identifica și a promova mai bine caracteristicile propriilor produse. Prin urmare, trebuie clarificat rolul grupului de producători.
- (24) Deoarece sunt de obicei întreprinderi mici sau mijlocii, producătorii de produse cu indicații geografice se confruntă cu concurență din partea altor operatori de-a lungul lanțului de aprovizionare cu produse alimentare, care pot crea o concurență neloială între producătorii locali și cei care își desfășoară activitatea la scară mai largă. În acest

²⁸ JO L 336, 23.12.2015, p. 1.

context, în interesul tuturor producătorilor în cauză, este necesar să se dea unui singur grup de producători posibilitatea să desfășoare activități specifice în numele producătorilor. În acest scop, trebuie instituită categoria grupului de producători recunoscut, împreună cu criteriile pe care trebuie să le îndeplinească un grup de producători pentru a se califica drept grup de producători recunoscut și cu drepturile suplimentare specifice aferente, în special cu scopul de a se oferi grupurilor de producători recunoscute instrumentele potrivite prin care acestea să asigure respectarea drepturilor lor de proprietate intelectuală, protejându-le de practicile neloiale.

- (25) Trebuie clarificată legătura dintre numele de domeniu de pe internet și protecția indicațiilor geografice în ceea ce privește domeniul de aplicare al măsurilor de remediere, recunoașterea indicațiilor geografice în soluționarea litigiilor și utilizarea corectă a numelor de domeniu. Persoanelor care au un interes legitim în legătură cu o indicație geografică pentru care s-a depus o cerere de înregistrare înainte de înregistrarea numelui de domeniu trebuie să li se acorde competența de a solicita revocarea sau transferul numelui de domeniu în caz de conflict.
- (26) Trebuie clarificată legătura dintre mărci și indicațiile geografice în ceea ce privește criteriile referitoare la respingerea cererilor de înregistrare a mărcilor, la nulitatea mărcilor, precum și la coexistența mărcilor și a indicațiilor geografice.
- (27) Pentru a nu se crea condiții de concurență neloială, toți producătorii, inclusiv cei dintr-o țară terță, trebuie să poată utiliza o indicație geografică înregistrată, cu condiția ca produsul în cauză să îndeplinească cerințele din caietul de sarcini sau din documentul unic corespunzător sau dintr-un document echivalent documentului unic, cum ar fi un rezumat complet al caietului de sarcini. Sistemul instituit de statele membre trebuie să garanteze, de asemenea, faptul că producătorii care respectă normele au dreptul de a fi incluși în verificările privind respectarea caietului de sarcini al produsului.
- (28) Simbolurile, indicațiile și abrevierile care identifică o indicație geografică înregistrată, precum și drepturile aferente pe teritoriul Uniunii trebuie protejate atât în Uniune, cât și în țările terțe, astfel încât să existe garanția că sunt utilizate pentru produse autentice și că nu există cazuri de inducere în eroare a consumatorilor în privința calităților produselor.
- (29) Etichetarea vinului, a băuturilor spirtoase și a produselor agricole trebuie să facă obiectul normelor generale prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului²⁹ și, în special, obiectul dispozițiilor care vizează prevenirea unei etichetări care ar putea crea confuzie în rândul consumatorilor sau i-ar putea induce în eroare.
- (30) Utilizarea simbolurilor sau a indicațiilor Uniunii pe ambalajul produselor desemnate printr-o indicație geografică trebuie să devină obligatorie, astfel încât această categorie de produse și garanțiile aferente acestora să devină mai bine cunoscute de către consumatori și să fie posibilă identificarea mai ușoară a acestor produse pe piață, facilitându-se astfel controalele. Având în vedere natura specifică a produselor care intră sub incidența prezentului regulament, trebuie însă menținute, pentru vin și băuturi spirtoase, dispozițiile speciale privind etichetarea. Utilizarea acestor simboluri sau indicații trebuie să rămână voluntară în ceea ce privește indicațiile geografice și denumirile de origine din țări terțe.
- (31) Valoarea adăugată a indicațiilor geografice se bazează pe încrederea consumatorilor. Sistemul indicațiilor geografice se bazează în mare parte pe autocontrol, pe diligența

²⁹ JO L 304, 22.11.2011, p. 18.

necesară și pe responsabilitatea individuală a producătorilor, iar autorităților competente ale statelor membre le revine rolul de a lua măsurile necesare pentru a împiedica sau a pune capăt acelor utilizări ale denumirilor produselor care încalcă normele aplicabile indicațiilor geografice. Rolul Comisiei este de a interveni în cazul în care neaplicarea dreptului Uniunii devine sistemică. În conformitate cu principiile stabilite în Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului³⁰, care trebuie să includă un sistem de controale în toate etapele de producție, prelucrare și distribuție, indicațiile geografice trebuie să facă obiectul sistemului de controale oficiale. Fiecare operator trebuie să fie inclus într-un sistem de controale care să verifice respectarea caietului de sarcini. Având în vedere faptul că vinul face obiectul unor controale specifice definite în legislația sectorială, prezentul regulament trebuie să prevadă controale numai pentru băuturile spirtoase și produsele agricole.

- (32) Pentru a se asigura că sunt imparțiale și eficace, autoritățile competente desemnate să efectueze verificarea respectării caietului de sarcini trebuie să îndeplinească o serie de criterii operaționale. În scopul facilitării sarcinii autorităților de control și al eficientizării sistemului, trebuie să se aibă în vedere dispoziții privind delegarea către organisme de certificare a produselor a anumitor competențe de îndeplinire a unor sarcini specifice de control.
- (33) Informațiile referitoare la autoritățile competente și la organismele de certificare a produselor trebuie publicate, pentru ca transparența să fie asigurată, iar părțile interesate să poată contacta aceste autorități și organisme.
- (34) Standardele europene elaborate de Comitetul European de Standardizare și standardele internaționale elaborate de Organizația Internațională de Standardizare trebuie utilizate atât pentru acreditarea organismelor de control, cât și de către aceste organisme pentru operațiunile lor. Acreditarea organismelor respective trebuie să se realizeze în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului³¹.
- (35) Asigurarea respectării indicațiilor geografice pe piață este importantă pentru prevenirea practicilor frauduloase și înșelătoare, asigurându-se astfel că producătorii sunt recompensați corespunzător pentru valoarea adăugată a produselor lor cu indicație geografică și că utilizatorii ilegali ai indicațiilor geografice în cauză sunt împiedicați să își vândă produsele. Controalele trebuie efectuate pe baza evaluării riscurilor sau pe baza notificărilor din partea operatorilor și trebuie luate măsuri administrative și judiciare adecvate în scopul de a se împiedica sau a se pune capăt utilizării denumirilor pe produse sau servicii care încalcă indicațiile geografice protejate.
- (36) Platformele online au început să fie tot mai mult utilizate pentru vânzările de produse, inclusiv cele desemnate ca indicații geografice, și, în unele cazuri, aceste platforme ar putea reprezenta un spațiu important pentru prevenirea fraudei. În această privință, prezentul regulament trebuie să stabilească norme prin care să se asigure etichetarea corespunzătoare a produselor vândute prin intermediul platformelor online și să se confere statelor membre competențe de a bloca accesul la conținutul care încalcă aceste norme. Normele menționate nu trebuie să aducă atingere Regulamentului (UE) 2022/XX al Parlamentului European și al Consiliului³².

³⁰ JO L 95, 7.4.2017, p. 1.

³¹ JO L 218, 13.8.2008, p. 30.

³² Regulamentul (UE) [...] al Parlamentului European și al Consiliului din [...] privind o piață unică pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE (JO L ..., XXX, zz/II/aaaa, p. X).

- (37) Întrucât un produs desemnat printr-o indicație geografică produs într-un stat membru poate fi vândut în alt stat membru, trebuie să se asigure asistență administrativă între statele membre pentru a fi posibile controale eficace și trebuie prevăzute aspectele practice aferente.
- (38) Pentru funcționarea optimă a pieței interne, este important ca producătorii să poată demonstra rapid și cu ușurință, în mai multe contexte, că sunt autorizați să utilizeze o denumire protejată, cum ar fi în cadrul controalelor vamale, în cadrul inspecțiilor pieței sau la cererea operatorilor comerciali. În acest scop, trebuie să se pună la dispoziția producătorului un certificat oficial sau o altă dovadă a certificării dreptului producătorului de a produce produsul desemnat printr-o indicație geografică.
- (39) Procedura de înregistrare, de modificare sau de anulare a indicațiilor geografice, inclusiv examinarea și procedura de opoziție, trebuie realizată în cel mai eficient mod posibil. Acest lucru poate fi obținut utilizând asistența pentru examinarea cererilor furnizată de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO). Deși a fost luată în considerare o externalizare parțială către EUIPO, Comisia ar urma să rămână responsabilă de înregistrare, modificare și anulare, datorită legăturii strânse cu politica agricolă comună și cunoștințelor de specialitate care sunt necesare pentru asigurarea unei evaluări corespunzătoare a caracteristicilor vinului, băuturilor spirtoase și produselor agricole.
- (40) Trebuie stabilite criterii pentru evaluarea performanței EUIPO. Criteriile respective trebuie să asigure calitatea, coerența și eficiența asistenței acordate. Comisia trebuie să pregătească un raport adresat Parlamentului și Consiliului referitor la rezultatele și experiența dobândite în urma executării acestor sarcini de către EUIPO.
- (41) Având în vedere practica existentă, trebuie menținute cele două instrumente diferite pentru identificarea legăturii dintre produs și originea sa geografică, și anume denumirea de origine protejată și indicația geografică protejată. Trebuie clarificate normele privind soiurile de plante și rasele de animale și definițiile acestor soiuri și rase, în scopul unei mai bune înțelegeri a legăturii lor cu indicațiile geografice în caz de conflict. Trebuie să rămână neschimbate normele privind aprovizionarea cu hrană pentru animale și cu materii prime.
- (42) Un produs cu indicație geografică trebuie să îndeplinească anumite condiții stabilite în caietul de sarcini. Pentru ca aceste informații să fie ușor de înțeles și de către părțile interesate, caietul de sarcini trebuie fie rezumat într-un document unic.
- (43) În scopul de a pune în aplicare normele privind indicațiile geografice, Comisia trebuie să fie asistată de un comitet, alcătuit din delegați ai statelor membre.
- (44) Obiectivul specific al sistemului specialităților tradiționale garantate este de a-i ajuta pe producătorii de produse tradiționale să-i informeze pe consumatori cu privire la proprietățile propriilor produse care oferă valoare adăugată. Pentru a nu se crea condiții de concurență neloială, toți producătorii, inclusiv cei dintr-o țară terță, trebuie să poată utiliza o denumire înregistrată a unei specialități tradiționale garantate, cu condiția ca produsul în cauză să îndeplinească cerințele din caietul de sarcini corespunzător și ca producătorul să fie supravegheat prin intermediul unui sistem de controale.
- (45) Având în vedere numărul redus de denumiri înregistrate, sistemul actual al specialităților tradiționale garantate nu și-a realizat potențialul. Prin urmare, dispozițiile actuale trebuie îmbunătățite, clarificate și adaptate, astfel încât sistemul să devină mai ușor de înțeles și de aplicat și mai atractiv pentru potențialii solicitanți.

Pentru a se asigura înregistrarea denumirilor de produse tradiționale autentice, trebuie adaptate criteriile și condițiile de înregistrare a unei denumiri, în special prin eliminarea condiției ca specialitățile tradiționale garantate să aibă un caracter specific.

- (46) Pentru a se asigura că specialitățile tradiționale garantate sunt conforme cu caietul de sarcini aferent și sunt coerente, producătorii organizați în grupuri trebuie să dețină ei înșiși produsul într-un caiet de sarcini. Posibilitatea înregistrării unei denumiri ca specialitate tradițională garantată trebuie să fie oferită și producătorilor din țări terțe.
- (47) Pentru a se asigura transparența, specialitățile tradiționale garantate trebuie introduse în registru.
- (48) Pentru a nu se crea condiții de concurență neloială, toți producătorii, inclusiv cei dintr-o țară terță, trebuie să poată utiliza o denumire înregistrată a unei specialități tradiționale garantate, cu condiția ca produsul în cauză să îndeplinească cerințele din caietul de sarcini corespunzător și ca producătorul să fie supravegheat prin intermediul unui sistem de controale. În ceea ce privește specialitățile tradiționale garantate produse în interiorul Uniunii, simbolul Uniunii trebuie indicat pe etichetă și trebuie să poată fi asociat cu indicația „specialitate tradițională garantată”. Trebuie să fie reglementată utilizarea denumirilor, a simbolului Uniunii și a indicației, pentru a se asigura o abordare uniformă în întreaga piață internă.
- (49) Specialitățile tradiționale garantate trebuie să fie protejate în mod eficace pe piață, astfel încât producătorii lor să fie recompensați în mod corespunzător pentru valoarea adăugată a produselor, iar utilizatorii ilegali ai specialităților tradiționale garantate să fie împiedicați să își vândă produsele.
- (50) Pentru a se evita inducerea în eroare a consumatorilor, specialitățile tradiționale garantate înregistrate trebuie să fie protejate împotriva oricărei utilizări abuzive sau imitații, inclusiv în ceea ce privește produsele utilizate ca ingrediente, sau împotriva oricărei alte practici care i-ar putea induce în eroare pe consumatori. În scopul realizării aceluiași obiectiv, trebuie prevăzute norme privind utilizările specifice ale specialităților tradiționale garantate, în special în ceea ce privește utilizarea termenilor care sunt generici în Uniune, a etichetelor care conțin sau cuprind denumirea unui soi de plantă sau a unei rase de animale și a mărcilor.
- (51) Participarea la sistemul specialităților tradiționale garantate trebuie să asigure faptul că toți operatorii care respectă normele acestui sistem au dreptul de a fi incluși în verificările privind respectarea caietului de sarcini.
- (52) Procedurile de înregistrare, de modificare a caietului de sarcini și de anulare a înregistrării în ceea ce privește specialitățile tradiționale garantate originare din Uniune, inclusiv procedurile de opoziție, trebuie efectuate de statele membre și de Comisie. Statele membre și Comisia trebuie să fie responsabile de etape distincte ale fiecărei proceduri. Statele membre trebuie să fie responsabile pentru prima etapă a procedurii, care constă în primirea cererii din partea grupului de producători, evaluarea acesteia, inclusiv desfășurarea unei proceduri naționale de opoziție, și, în urma rezultatelor evaluării, depunerea la Comisie a cererii la nivelul Uniunii. Comisia trebuie să fie responsabilă de examinarea cererii, inclusiv de desfășurarea unei proceduri de opoziție la nivel mondial, și de luarea unei decizii privind acordarea sau nu a protecției unei specialități tradiționale garantate. Protecția conferită prin prezentul regulament la înregistrare trebuie să fie disponibilă în mod egal pentru specialitățile tradiționale garantate din țări terțe care îndeplinesc criteriile corespunzătoare și care sunt protejate în țara lor de origine. De asemenea, Comisia trebuie să desfășoare

procedurile corespunzătoare pentru specialitățile tradiționale garantate origine din țări terțe.

- (53) Sistemul mențiunilor de calitate facultative a fost introdus prin Regulamentul (UE) nr. 1151/2012. Respectivul sistem se referă la caracteristicile orizontale specifice uneia sau mai multor categorii de produse, la metodele agricole sau la caracteristicile de prelucrare care se aplică în anumite zone. Mențiunea de calitate facultativă „produs montan” a îndeplinit condițiile prevăzute pentru mențiunile de calitate facultative și a fost stabilită prin regulamentul menționat. Mențiunea le-a furnizat producătorilor montani un instrument eficace care le-a permis să își comercializeze mai bine produsele și a făcut posibilă reducerea riscurilor efective de confuzie în rândul consumatorilor cu privire la proveniența montană a produselor de pe piață. Trebuie menținută posibilitatea acordată producătorilor de a utiliza mențiuni de calitate facultative, întrucât sistemul nu și-a valorificat încă întregul potențial în statele membre din cauza perioadei scurte de aplicare.
- (54) În scopul de a pune în aplicare normele privind specialitățile tradiționale garantate și mențiunile de calitate facultative prevăzute în prezentul regulament, Comisia trebuie să fie asistată de un comitet, alcătuit din delegați ai statelor membre.
- (55) Dispozițiile referitoare la indicațiile geografice din Regulamentele (UE) nr. 1308/2013, privind sectorul vitivinicol, și (UE) 2019/787, privind sectorul băuturilor spirtoase, trebuie modificate pentru a le alinia la normele comune privind înregistrarea, modificarea, opoziția, anularea, protecția și controalele aplicabile indicațiilor geografice prevăzute în prezentul regulament. În special în ceea ce privește vinul, sunt necesare modificări suplimentare ale definiției indicațiilor geografice protejate, în conformitate cu Acordul privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală. Din considerente de coerență cu prezentul regulament, trebuie modificată și dispoziția privind sarcinile EUIPO stabilită în Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului³³.
- (56) Pentru a se completa sau a se modifica anumite elemente neesențiale ale prezentului regulament, trebuie să se delege Comisiei competența de a adopta acte, în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în ceea ce privește: definirea standardelor de sustenabilitate și stabilirea criteriilor de recunoaștere a standardelor de sustenabilitate existente; clarificarea sau adaosul unor elemente care să fie furnizate ca parte din informațiile de însoțire; încredințarea către EUIPO a sarcinilor legate de examinarea prin prisma procedurii de opoziție și de opoziție, de funcționarea registrului, de publicarea de modificări standard ale unui caiet de sarcini, de consultarea în contextul procedurii de anulare, de crearea și gestionarea unui sistem de alertă care să informeze solicitanții cu privire la disponibilitatea indicației lor geografice ca nume de domeniu, de examinarea indicațiilor geografice din țări terțe, altele decât indicațiile geografice prevăzute în Actul de la Geneva al Acordului de la Lisabona privind denumirile de origine și indicațiile geografice³⁴, propuse spre protecție în baza unor negocieri sau acorduri internaționale; stabilirea criteriilor corespunzătoare pentru monitorizarea performanței EUIPO în ceea ce privește executarea sarcinilor care i se încredințează; prevederea unor norme suplimentare privind utilizarea indicațiilor geografice pentru a identifica ingredientele în produsele prelucrate; prevederea unor norme suplimentare pentru

³³ Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene (JO L 154, 16.6.2017, p. 1).

³⁴ <https://www.wipo.int/publications/en/details.jsp?id=3983>

stabilirea statutului generic al termenilor; stabilirea restricțiilor și a derogărilor cu privire la aprovizionarea cu hrană pentru animale în cazul unei denumiri de origine; stabilirea restricțiilor și a derogărilor cu privire la sacrificarea animalelor vii sau la aprovizionarea cu materii prime; prevederea unor norme pentru a stabili utilizarea denumirii unui soi de plantă sau a unei rase de animale; prevederea unor norme care limitează informațiile cuprinse în caietul de sarcini al indicațiilor geografice și al specialităților tradiționale garantate; stabilirea unor detalii suplimentare privitoare la criteriile de eligibilitate aplicabile specialităților tradiționale garantate; prevederea unor norme suplimentare care să prevadă procedurile corespunzătoare de certificare și acreditare de aplicat în privința organismelor de certificare a produselor; prevederea unor norme suplimentare care să detalieze și mai mult protecția specialităților tradiționale garantate; prevederea unor norme suplimentare, referitoare la specialitățile tradiționale garantate, prin care să se stabilească statutul generic al termenilor, condițiile de utilizare a denumirilor de soiuri de plante și de rase de animale și legătura cu drepturile de proprietate intelectuală; definirea unor norme suplimentare privind cererile comune care privesc mai mult de un teritoriu național și completarea normelor privind procesul de depunere a cererilor aferent specialităților tradiționale garantate; completarea normelor privind procedura de opoziție legată de specialitățile tradiționale garantate, în scopul stabilirii unor proceduri detaliate și a termenelor-limită; completarea normelor privind procesul aferent cererii de modificare în cazul specialităților tradiționale garantate; completarea normelor privind procesul de anulare aferent specialităților tradiționale garantate; stabilirea unor norme detaliate referitoare la criteriile aplicabile mențiunilor de calitate facultative; rezervarea unei mențiuni de calitate facultative suplimentare și stabilirea condițiilor de utilizare a acesteia; prevederea unor derogări de la utilizarea mențiunii „produs montan” și stabilirea metodelor de producție și a altor criterii pertinente pentru aplicarea mențiunii de calitate facultative respective, în special prevederea condițiilor în care este permis ca materiile prime sau hrana pentru animale să provină din afara zonelor montane. Este extrem de important ca Comisia să desfășoare consultările necesare pe parcursul activității sale pregătitoare, inclusiv la nivel de experți, și ca aceste consultări să se realizeze în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legislație³⁵. În special, în scopul de a se asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul trebuie să primească toate documentele simultan cu experții statelor membre, iar experții celor două instituții trebuie să aibă acces în mod sistematic la reuniuni ale grupurilor de experți ale Comisiei responsabile cu pregătirea actelor delegate.

- (57) În scopul de a se asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, trebuie să se confere Comisiei competențe de punere în aplicare în ceea ce privește: definirea prezentării tehnice a clasificării produselor desemnate prin indicații geografice și accesul online la această clasificare, în conformitate cu Nomenclatura combinată; definirea unei prezentări armonizate a angajamentelor în materie de sustenabilitate; definirea formatului și a prezentării online ale documentației de însoțire și prevederea eliminării sau a anonimizării datelor cu caracter personal protejate; prevederea unor norme detaliate privind procedurile, formularul și prezentarea cererilor de înregistrare la nivelul Uniunii, inclusiv pentru cererile care privesc mai mult de un teritoriu național; definirea formatului și a prezentării online ale declarațiilor de opoziție și ale observațiilor oficiale și prevederea eliminării sau a anonimizării datelor cu caracter personal protejate; acordarea unei perioade de

³⁵

JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

tranziție pentru a se permite utilizarea unei denumiri înregistrate împreună cu alte denumiri care în alte circumstanțe ar încălca protecția unei denumiri înregistrate, precum și prelungirea acestei perioade de tranziție; respingerea cererii; luarea unei decizii referitoare la o indicație geografică, dacă nu s-a ajuns la un acord; înregistrarea unor indicații geografice legate de produse din țări terțe care sunt protejate în Uniune în temeiul unui acord internațional la care Uniunea este parte contractantă; definirea conținutului și a prezentării registrului indicațiilor geografice din Uniune; definirea formatului și a prezentării online ale extraselor din registrul indicațiilor geografice din Uniune și prevederea eliminării sau a anonimizării datelor cu caracter personal protejate; prevederea unor norme detaliate privind procedurile, formularul și prezentarea cererilor de modificare la nivelul Uniunii, precum și privind procedurile, forma și modul de comunicare aferente unei modificări standard către Comisie; anularea înregistrării unei indicații geografice; prevederea unor norme detaliate privind procedurile și formularul unei cereri de anulare a unei înregistrări, precum și privind prezentarea cererilor de anulare; stabilirea simbolurilor Uniunii pentru indicații geografice, definirea caracteristicilor tehnice ale simbolurilor și indicațiilor Uniunii, precum și a normelor aplicabile utilizării acestora pe produsele comercializate cu o indicație geografică înregistrată, inclusiv a normelor privind versiunile lingvistice corespunzătoare de utilizat; detalierea naturii și a tipului informațiilor cu care se va face schimb și a metodelor aplicabile schimbului de informații realizat în cadrul asistenței reciproce în scopuri de control și de asigurare a respectării; stabilirea unor norme privind modelul caietului de sarcini al indicațiilor geografice ale produselor agricole; definirea formatului și a prezentării online ale documentului unic al indicațiilor geografice ale produselor agricole și prevederea eliminării sau a anonimizării datelor cu caracter personal protejate; în ceea ce privește specialitățile tradiționale garantate: prevederea unor norme privind modelul caietului de sarcini; prevederea unor norme detaliate privind forma și conținutul registrului specialităților tradiționale garantate din Uniune; stabilirea simbolului Uniunii pentru specialitățile tradiționale garantate; prevederea unor norme privind protecția uniformă a indicațiilor, a abrevierilor și a simbolului Uniunii și utilizarea acestora, precum și privind caracteristicile tehnice ale simbolului Uniunii; stabilirea unor cerințe procedurale și formale referitoare la protecția specialităților tradiționale garantate; prevederea unor norme detaliate privind procedurile, formularul și prezentarea cererilor de înregistrare, inclusiv pentru cererile care privesc mai mult de un teritoriu național, a declarațiilor de opoziție și a cererilor de modificare a unui caiet de sarcini și a cererilor de anulare a unui înregistrări; perioadele de tranziție pentru utilizarea specialităților tradiționale garantate; respingerea unei cereri de înregistrare; luarea unei decizii referitoare la o specialitate tradițională garantată, dacă nu s-a ajuns la un acord; anularea înregistrării unei specialități tradiționale garantate; în ceea ce privește mențiunile și sistemele de calitate facultative: stabilirea detaliilor tehnice necesare pentru notificarea mențiunilor și a sistemelor de calitate facultative; prevederea unor norme privind formularele, procedurile sau alte detalii tehnice; prevederea unor norme privind utilizarea mențiunilor de calitate facultative. Competențele respective trebuie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului³⁶.

- (58) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare fără a aplica Regulamentul (UE) nr. 182/2011 în ceea ce privește: înregistrarea unei denumiri, dacă nu există nicio declarație de opoziție admisibilă, sau, în cazul unei declarații de

³⁶ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

opozitie admisibile, dacă s-a ajuns la acord cu privire la indicațiile geografice și la specialitățile tradiționale garantate și, dacă este necesar, în ceea ce privește modificarea informațiilor publicate, cu condiția ca aceste modificări să nu fie substanțiale; crearea și menținerea unui registru electronic al indicațiilor geografice și a unui registru electronic al specialităților tradiționale garantate, care să fie accesibile public; acordarea unei perioade de tranziție pentru utilizarea indicațiilor geografice în urma unei declarații de opoziție depuse în cursul procedurii naționale; anularea indicațiilor geografice înregistrate cu încălcarea unei indicații geografice omonime sau parțial omonime pentru care se depusese deja o cerere de înregistrare sau care fusese deja înregistrată; definirea mijloacelor prin care trebuie publicate denumirile și adresele autorităților competente și ale organismelor de certificare a produselor, pentru specialitățile tradiționale garantate.

- (59) Prin urmare, Regulamentele (UE) nr. 1308/2013, (UE) 2017/1001 și (UE) 2019/787 trebuie modificate în consecință, iar Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 trebuie abrogat.
- (60) Denumirile de origine protejate, indicațiile geografice protejate și specialitățile tradiționale garantate înregistrate deja în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1151/2012, denumirile de origine protejate și indicațiile geografice protejate înregistrate deja în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 și indicațiile geografice deja înregistrate în temeiul Regulamentului (UE) 2019/787 trebuie să fie în continuare protejate în temeiul prezentului regulament și trebuie incluse automat în registrul corespunzător.
- (61) Trebuie să se prevadă dispoziții privind modalitățile adecvate prin care să se faciliteze o tranziție fără probleme de la normele prevăzute în Regulamentele (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 1308/2013 și (UE) 2019/787 la normele prevăzute în prezentul regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Titlul I

Dispoziții generale

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament prevede norme privind:

- (a) indicațiile geografice pentru vin, băuturi spirtoase și produse agricole.
- (b) specialitățile tradiționale garantate și mențiunile de calitate facultative pentru produsele agricole.

Articolul 2

Definiții

- (1) În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:
 - (a) „grup de producători” înseamnă orice asociație, indiferent de forma juridică, alcătuită în principal din producători sau prelucrători ai aceluiași produs;
 - (b) „tradițional” și „tradiție”, în asociere cu un produs originar dintr-o arie geografică, înseamnă utilizarea, dovedită din punct de vedere istoric, de către producătorii dintr-o comunitate, de-a lungul unei perioade care face posibilă transmiterea de la o generație la alta; perioada trebuie să fie de minimum 30 de

ani, iar utilizarea menționată poate include schimbări impuse de evoluția practicilor legate de igienă și siguranță;

- (c) definiția „etichetării” de la articolul 2 alineatul (2) litera (j) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011;
- (d) „etapă de producție” înseamnă orice etapă a producției, prelucrării, pregătirii sau maturării, până în momentul în care produsul ajunge în forma în care poate fi introdus pe piața internă;
- (e) „produse prelucrate” înseamnă produse alimentare rezultate din prelucrarea produselor neprelucrate în sensul articolului 2 literele (m) și (o) din Regulamentul 852/2004;
- (f) „organisme de certificare a produselor” înseamnă organisme în sensul titlului II capitolul III din Regulamentul (UE) 2017/625, care certifică faptul că produsele desemnate prin indicații geografice sau specialități tradiționale garantate sunt conforme cu caietul de sarcini.
- (g) „termen generic” înseamnă:
 - (i) denumirea produselor care, deși este legată de locul, regiunea sau țara în care era produs sau comercializat inițial un produs, a devenit denumirea comună a unui produs în Uniune și
 - (ii) un termen comun care descrie tipurile de produse, atribute ale unor produse sau alți termeni care nu se referă la un produs anume;
- (h) „denumirea unui soi de plante” înseamnă o denumire a unui anumit soi, aflată în uzul curent sau înregistrată oficial în temeiul Directivelor 2002/53/CE³⁷, 2002/55/CE³⁸, 2008/90/CE³⁹ ale Consiliului sau al Regulamentului (UE) nr. 2100/94 al Consiliului⁴⁰, în limba sau limbile în care este utilizată sau enumerată ca atare, la data cererii de înregistrare a indicației geografice în cauză;
- (i) „denumirea unei rase de animale” înseamnă denumirile raselor în sensul articolului 2 din Regulamentul (UE) 2016/1012 al Parlamentului European și al Consiliului⁴¹, enumerate în registre genealogice sau în registre zootehnice, în limba sau în limbile în care sunt enumerate ca atare, la data cererii de înregistrare a indicației geografice în cauză.

³⁷ Directiva 2002/53/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind Catalogul comun al soiurilor de plante agricole (JO L 193, 20.7.2002, p. 1).

³⁸ Directiva 2002/55/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea semințelor de legume (JO L 193, 20.7.2002, p. 33).

³⁹ Directiva 2008/90/CE a Consiliului din 29 septembrie 2008 privind comercializarea materialului de înmulțire și plantare fructifer destinat producției de fructe (JO L 267, 8.10.2008, p. 8).

⁴⁰ Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului din 27 iulie 1994 de instituire a unui sistem de protecție comunitară a soiurilor de plante (JO L 227, 1.9.1994, p. 1).

⁴¹ Regulamentul (UE) 2016/1012 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind condițiile zootehnice și genealogice aplicabile ameliorării animalelor de reproducție de rasă pură, a porcilor de reproducție hibrizi și a materialului germinativ provenit de la acestea, comerțului cu acestea și introducerii lor în Uniune și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 652/2014 și a Directivelor 89/608/CEE și 90/425/CEE ale Consiliului, precum și de abrogare a anumitor acte în sectorul ameliorării animalelor („Regulamentul privind ameliorarea animalelor”) (JO L 171, 29.6.2016, p. 66).

Articolul 3

Protecția datelor

- (1) Comisia și statele membre prelucreează și publică datele cu caracter personal primite în cursul procedurilor de înregistrare, de aprobare a modificărilor, de anulare, de opoziție, de acordare a unei perioade de tranziție și de control în temeiul prezentului regulament, al Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 și al Regulamentului (UE) 2019/787, în conformitate cu Regulamentele (UE) 2018/1725 și (UE) 2016/679.
- (2) Comisia este operator în sensul Regulamentului (UE) 2018/1725 în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în cadrul procedurii pentru care este competentă în conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/787, cu Regulamentul delegat (UE) 2021/1235 al Comisiei⁴² și cu prezentul regulament.
- (3) Autoritățile competente din statele membre sunt operatori în sensul Regulamentului (UE) 2016/679 în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în cadrul procedurilor pentru care sunt competente în conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/787, cu Regulamentul delegat (UE) 2021/1235 și cu prezentul regulament.

Titlul II

Indicațiile geografice

Capitolul 1

Dispoziții generale

Articolul 4

Obiective

- (1) Prezentul titlu prevede un sistem unitar și exclusiv al indicațiilor geografice, de protecție a denumirilor de vin, băuturi spirtoase și produse agricole care au caracteristici, atribute sau reputație legate de locul lor de producție, asigurându-se astfel:
 - (a) deținerea, de către producătorii care acționează colectiv, a competențelor și responsabilităților necesare pentru a-și gestiona indicația geografică, inclusiv pentru a răspunde la cererea societății de produse obținute prin producție sustenabilă în cele trei dimensiuni valorice ale sale, economică, de mediu și socială, și pentru a opera pe piață;
 - (b) concurența loială pentru producătorii din lanțul de comercializare;
 - (c) primirea de către consumatori a unor informații fiabile și a unei garanții a autenticității acestor produse și posibilitatea consumatorilor de a identifica ușor aceste produse pe piață, inclusiv în comerțul electronic;
 - (d) înregistrarea eficientă a indicațiilor geografice, ținându-se seama de protecția corespunzătoare a drepturilor de proprietate intelectuală și

⁴² Regulamentul delegat (UE) 2021/1235 al Comisiei din 12 mai 2021 de completare a Regulamentului (UE) 2019/787 al Parlamentului European și al Consiliului cu norme privind cererile de înregistrare a indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase, modificarea caietelor de sarcini ale produselor, anularea înregistrării și registrul (JO L 270, 29.7.2021, p. 1).

- (e) asigurarea respectării și comercializarea eficace pe tot teritoriul Uniunii și în comerțul electronic, asigurându-se integritatea pieței interne.

Articolul 5

Domeniu de aplicare

- (1) Prezentul titlu vizează vinul, băuturile spirtoase și produsele agricole, inclusiv produsele alimentare și produsele pescărești și din acvacultură, enumerate în capitolele 1-23 din Nomenclatura combinată inclusă în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului⁴³, și produsele agricole suplimentare incluse la pozițiile și codurile din Nomenclatura combinată cuprinse în anexa I la prezentul regulament.
- (2) Înregistrarea și protecția indicațiilor geografice nu aduc atingere obligației producătorilor de a respecta alte norme ale Uniunii, îndeosebi pe cele privind introducerea produselor pe piață, normele sanitare și fitosanitare, normele privind organizarea comună a piețelor, normele în materie de concurență și normele privind furnizarea de informații referitoare la produsele alimentare către consumatori.
- (3) Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁴ nu se aplică sistemului indicațiilor geografice prevăzut în prezentul regulament.

Articolul 6

Clasificare

- (1) Produsele desemnate prin indicații geografice se clasifică conform Nomenclurii combinate la nivel de două, patru sau șase cifre. Dacă o indicație geografică vizează produse din mai mult de o categorie, trebuie specificată fiecare încadrare. Clasificarea produsului se utilizează doar pentru înregistrare și în scopuri statistice și de păstrare a evidențelor. Clasificarea menționată nu se utilizează pentru a stabili produse comparabile în scopul protecției împotriva utilizării comerciale directe și indirecte menționate la articolul 27 alineatul (1) litera [\(a\)](#).
- (2) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care să definească prezentarea tehnică a clasificării menționate la alineatul (1) și accesul online la aceasta. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 53 alineatul [\(2\)](#).

Articolul 7

Definiții

- (1) În sensul prezentului titlu, se aplică următoarele definiții:
 - (a) „indicație geografică”, cu excepția cazului în care se menționează altfel, înseamnă denumirile de origine și indicațiile geografice ale vinului, astfel cum sunt definite la articolul 93 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, denumirile de origine și indicațiile geografice ale produselor agricole, astfel cum sunt

⁴³ Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 256, 7.9.1987, p. 1).

⁴⁴ Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (JO L 241, 17.9.2015, p. 1).

definite la articolul [48](#) din prezentul regulament, și indicațiile geografice ale băuturilor spirtoase, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2019/787, pentru care s-a depus o cerere sau sunt introduse în registrul indicațiilor geografice din Uniune menționat la articolul [23](#);

- (b) „vin” înseamnă produsele menționate în partea II punctele 1, 3-6, 8, 9, 11, 15 și 16 din anexa VII la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013;
- (c) „băuturi spirtoase”, astfel cum sunt definite la articolul 2 din Regulamentul (UE) 2019/787;
- (d) „produse agricole” înseamnă produsele menționate la articolul 5 alineatul (1), cu excepția vinului și a băuturilor spirtoase;
- (e) „Nomenclatura combinată” înseamnă Nomenclatura combinată a mărfurilor stabilită prin articolul 1 din Regulamentul (CEE) nr. 2658/87;
- (f) „grup de producători recunoscut” înseamnă o asociație oficială care are personalitate juridică și este recunoscută de autoritățile naționale competente ca grup unic care acționează în numele tuturor producătorilor;
- (g) „producător” înseamnă un operator implicat în orice etapă de producție a unui produs protejat printr-o indicație geografică, inclusiv în activități de prelucrare, care face obiectul caietului de sarcini.

Capitolul 2

Înregistrarea indicațiilor geografice

Articolul 8

Solicitantul

- (1) Cererile de înregistrare a indicațiilor geografice pot fi depuse doar de un grup de producători ai unui produs („grup de producători solicitant”) a cărui denumire este propusă spre a fi înregistrată. Organismele publice regionale sau locale pot ajuta la pregătirea cererii și a procedurii aferente.
- (2) O autoritate desemnată de un stat membru poate fi considerată un grup de producători solicitant în sensul prezentului titlu, în ceea ce privește indicațiile geografice ale unei băuturi spirtoase, dacă producătorii în cauză nu au posibilitatea să formeze un grup din cauza numărului lor, a situării geografice sau a unor caracteristici organizaționale. În astfel de cazuri, cererea menționată la articolul 9 alineatul [\(2\)](#) indică motivele respective.
- (3) Un producător individual poate fi considerat un grup de producători solicitant în sensul prezentului titlu atunci când se demonstrează că sunt îndeplinite următoarele două condiții:
 - (a) persoana vizată este singurul producător care dorește să depună o cerere de înregistrare a unei indicații geografice și
 - (b) aria geografică vizată este definită prin caracteristici naturale fără referire la hotarele vreunei proprietăți și are caracteristici care diferă în mod considerabil de cele ale zonelor învecinate sau caracteristicile produsului sunt diferite de cele ale produselor obținute în zonele învecinate.

- (4) În cazul unei indicații geografice care desemnează o arie geografică transfrontalieră, mai multe grupuri de producători din state membre sau țări terțe diferite pot depune o cerere comună de înregistrare a unei indicații geografice.

Articolul 9

Etapă națională a procedurii de înregistrare

- (1) O cerere de înregistrare a unei indicații geografice privind un produs originar din Uniune trebuie adresată autorităților competente ale statului membru din care este originar produsul.
- (2) Cererea menționată la alineatul (1) conține:
- (a) caietul de sarcini prevăzut la articolul 11;
 - (b) documentul unic prevăzut la articolul 13;
 - (c) documentele de însoțire menționate la articolul 14 alineatul (1) literele (b), (c) și (d).
- (3) Statul membru examinează cererea de înregistrare pentru a verifica dacă îndeplinește condițiile necesare pentru înregistrare incluse în dispozițiile aplicabile referitoare la vin, băuturi spirtoase sau produse agricole, după caz.
- (4) În cadrul examinării menționate la alineatul (3), statul membru desfășoară o procedură națională de opoziție. Procedura națională de opoziție trebuie să asigure publicarea cererii de înregistrare și să prevadă o perioadă de cel puțin două luni de la data publicării în care orice persoană fizică sau juridică având un interes legitim și fiind stabilită sau rezidentă pe teritoriul statului membru din care este originar produsul respectiv să poată depune o declarație de opoziție la cererea de înregistrare pe lângă statul membru în cauză.
- (5) Statul membru stabilește modalitățile aferente procedurii de opoziție. Aceste modalități pot include criterii de admisibilitate a unei declarații de opoziție, o perioadă de consultare între grupul de producători solicitant și fiecare parte care a formulat opoziția, precum și transmiterea unui raport din partea grupului de producători solicitant referitor la rezultatul consultărilor, incluzând eventualele modificări aduse cererii de înregistrare de grupul de producători solicitant.
- (6) Dacă, după examinarea cererii de înregistrare și evaluarea rezultatelor oricărei declarații de opoziție primite și a eventualelor modificări aduse cererii convenite cu grupul de producători solicitant, consideră că sunt respectate cerințele din prezentul regulament, statul membru poate lua o decizie favorabilă și poate depune o cerere la nivelul Uniunii, menționată la articolul 15.
- (7) Statul membru se asigură că decizia sa, favorabilă sau nu, este publicată și că orice persoană fizică sau juridică având un interes legitim are posibilitatea de a introduce o cale de atac. De asemenea, statul membru se asigură că este publicat caietul de sarcini pe care se întemeiază decizia sa favorabilă și furnizează accesul electronic la caietul de sarcini.

Articolul 10

Protecția națională tranzitorie

- (1) Cu titlu temporar, un stat membru poate acorda o protecție tranzitorie unei denumiri la nivel național, cu efect de la data depunerii la Comisie a unei cereri de înregistrare la nivelul Uniunii.
- (2) Această protecție națională încetează fie la data la care intră în vigoare actul de punere în aplicare care include o decizie referitoare la cererea de înregistrare, adoptat în conformitate cu articolul [22](#), fie la data la care este retrasă cererea de înregistrare.
- (3) Atunci când o denumire nu este înregistrată în temeiul prezentului regulament, consecințele protecției naționale tranzitorii țin de responsabilitatea exclusivă a statului membru respectiv.
- (4) Măsurile adoptate de statele membre în conformitate cu prezentul articol produc efecte doar la nivel național și nu au niciun efect asupra pieței interne sau a comerțului internațional.

Articolul 11

Caietul de sarcini

În sensul prezentului titlu, „caietul de sarcini” al unei indicații geografice este documentul menționat la:

- (a) articolul 94 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 în ceea ce privește vinul;
- (b) articolul 22 din Regulamentul (UE) nr. 2019/787 în ceea ce privește băuturile spirtoase;
- (c) articolul [51](#) din prezentul regulament în ceea ce privește produsele agricole.

Articolul 12

Angajamente în materie de sustenabilitate

- (1) Un grup de producători poate conveni asupra unor angajamente în materie de sustenabilitate pe care să le respecte în procesul de producție a produsului desemnat printr-o indicație geografică. Scopul acestor angajamente este să se aplice un standard de sustenabilitate mai ridicat decât cel impus de dreptul Uniunii sau de cel național și să se depășească bunele practici într-o măsură semnificativă în ceea ce privește angajamentele sociale, de mediu sau economice. Angajamentele respective trebuie să fie specifice, să țină seama de practici sustenabile existente utilizate pentru produse desemnate prin indicații geografice și se pot referi la sisteme existente de asigurare a sustenabilității.
- (2) Angajamentele în materie de sustenabilitate menționate la alineatul [\(1\)](#) trebuie incluse în caietul de sarcini.
- (3) Angajamentele în materie de sustenabilitate menționate la alineatul (1) nu aduc atingere cerințelor privind respectarea standardelor de igienă și siguranță și nici normelor în materie de concurență.
- (4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [84](#), care să definească standarde de sustenabilitate în diferite sectoare și să stabilească criterii de recunoaștere a standardelor de sustenabilitate existente la care ar putea adera producătorii de produse desemnate prin indicații geografice.
- (5) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care să definească o prezentare armonizată a angajamentelor în materie de sustenabilitate. Actele de punere în

aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 53 alineatul (2).

Articolul 13

Documentul unic

- (1) „Documentul unic” al unei indicații geografice se referă la:
 - (a) documentul care rezumă caietul de sarcini menționat la articolul 94 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 în ceea ce privește vinul;
 - (b) documentul menționat la articolul 23 din Regulamentul (UE) 2019/787 în ceea ce privește băuturile spirtoase;
 - (c) documentul menționat la articolul 52 din prezentul regulament în ceea ce privește produsele agricole.

Articolul 14

Documentația de însoțire

- (1) Documentația de însoțire a cererii de înregistrare cuprinde:
 - (a) informații referitoare la eventuale limitări propuse cu privire la utilizarea sau protecția indicației geografice și, atunci când este cazul, la eventualele măsuri tranzitorii, propuse de grupul de producători solicitant sau de autoritățile naționale, în special în urma procedurii naționale de examinare și de opoziție;
 - (b) numele și datele de contact ale grupului de producători solicitant;
 - (c) numele și datele de contact ale autorității competente și/sau ale organismului de certificare a produsului care verifică respectarea dispozițiilor caietului de sarcini în temeiul:
 - (i) articolului 116a din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 în ceea ce privește vinul;
 - (ii) articolului 39 din prezentul regulament în ceea ce privește produsele agricole și băuturile spirtoase;
 - (d) oricare alte informații considerate necesare de statul membru sau de grupul de producători solicitant, dacă este cazul.
- (2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 84, de completare a prezentului regulament cu dispoziții care să clarifice cerințele sau să enumere elementele suplimentare ale documentației de însoțire care trebuie furnizate.
- (3) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care să definească formatul și prezentarea online a documentației de însoțire prevăzute la alineatul (1) și care să se refere la eliminarea sau anonimizarea datelor cu caracter personale protejate. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 53 alineatul (2).

Articolul 15

Cererea de înregistrare la nivelul Uniunii

- (1) În ceea ce privește indicațiile geografice referitoare la produse originare din Uniune, cererea de înregistrare la nivelul Uniunii cuprinde:
 - (a) documentul unic menționat la articolul [13](#);
 - (b) documentația de însoțire menționată la articolul [14](#);
 - (c) o declarație a statului membru căruia i-a fost adresată inițial cererea, care confirmă că cererea îndeplinește condițiile pentru înregistrare și
 - (d) trimiterea la publicarea electronică a caietului de sarcini, care trebuie ținută la zi.
- (2) În ceea ce privește indicațiile geografice ale unor produse originare din afara Uniunii, cererea de înregistrare la nivelul Uniunii cuprinde:
 - (a) caietul de sarcini cu trimiterea la publicare,
 - (b) documentul unic menționat la articolul [13](#);
 - (c) documentația de însoțire menționată la articolul [14](#);
 - (d) dovada legală a protecției indicației geografice în țara de origine a acesteia și
 - (e) o procură prin care solicitantul este reprezentat de un agent.
- (3) O cerere comună de înregistrare, menționată la articolul 8 alineatul (4), se depune de către unul dintre statele membre în cauză sau de un grup de producători solicitant dintr-o țară terță, direct sau prin intermediul autorităților din țara terță respectivă.
- (4) Cererea comună de înregistrare, menționată la articolul 8 alineatul (4), cuprinde, după caz, documentele enumerate la alineatul (1) sau (2) din toate statele membre sau țările terțe în cauză. Procedurile naționale conexe, inclusiv etapa opoziției, se desfășoară în toate statele membre în cauză.
- (5) Documentele menționate la prezentul articol se redactează într-una dintre limbile oficiale ale Uniunii.
- (6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [84](#), care să definească procedurile și condițiile aplicabile pregătirii și depunerii cererilor de înregistrare la nivelul Uniunii.
- (7) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a unor norme detaliate privind procedurile, formularul și prezentarea cererilor de înregistrare la nivelul Uniunii, inclusiv pentru cererile care privesc mai mult de un teritoriu național. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 53 alineatul (2).

Articolul 16

Depunerea cererii de înregistrare la nivelul Uniunii

- (1) O cerere la nivelul Uniunii de înregistrare a unei indicații geografice se depune la Comisie pe cale electronică, prin intermediul unui sistem digital. Sistemul digital trebuie să aibă capacitatea de a permite transmiterea cererilor către autoritățile naționale ale unui stat membru și de a putea fi utilizat de statul membru în cadrul procedurii sale naționale.
- (2) Dacă se referă la o arie geografică situată în afara Uniunii, cererea de înregistrare se transmite Comisiei fie direct, fie prin intermediul autorităților țării terțe în cauză.

Sistemul digital, menționat la alineatul (1), trebuie să aibă capacitatea de a permite transmiterea cererilor de către un grup de producători solicitant stabilit în afara Uniunii și de către autoritățile naționale din țara terță în cauză.

- (3) Cererea de înregistrare la nivelul Uniunii este publicată de Comisie prin intermediul sistemului digital menționat la alineatul (1).

Articolul 17

Examinarea de către Comisie și publicarea în scopul manifestării opoziției

- (1) Comisia examinează toate cererile de înregistrare pe care le primește în conformitate cu articolul 16 alineatul (1). Această examinare constă în a verifica inexistența unor erori evidente, caracterul complet al informațiilor furnizate în conformitate cu articolul 15 și caracterul exact și tehnic al documentului unic menționat la articolul 13. Examinarea ține seama de rezultatul procedurii naționale desfășurate de statul membru în cauză. Examinarea se concentrează îndeosebi pe documentul unic menționat la articolul 13;
- (2) Examinarea nu trebuie să dureze mai mult de șase luni. Dacă respectiva perioadă de examinare depășește sau este probabil să depășească șase luni, Comisia informează în scris solicitantul cu privire la motivele întârzierii.
- (3) Comisia poate cere de la solicitant informații suplimentare.
- (4) Dacă, pe baza examinării desfășurate în temeiul alineatului (1), consideră că sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezentul regulament și în Regulamentele (UE) nr. 1308/2013 și (UE) 2019/787, după caz, Comisia publică documentul unic și trimite la publicarea caietului de sarcini în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 84, de completare a prezentului regulament cu norme prin care să se încredințeze EUIPO sarcinile stabilite la prezentul articol.

Articolul 18

Procedura națională de contestare a unei cereri de înregistrare

- (1) Statele membre informează Comisia cu privire la eventualele proceduri administrative sau judiciare de la nivel național care ar putea influența înregistrarea unei indicații geografice.
- (2) Comisia este scutită de obligația de a respecta termenul-limită pentru efectuarea examinării menționat la alineatul (17) alineatul (2) și de a informa solicitantul cu privire la motivele întârzierii, în cazul în care Comisia primește o comunicare din partea unui stat membru cu privire la o cerere de înregistrare în conformitate cu articolul 9 alineatul (6) care:
 - (a) fie informează Comisia că decizia menționată la articolul 9 alineatul (6) a fost invalidată la nivel național printr-o hotărâre judecătorească aplicabilă imediat, dar nu definitivă, fie
 - (b) solicită Comisiei să suspende examinarea deoarece au fost inițiate proceduri administrative sau judiciare la nivel național cu scopul de a se contesta valabilitatea cererii și statul membru consideră că respectivele proceduri se bazează pe motive întemeiate.

- (3) Scutirea produce efecte până în momentul în care statul membru informează Comisia că cererea inițială a fost restabilită sau că statul membru își retrage solicitarea de suspendare.
- (4) Dacă cererea a fost invalidată printr-o hotărâre definitivă luată de o instanță națională, statul membru ia în considerare o măsură corespunzătoare precum retragerea sau modificarea cererii de înregistrare la nivelul Uniunii, dacă este necesar.

Articolul 19

Procedura de opoziție la nivelul Uniunii

- (1) În termen de trei luni de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a documentului unic și a trimerii la caietul de sarcini în temeiul articolului 17 alineatul (4), autoritățile dintr-un stat membru ori dintr-o țară terță sau o persoană fizică sau juridică având un interes legitim și fiind stabilită sau rezidentă într-o țară terță pot depune la Comisie o declarație de opoziție sau o notificare de observații.
- (2) Orice persoană fizică sau juridică având un interes legitim și fiind stabilită sau rezidentă într-un stat membru diferit de cel în care a fost depusă cererea de înregistrare la nivelul Uniunii poate depune o declarație de opoziție pe lângă statul membru în care este stabilită sau este rezidentă, într-un termen-limită care permite depunerea unei declarații de opoziție sau a unei notificări de observații în temeiul alineatului (1).
- (3) O declarație de opoziție trebuie să susțină că cererea ar putea încălca condițiile prevăzute în prezentul regulament, în Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 sau Regulamentul (UE) 2019/787, după caz, și să prezinte motive. Declarațiile de opoziție care nu includ elementele menționate mai sus sunt nule.
- (4) Comisia examinează admisibilitatea declarației de opoziție. Dacă consideră că declarația de opoziție este admisibilă, Comisia invită, în termen de cinci luni de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, autoritatea sau persoana care a depus declarația de opoziție și autoritatea sau grupul de producători solicitant care a depus cererea să înceapă consultări corespunzătoare pentru o perioadă rezonabilă care nu trebuie să depășească trei luni. În orice moment din această perioadă, la cererea autorității sau a grupului de producători solicitant, Comisia poate prelungi perioada pentru consultări cu maximum trei luni.
- (5) Autoritatea sau persoana care a depus declarația de opoziție și autoritatea sau grupul de producători solicitant care a depus cererea încep consultările necesare fără întârzieri nejustificate. Entitățile menționate își pun la dispoziție reciproc informațiile relevante pentru a evalua dacă cererea de înregistrare este conformă cu prezentul regulament, cu Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 sau cu Regulamentul (UE) 2019/787, după caz.
- (6) În termen de o lună de la încheierea consultărilor menționate la alineatul (4), grupul de producători solicitant stabilit în țara terță sau autoritățile statului membru ori ale țării terțe din care a fost depusă cererea de înregistrare la nivelul Uniunii notifică Comisiei rezultatul consultărilor, inclusiv toate informațiile partajate, dacă s-a ajuns la un acord cu una dintre părțile care au formulat opoziția sau cu toate și eventualele modificări subsecvente ale cererii de înregistrare. Autoritatea sau persoana care a depus o declarație de opoziție la Comisie poate de asemenea notifica Comisiei poziția sa la încheierea consultărilor.

- (7) Dacă, în urma încheierii consultărilor menționate la alineatul (4), datele publicate în conformitate cu articolul 17 alineatul (4) au fost modificate, Comisia repetă examinarea cererii de înregistrare în forma ei modificată. Dacă cererea de înregistrare a fost modificată în mod substanțial și Comisia consideră că cererea modificată îndeplinește condițiile de înregistrare, Comisia publică încă o dată cererea în conformitate cu alineatul menționat.
- (8) Documentele menționate la prezentul articol se redactează într-una dintre limbile oficiale ale Uniunii.
- (9) După încheierea procedurii de opoziție, Comisia își finalizează evaluarea cererii de înregistrare la nivelul Uniunii, ținând seama de eventualele solicitări de perioade de tranziție, de rezultatul procedurii de opoziție, de orice fel de notificări de observații primite și de oricare alte aspecte care decurg din examinarea sa și ar putea implica o modificare a documentului unic.
- (10) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 84, de completare a prezentului regulament cu proceduri detaliate și cu termene-limită pentru procedura de opoziție și pentru depunerea oficială de observații de către autoritățile naționale și persoanele care dețin un interes legitim, care nu vor declanșa procedura de opoziție, și cu norme privind încredințarea către EUIPO a sarcinilor sale stabilite la prezentul articol.
- (11) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care să definească formatul și prezentarea online ale declarațiilor de opoziție și ale observațiilor oficiale, dacă este cazul, și care să prevadă eliminarea sau anonimizarea datelor cu caracter personal protejate. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 53 alineatul (2).

Articolul 20

Motive de opoziție

- (1) O declarație de opoziție depusă în conformitate cu articolul 19 este admisibilă doar dacă partea care a formulat opoziția demonstrează că:
- (a) indicația geografică propusă nu este conformă cu definiția indicației geografice sau cu cerințele menționate în prezentul regulament, în Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 sau în Regulamentul (UE) 2019/787, după caz;
 - (b) înregistrarea indicației geografice propuse ar fi împiedicată de una sau mai multe dintre situațiile menționate la articolul 29, la articolul 30, la articolul 31 sau la articolul 49 alineatul (1);
 - (c) înregistrarea indicației geografice propuse ar periclita existența unei denumiri integral sau parțial identice ori a unei mărci sau existența unor produse care s-au aflat pe piață în mod legal pentru o perioadă de cel puțin cinci ani anterioară datei publicării prevăzute la articolul 17 alineatul (4).
- (2) Admisibilitatea unei declarații de opoziție se evaluează de către Comisie în raport cu teritoriul Uniunii.

Articolul 21

Perioada de tranziție pentru utilizarea indicațiilor geografice

- (1) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care să acorde o perioadă de tranziție de până la cinci ani, astfel încât produsele originare dintr-un stat membru sau dintr-o țară terță a căror denumire constă în sau conține un nume care încalcă dispozițiile articolului 27 alineatul (1) să poată purta în continuare denumirea cu care au fost comercializate, cu condiția să se demonstreze, printr-o declarație de opoziție admisibilă, în temeiul articolului 9 alineatul (4) sau al articolului 19, la cererea de înregistrare a indicației geografice a cărei protecție este încălcată:
 - (a) că înregistrarea indicației geografice în cauză ar periclita existența unui nume integral sau parțial identic din denumirea produsului sau
 - (b) că aceste produse au fost comercializate legal cu numele respectiv în denumirea produsului, pe teritoriul vizat, pentru o perioadă de cel puțin cinci ani anterioară publicării prevăzute la articolul 17 alineatul (4) litera (a).
- (2) Actele de punere în aplicare menționate la alineatul (1) se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 53 alineatul (2), cu excepția actelor în cazul cărora se depune o declarație de opoziție admisibilă în temeiul articolului 9 alineatul (4), care se adoptă fără aplicarea respectivei proceduri de examinare.
- (3) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care să prelungească până la 15 ani perioada de tranziție acordată în temeiul alineatului (1) sau acte de punere în aplicare care să permită utilizarea în continuare, pentru o perioadă de până la 15 ani, cu condiția să se demonstreze, în plus, că:
 - (a) numele din denumirea menționată la alineatul (1) din prezentul articol a fost folosit în mod legal, constant și echitabil timp de cel puțin 25 de ani înainte ca cererea de înregistrare a respectivei indicații geografice să fie prezentată Comisiei;
 - (b) scopul utilizării numelui din denumirea menționată la alineatul (1) nu a fost în niciun moment acela de a se profita de pe urma reputației numelui produsului care a fost înregistrat ca indicație geografică și
 - (c) consumatorul nu a fost și nici nu ar fi putut fi indus în eroare în privința originii adevărate a produsului.
- (4) Actele de punere în aplicare menționate la alineatul (3) se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 53 alineatul (2), cu excepția actelor în cazul cărora se depune o declarație de opoziție admisibilă în temeiul articolului 9 alineatul (4), care se adoptă fără aplicarea respectivei proceduri de examinare.
- (5) Atunci când se utilizează o denumire menționată la alineatele (1) și (3), țara de origine este indicată pe etichetă în mod clar și vizibil.
- (6) Pentru a depăși dificultățile temporare legate de obiectivul pe termen lung de a se garanta că toți producătorii unui produs desemnat printr-o indicație geografică din aria în cauză respectă caietul de sarcini aferent, un stat membru poate acorda o perioadă de tranziție pentru asigurarea conformității de până la 10 ani, cu efect de la data depunerii cererii la Comisie, cu condiția ca operatorii în cauză să fi comercializat în mod legal produsele respective prin utilizarea continuă a denumirilor în cauză pe o perioadă de cel puțin cinci ani anterioară depunerii cererii la autoritățile din statul membru în cauză și să se fi referit la acest fapt în procedura națională de opoziție menționată la articolul 9 alineatul (4).
- (7) Alineatul (6) se aplică *mutatis mutandis* unei indicații geografice care se referă la o arie geografică situată într-o țară terță, cu excepția procedurii de opoziție.

Articolul 22

Decizia Comisiei privind cererea de înregistrare

- (1) Dacă, pe baza informațiilor de care dispune în urma examinării desfășurate în temeiul articolului 17, consideră că nu este îndeplinită vreuna dintre cerințele menționate la acel articol, Comisia adoptă acte de punere în aplicare de respingere a cererii de înregistrare. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 53 alineatul (2).
- (2) Dacă nu primește nicio declarație de opoziție admisibilă, Comisia adoptă acte de punere în aplicare de înregistrare a indicației geografice, fără a aplica procedura menționată la articolul 53 alineatul (2). Comisia poate ține seama de notificările de observații primite în conformitate cu articolul 19 alineatul (1).
- (3) Dacă primește o declarație de opoziție admisibilă, în urma consultărilor menționate la articolul 19 alineatul (4) și luând în considerare rezultatele acestora, Comisia:
 - (a) adoptă acte de punere în aplicare de înregistrare a indicației geografice fără a aplica procedura menționată la articolul 53 alineatul (2), dacă s-a ajuns la un acord, după ce verifică conformitatea acelui acord cu dreptul Uniunii, și, dacă este nevoie, modifică informațiile publicate în temeiul articolului 17 alineatul (4), cu condiția ca modificările să nu fie substanțiale sau
 - (b) adoptă acte de punere în aplicare care iau o decizie în privința cererii de înregistrare, dacă nu s-a ajuns la niciun acord. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 53 alineatul (2).
- (4) Actele de înregistrare a unei indicații geografice prevăd toate condițiile aplicabile înregistrării și republicarea spre informare a documentului unic publicat în scopul manifestării opoziției în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în cazul în care eventualele modificări necesare nu sunt substanțiale.
- (5) Regulamentele de înregistrare și deciziile de respingere se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, seria L.

Articolul 23

Registrul indicațiilor geografice din Uniune

- (1) Fără a aplica procedura menționată la articolul 53 alineatul (2), Comisia adoptă acte de punere în aplicare care să conțină dispoziții privind instituirea și menținerea unui registru electronic pentru indicațiile geografice protejate în temeiul prezentului regulament, accesibil public („registru indicațiilor geografice din Uniune”). Registrul are trei părți, care corespund indicațiilor geografice pentru vin, băuturi spirtoase și, respectiv, produse agricole.
- (2) Fiecare indicație geografică pentru vin și produse agricole este identificată în registrul indicațiilor geografice din Uniune ca „denumire de origine protejată” sau ca „indicație geografică protejată”, după caz, iar fiecare indicație geografică pentru băuturi spirtoase este identificată ca „indicație geografică”.
- (3) În registrul indicațiilor geografice din Uniune pot fi introduse indicații geografice referitoare la produse din țări terțe care sunt protejate în Uniune în temeiul unui acord internațional la care Uniunea este parte contractantă. Comisia înregistrează aceste indicații geografice prin intermediul unor acte de punere în aplicare adoptate

în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 53 alineatul (2). În ceea ce privește vinul și produsele agricole, cu excepția cazului în care sunt identificate în mod specific în acordurile respective ca denumiri de origine protejate, numele acestor produse se introduc în registrul indicațiilor geografice din Uniune ca indicații geografice protejate.

- (4) Fiecare indicație geografică se introduce în registrul indicațiilor geografice din Uniune în grafia originală. Dacă grafia originală nu este cu caractere latine, indicația geografică se transcrie în caractere latine și ambele versiuni ale indicației geografice se introduc în registrul indicațiilor geografice din Uniune și au statut egal.
- (5) Comisia publică și actualizează periodic lista acordurilor internaționale menționate la alineatul (3), precum și lista indicațiilor geografice protejate în temeiul acordurilor respective.
- (6) Comisia păstrează documentația referitoare la înregistrarea unei indicații geografice, în format digital sau pe hârtie, pe perioada de valabilitate a indicației geografice și, în cazul anulării, timp de 10 ani după aceea.
- (7) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 84, pentru a completa prezentul regulament cu norme prin care să se acorde EUIPO dreptul de a gestiona registrul indicațiilor geografice din Uniune.
- (8) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care să definească conținutul și prezentarea registrului indicațiilor geografice din Uniune. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 53 alineatul (2).

Articolul 24

Extrase din registrul indicațiilor geografice din Uniune

- (1) Orice persoană trebuie să poată descărca un extras oficial din registrul indicațiilor geografice din Uniune, care furnizează o dovadă a înregistrării indicației geografice, precum și datele aferente, inclusiv data cererii de înregistrare a indicației geografice sau o altă dată prioritară. Acest extras oficial poate fi folosit ca certificat autentic în proceduri judiciare, într-o instanță judecătorească, într-o curte de arbitraj sau alt organism similar.
- (2) Dacă un grup de producători a fost recunoscut de autoritățile naționale în conformitate cu articolul 33, grupul respectiv este identificat ca fiind deținătorul drepturilor aferente indicației geografice în registrul indicațiilor geografice din Uniune și în extrasul oficial menționat la alineatul (1).
- (3) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care să definească formatul și prezentare online ale extraselor din registrul indicațiilor geografice din Uniune și care să prevadă eliminarea sau anonimizarea datelor cu caracter personal protejate. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 53 alineatul (2).

Articolul 25

Modificările unui caiet de sarcini

- (1) Un grup de producători care are un interes legitim poate depune o cerere de aprobare a unei modificări a caietului de sarcini al unei indicații geografice înregistrate.

- (2) Modificările aduse unui caiet de sarcini se clasifică în două categorii:
- (a) modificări la nivelul Uniunii, care impun o procedură de opoziție la nivelul Uniunii și
 - (b) modificări standard care sunt tratate la nivelul statului membru sau la nivelul țării terțe.
- (3) O modificare este modificare la nivelul Uniunii dacă implică o modificare a documentului unic și:
- (a) include modificarea numelui ori a utilizării numelui sau, pentru vin și băuturi spirtoase, a categoriei de produse sau a produselor desemnate prin indicația geografică ori, pentru băuturi spirtoase, a denumirii legale sau
 - (b) riscă să anuleze legătura cu aria geografică menționată în documentul unic sau
 - (c) implică restricții suplimentare în legătură cu comercializarea produsului.
- (4) Orice altă modificare a unui caiet de sarcini al unei indicații geografice înregistrate, care nu este modificare la nivelul Uniunii în conformitate cu alineatul (3), este considerată modificare standard.
- (5) O modificare standard este considerată o modificare temporară atunci când privește o modificare temporară a caietului de sarcini ca urmare a instituirii de măsuri sanitare și fitosanitare obligatorii de către autoritățile publice sau o modificare temporară necesară ca urmare a unui dezastru natural sau a unor condiții meteorologice nefavorabile recunoscute în mod oficial de autoritățile competente.
- (6) Modificările la nivelul Uniunii se aprobă de către Comisie. Procedura de aprobare urmează, *mutatis mutandis*, procedura prevăzută la articolele [8-22](#).
- (7) Cererile de modificări la nivelul Uniunii depuse de o țară terță sau de producători dintr-o țară terță trebuie să conțină dovada că modificarea solicitată este în conformitate cu legislația privind protecția indicațiilor geografice în vigoare în țara terță respectivă.
- (8) Dacă o cerere de modificare la nivelul Uniunii a caietului de sarcini al unei indicații geografice înregistrate include și modificări standard sau modificări temporare, Comisia examinează numai modificarea la nivelul Uniunii. Eventualele modificări standard sau temporare sunt considerate ca nefiind transmise. Examinarea acestor cereri se concentrează pe modificările propuse la nivelul Uniunii. Dacă este cazul, Comisia sau statul membru respectiv poate invita solicitantul să modifice alte elemente din caietul de sarcini.
- (9) Modificările standard sunt aprobate de statele membre sau de țările terțe pe teritoriul cărora se află aria geografică a produsului în cauză și sunt comunicate Comisiei. Comisia publică modificările respective.
- (10) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [84](#), pentru a completa prezentul regulament cu dispoziții prin care să se încredințeze EUIPO publicarea modificărilor standard menționate la alineatul [\(9\)](#).
- (11) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a unor norme detaliate privind procedurile, formularul și prezentarea unei cereri de modificare la nivelul Uniunii și privind procedurile, formularul și comunicarea modificărilor standard către Comisie. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 53 alineatul [\(2\)](#).

Articolul 26

Anularea înregistrării

- (1) Din proprie inițiativă sau la solicitarea justificată corespunzător a unui stat membru, a unei țări terțe sau a oricărei persoane fizice sau juridice care are un interes legitim, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care să anuleze înregistrarea unei indicații geografice, în următoarele cazuri:
 - (a) atunci când nu mai poate fi asigurată respectarea cerințelor referitoare la caietul de sarcini sau
 - (b) atunci când nu a fost comercializat niciun produs cu indicația geografică respectivă timp de cel puțin șapte ani consecutivi.
- (2) Comisia poate adopta de asemenea acte de punere în aplicare de anulare a înregistrării, la cererea producătorilor produsului comercializat cu denumirea înregistrată.
- (3) Actele de punere în aplicare menționate la alineatele (1) și (2) se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 53 alineatul (2).
- (4) Articolul 9, articolele 15-20 și articolul 22 se aplică *mutatis mutandis* procedurii de anulare.
- (5) Înainte de adoptarea actelor de punere în aplicare menționate la alineatele (1) și (2), Comisia consultă autoritățile statului membru în cauză, autoritățile țării terțe sau, dacă este posibil, producătorul din țara terță care a depus inițial cererea de înregistrare a indicației geografice în cauză, cu excepția cazului în care anularea este solicitată în mod direct de către solicitanții inițiali.
- (6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 84, de completare a prezentului regulament cu norme prin care să se încredințeze EUIPO sarcinile stabilite la alineatul (5).
- (7) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a unor norme detaliate privind procedurile și formularul cererilor de anulare a înregistrărilor, precum și privind prezentarea cererilor menționate la alineatele (1) și (2). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 53 alineatul (2).

Capitolul 3

Protecția indicațiilor geografice

Articolul 27

Protecția indicațiilor geografice

- (1) Indicațiile geografice introduse în registrul indicațiilor geografice din Uniune sunt protejate împotriva:
 - (a) oricărei utilizări comerciale directe sau indirecte a indicației geografice în legătură cu produse care nu fac obiectul înregistrării, în cazul în care produsele respective sunt comparabile cu cele înregistrate cu denumirea respectivă sau în cazul în care printr-o astfel de utilizare se exploatează, se slăbește, se diluează sau se prejudiciază reputația denumirii protejate;

- (b) oricărei utilizări abuzive, imitații sau evocări, chiar dacă originea adevărată a produselor sau a serviciilor este indicată sau dacă denumirea protejată este tradusă sau este însoțită de o expresie precum: „stil”, „tip”, „metodă”, „produs(ă) ca la/în”, „imitație”, „gust”, „similar” sau altele asemenea.
 - (c) oricărei indicații false sau înșelătoare privind proveniența, originea, natura sau calitățile esențiale ale produsului, care apare pe partea interioară sau exterioară a ambalajului, în materialele publicitare, în documentele sau informațiile furnizate pe site-uri referitoare la produsul în cauză, precum și împotriva oricărei ambalări a produsului într-un recipient de natură să creeze o impresie eronată cu privire la originea produsului;
 - (d) oricăror alte practici de natură să inducă în eroare consumatorul cu privire la originea adevărată a produsului.
- (2) În sensul alineatului (1) litera (b), evocarea unei indicații geografice intervine, în special, atunci când o mențiune, un semn ori un alt element de etichetare sau de ambalare prezintă o legătură directă și clară cu produsul vizat de indicația geografică înregistrată, în mintea consumatorului avizat în mod rezonabil, exploatându-se, slăbindu-se, diluându-se sau prejudiciindu-se în acest fel reputația denumirii înregistrate.
- (3) alineatul (1) se aplică, de asemenea, unui nume de domeniu conținând sau constând în indicația geografică înregistrată.
- (4) Protecția menționată la alineatul (1) se aplică, de asemenea:
- (a) mărfurilor care intră pe teritoriul vamal al Uniunii fără să fie puse în liberă circulație pe acest teritoriu și
 - (b) mărfurilor vândute prin vânzarea la distanță, de exemplu prin comerțul electronic.
- (5) Grupul de producători recunoscut sau orice operator care are dreptul de a utiliza denumirea de origine protejată sau indicația geografică protejată are dreptul să împiedice toate părțile terțe ca, în cadrul operațiunilor comerciale, să introducă în Uniune mărfuri care nu sunt puse în liberă circulație în Uniune, dacă aceste mărfuri, inclusiv ambalajele, provin din țări terțe și încalcă dispozițiile de la alineatul (1).
- (6) Indicațiile geografice protejate în temeiul prezentului regulament nu devin generice în Uniune.
- (7) Dacă o indicație geografică este o denumire compusă care conține un termen considerat generic, utilizarea acelui termen nu constituie o acțiune menționată la alineatul (1) literele (a) și (b).

Articolul 28

Ingrediente în produsele prelucrate

- (1) Articolul 27 nu aduce atingere utilizării unei indicații geografice de către operatori în conformitate cu articolul 36 în scopul de a indica faptul că un produs prelucrat conține, ca ingredient, un produs desemnat prin indicația geografică respectivă, cu condiția ca utilizarea în cauză să se facă în conformitate cu practici comerciale loiale și să nu slăbească, să nu dilueze și să nu prejudicieze reputația indicației geografice.
- (2) Indicația geografică ce desemnează un ingredient al unui produs nu se utilizează în denumirea de aliment a produsului prelucrat aferent, cu excepția cazurilor în care

există un acord cu un grup de producători reprezentând două treimi dintre producători.

- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [84](#), de completare a prezentului regulament cu norme suplimentare privind utilizarea indicațiilor geografice, în scopul identificării unor ingrediente în produsele prelucrate menționate la alineatul [\(1\)](#) din prezentul articol.

Articolul 29

Termeni generici

- (1) Termenii generici nu sunt înregistrați ca indicații geografice.
- (2) Pentru a se stabili dacă un termen a devenit sau nu generic, se ține seama de toți factorii relevanți, în special de:
 - (a) situația existentă în zonele de consum;
 - (b) actele legislative relevante la nivel național sau la nivelul Uniunii.
- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [84](#), de completare a prezentului regulament cu norme suplimentare destinate să stabilească statutul generic al termenilor menționați la alineatul [\(1\)](#) din prezentul articol.

Articolul 30

Indicații geografice omonime

- (1) O indicație geografică pentru care s-a depus o cerere după ce o indicație geografică omonimă sau parțial omonimă a făcut obiectul unei cereri sau a fost protejată în Uniune nu se înregistrează, cu excepția cazului în care există o distincție suficientă în practică între condițiile de utilizare locală și tradițională și prezentarea celor două indicații omonime, ținându-se seama de necesitatea de a se asigura un tratament echitabil al producătorilor implicați și de faptul că consumatorii nu trebuie induși în eroare cu privire la identitatea sau originea geografică reală a produselor.
- (2) O denumire omonimă sau parțial omonimă care le lasă consumatorilor impresia greșită că produsele provin de pe un alt teritoriu nu se înregistrează, chiar dacă denumirea este exactă în ceea ce privește teritoriul, regiunea sau locul de origine al produselor respective.
- (3) În sensul prezentului articol, o indicație geografică omonimă pentru care s-a depus o cerere sau care este protejată în Uniune se referă la:
 - (a) indicațiile geografice introduse în registrul indicațiilor geografice din Uniune;
 - (b) indicațiile geografice pentru care s-au depus cereri, cu condiția să fie introduse ulterior în registrul indicațiilor geografice din Uniune;
 - (c) denumirile de origine și indicațiile geografice protejate în Uniune în temeiul Regulamentului (UE) 2019/1753 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁵ și

⁴⁵ Regulamentul (UE) 2019/1753 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2019 privind acțiunile Uniunii în urma aderării acestora la Actul de la Geneva al Acordului de la Lisabona privind denumirile de origine și indicațiile geografice (JO L 271, 24.10.2019, p. 1).

- (d) indicațiile geografice, denumirile de origine și termenii echivalenți protejați în temeiul unui acord internațional încheiat între Uniune și una sau mai multe țări terțe.
- (4) Comisia anulează indicațiile geografice înregistrate cu încălcarea alineatelor (1) și (2).
- (5) Actele de punere în aplicare menționate la alineatul (4) se adoptă fără aplicarea procedurii menționate la articolul 53 alineatul (2).

Articolul 31

Mărcile

O denumire nu se înregistrează ca indicație geografică dacă, având în vedere reputația și renumele unei mărci, înregistrarea denumirii propuse ca indicație geografică ar putea să îi inducă în eroare pe consumatori cu privire la identitatea reală a produsului.

Articolul 32

Grupurile de producători

- (1) Un grup de producători este creat la inițiativa părților interesate, inclusiv fermieri, furnizori agricoli și prelucrători intermediari și finali, conform precizărilor autorităților naționale și în funcție de natura produsului respectiv. Statele membre verifică faptul că grupul de producători funcționează în mod transparent și democratic și că toți producătorii produsului desemnat cu indicația geografică beneficiază de dreptul de a fi membri ai grupului. Statele membre pot prevedea ca și funcționarii publici și alte părți interesate, precum grupurile de consumatori, comercianții cu amănuntul și furnizorii, să participe la activitățile grupului de producători.
- (2) Un grup de producători poate exercita în special următoarele competențe și responsabilități:
 - (a) de a elabora caietul de sarcini și de a gestiona controale interne care să asigure conformitatea cu caietul de sarcini respectiv a etapelor de producție ale produsului desemnat cu indicația geografică;
 - (b) de a lua măsuri legale pentru a asigura protecția indicației geografice și a drepturilor de proprietate intelectuală legate direct de aceasta;
 - (c) de a conveni angajamente în materie de sustenabilitate, incluse sau nu în caietul de sarcini sau ca inițiativă separată, inclusiv modalități de verificare a respectării angajamentelor în cauză și asigurarea publicității adecvate cu privire la aceste angajamente, în special în cadrul unui sistem informatic furnizat de Comisie;
 - (d) de a lua măsuri pentru a îmbunătăți performanța indicației geografice, incluzând:
 - (i) dezvoltarea, organizarea și coordonarea de campanii colective de marketing și publicitate;
 - (ii) activități de diseminare de informații și activități de promovare destinate să le comunice consumatorilor atributele produsului desemnat printr-o indicație geografică;

- (iii) efectuarea de analize ale performanței economice, ale sustenabilității producției, ale profilului nutrițional și ale profilului organoleptic, în ceea ce privește produsul desemnat cu indicația geografică;
 - (iv) diseminarea de informații privind indicația geografică și simbolul aferent al Uniunii și
 - (v) furnizarea de consiliere și formare pentru actualii și viitorii producători, inclusiv pe tema integrării perspectivei de gen și a egalității de gen.
- (e) de a combate contrafacerea și utilizările frauduloase suspectate de pe piața internă ale unei indicații geografice care desemnează produse neconforme cu caietul de sarcini, prin monitorizarea utilizării indicației geografice pe întreaga piață internă și pe piețele țărilor terțe în care sunt protejate indicațiile geografice, inclusiv pe internet, și, dacă este necesar, de a informa autoritățile responsabile cu asigurarea respectării, prin intermediul sistemelor confidentiale disponibile.

Articolul 33

Grupurile de producători recunoscute

- (1) La cererea grupurilor de producători care îndeplinesc condițiile de la alineatul (3), statele membre desemnează, în conformitate cu propriul drept național, un singur grup de producători ca grup de producători recunoscut pentru fiecare indicație geografică originară de pe teritoriul lor care este înregistrată sau pentru care s-a depus o cerere de înregistrare ori pentru denumiri de produse pentru care este posibil să se depună o cerere de înregistrare.
- (2) Un grup de producători poate fi desemnat ca grup de producători recunoscut, cu condiția să existe un acord prealabil încheiat între cel puțin două treimi dintre producătorii produsului cu o indicație geografică, reprezentând minimum două treimi din producția produsului respectiv în aria geografică menționată în caietul de sarcini. Ca excepție, o autoritate, menționată la articolul 8 alineatul (2), și un producător individual, menționat la articolul 8 alineatul (3), sunt considerați un grup de producători recunoscut.
- (3) Pe lângă competențele și responsabilitățile menționate la articolul 32 alineatul (2), un grup de producători recunoscut poate exercita următoarele competențe și responsabilități:
 - (a) să colaboreze cu organismele responsabile cu asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală și cu organismele de combatere a contrafacerii și să participe la rețele de asigurare a respectării drepturilor de proprietate intelectuală, ca deținător al drepturilor aferente indicației geografice;
 - (b) să ia măsuri de asigurare a respectării, inclusiv să depună cereri de intervenție la autoritățile vamale, în scopul de a preveni sau de a contracara orice fel de măsuri care prejudiciază sau riscă să prejudicieze imaginea produselor sale;
 - (c) să recomande autorităților naționale norme cu caracter obligatoriu care să fie adoptate în conformitate cu articolul 166a din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, în scopul regularizării ofertei de produse desemnate printr-o indicație geografică;

- (d) în vederea protecției indicației geografice în sistemele numelor de domeniu de pe internet aflate în afara jurisdicției Uniunii, să înregistreze o marcă individuală, colectivă sau de certificare în funcție de sistemul de mărci în cauză, care să conțină, printre elementele principale, o indicație geografică și să fie limitată la un produs care este conform cu caietul de sarcini corespunzător.
- (4) Competențele și responsabilitățile menționate la alineatul (2) fac obiectul unui acord prealabil încheiat între cel puțin două treimi dintre producătorii produsului desemnat printr-o indicație geografică, reprezentând minimum două treimi din producția produsului respectiv în aria geografică menționată în caietul de sarcini.
- (5) Statele membre efectuează controale pentru a asigura îndeplinirea condițiilor stabilite la alineatul (2). Dacă autoritățile naționale competente constată că aceste condiții nu au fost îndeplinite, statele membre anulează decizia privind recunoașterea grupului de producători.

Articolul 34

Protecția drepturilor aferente indicațiilor geografice în numele de domeniu

- (1) La cererea unei persoane fizice sau juridice care are un interes legitim sau deține drepturi, registrele cu nume de domeniu de prim nivel tip cod de țară create în Uniune pot revoca sau transfera un nume de domeniu înregistrat în cadrul unui astfel de domeniu de prim nivel tip cod de țară de la sau către grupul de producători recunoscut al produselor cu indicația geografică în cauză, în urma unei proceduri de soluționare alternativă a litigiilor sau a unei proceduri judiciare corespunzătoare, dacă respectivul nume de domeniu a fost înregistrat de deținătorul său fără a deține drepturi sau fără a avea un interes legitim legat de indicația geografică ori dacă a fost înregistrat sau este utilizat cu rea-credință, iar utilizarea sa încalcă dispozițiile articolului [27](#).
- (2) Registrele cu nume de domeniu de prim nivel tip cod de țară create în Uniune asigură că orice procedură de soluționare alternativă a litigiilor instituită pentru soluționarea litigiilor legate de înregistrarea numelor de domeniu menționate la alineatul (1) recunoaște indicațiile geografice ca drepturi care pot împiedica înregistrarea sau utilizarea cu rea-credință a unui nume de domeniu.
- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 84, de completare a prezentului regulament cu dispoziții prin care să se încredințeze EUIPO sarcina de a institui și a gestiona un sistem de alertă și de informare privind numele de domeniu care să furnizeze solicitantului, atunci când depune o cerere pentru o indicație geografică, informații despre disponibilitatea indicației geografice ca nume de domeniu și, opțional, despre înregistrarea unui nume de domeniu identic cu indicația sa geografică. Actul delegat include și obligația registrelor cu nume de domeniu de prim nivel tip cod de țară, create în Uniune, de a furniza EUIPO informațiile și datele pertinente.

Articolul 35

Mărci contradictorii

- (1) Înregistrarea unei mărci a cărei utilizare ar încălca dispozițiile articolului [27](#) este respinsă dacă cererea de înregistrare a mărcii este depusă după data depunerii la Comisie a cererii de înregistrare a indicației geografice.

- (2) Mărcile înregistrate cu încălcarea alineatului (1) sunt declarate nule de EUIPO și, dacă este cazul, de autoritățile naționale competente.
- (3) O marcă a cărei utilizare încalcă dispozițiile articolului 27 și care a făcut obiectul unei cereri de înregistrare, a fost înregistrată sau, în cazul în care această posibilitate este prevăzută în legislația aplicabilă, a fost consacrată prin utilizarea sa cu bună-credință pe teritoriul Uniunii, înainte de data la care a fost depusă la Comisie cererea de înregistrare a indicației geografice, poate continua să fie utilizată și poate fi reînnoită în pofida înregistrării unei indicații geografice, cu condiția să nu existe motive de nulitate a mărcii respective sau de decădere din drepturi a titularului acesteia în temeiul Directivei (UE) 2015/2436 sau al Regulamentului (UE) 2017/1001. În acest cazuri, este permisă utilizarea atât a indicației geografice, dacă este apoi înregistrată, cât și a mărcii respective.
- (4) În ceea ce privește indicațiile geografice înregistrate în Uniune fără a fi depusă o cerere de înregistrare la nivelul Uniunii, data primei zile de protecție este considerată a fi data depunerii la Comisie a cererii de înregistrare a indicației geografice în sensul alineatelor (1) și (3).
- (5) Fără a se aduce atingere Regulamentului (UE) nr. 1169/2011, mărcile de garantare sau de certificare menționate la articolul 28 alineatul (4) din Directiva (UE) 2015/2436 și mărcile colective menționate la articolul 29 alineatul (3) din directiva respectivă pot fi utilizate pe etichete, împreună cu indicația geografică.

Articolul 36

Dreptul de utilizare

O indicație geografică înregistrată poate fi utilizată de orice operator care comercializează un produs conform cu caietul de sarcini sau cu documentul unic corespunzător ori cu un document echivalent celui din urmă.

Statele membre se asigură că verificarea conformității cu caietul de sarcini prevăzută în temeiul articolului 39 are loc în cazul tuturor operatorilor care respectă normele prevăzute în prezentul titlu. Statele membre pot percepe o taxă pentru a-și acoperi costurile de gestionare a sistemelor de control.

Cazul în care o indicație geografică constă în sau conține numele unui bun imobiliar al unui producător individual solicitant nu trebuie să împiedice alți producători și operatori să utilizeze indicația geografică înregistrată, cu condiția ca aceasta să fie utilizată pentru a desemna un produs care este conform cu caietul de sarcini.

Articolul 37

Simbolurile, indicațiile și abrevierile Uniunii

- (1) Se stabilesc următoarele simboluri ale Uniunii concepute pentru a marca și a face cunoscute indicațiile geografice:
 - (a) un simbol de identificare a denumirilor de origine protejate pentru vin și produse agricole și
 - (b) un simbol de identificare a indicațiilor geografice protejate pentru vin și produse agricole și a indicațiilor geografice pentru băuturi spirtoase.
- (2) În cazul produselor originare din Uniune care sunt comercializate cu o indicație geografică, simbolul Uniunii asociat acestora apare pe etichete și în materialele

publicitare. Indicația geografică apare în același câmp vizual cu simbolul Uniunii. Cerințele de etichetare prevăzute la articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 privind modul de prezentare a mențiunilor obligatorii se aplică indicației geografice.

- (3) Prin derogare de la alineatul (2), în cazul vinului și al băuturilor spirtoase originare din Uniune care sunt comercializate cu o indicație geografică, simbolurile Uniunii pot fi omise de pe etichete și din materialele publicitare ale produsului respectiv.
- (4) Simbolul Uniunii pentru indicațiile geografice protejate stabilit în temeiul alineatului (1) poate fi utilizat pentru descrierea, prezentarea și etichetarea băuturilor spirtoase ale căror denumiri sunt indicații geografice.
- (5) Dacă vinul, produsele agricole sau băuturile spirtoase sunt desemnate printr-o indicație geografică, indicația „denumire de origine protejată” sau „indicație geografică protejată” apare pe eticheta vinului, indicația „denumire de origine protejată” sau „indicație geografică protejată” poate apărea pe eticheta produselor agricole și, respectiv, indicația „indicație geografică” poate apărea pe eticheta băuturilor spirtoase.

Abrevierea „DOP” sau „IGP”, corespunzând indicației „denumire de origine protejată” sau „indicație geografică protejată”, poate apărea pe eticheta vinului și pe etichetele produselor agricole desemnate prin indicații geografice.
- (6) Indicațiile, abrevierile și simbolurile Uniunii pot fi utilizate pe etichete și în materialele publicitare ale produselor prelucrate atunci când indicația geografică se referă la un ingredient al acestora. În acest caz, indicația, abrevierea sau simbolul Uniunii este plasat(ă) lângă numele ingredientului, care este identificat clar ca ingredient. Simbolul Uniunii nu se plasează în asociere cu denumirea produsului alimentar, în sensul articolului 17 din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011, nici într-un mod care să îi sugereze consumatorului că produsul prelucrat face obiectul înregistrării, mai degrabă decât ingredientul.
- (7) După depunerea unei cereri la nivelul Uniunii de înregistrare a unei indicații geografice, producătorii pot indica pe etichete și în prezentarea produsului că a fost înaintată o cerere de înregistrare în conformitate cu dreptul Uniunii.
- (8) Simbolurile Uniunii care indică denumirea de origine protejată sau indicația geografică protejată, indicațiile Uniunii „denumire de origine protejată”, „indicație geografică protejată” și „indicație geografică”, precum și abrevierea „DOP” sau „IGP”, după caz, pot să figureze pe etichetă numai după publicarea actului de înregistrare a indicației geografice respective.
- (9) Dacă o cerere este respinsă, eventualele produse etichetate în conformitate cu alineatul (6) pot fi comercializate până la epuizarea stocurilor.
- (10) Pe etichetă pot figura și următoarele:
 - (a) reprezentări ale ariei geografice de origine menționate în caietul de sarcini și
 - (b) un text, grafice sau simboluri care se referă la statul membru și la regiunea în care se află respectiva arie geografică de origine.
- (11) Simbolurile Uniunii, asociate indicațiilor geografice introduse în registrul indicațiilor geografice din Uniune, care desemnează produse originare din țări terțe pot apărea pe etichete și în materialele publicitare ale produsului, iar în acest caz simbolurile se utilizează în conformitate cu alineatele (2) și (4).

- (12) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a simbolurilor Uniunii pentru indicații geografice, prin care să fie definite caracteristicile tehnice ale simbolurilor Uniunii pentru indicații geografice, precum și normele aplicabile utilizării indicațiilor și a abrevierilor pe produsele comercializate cu o indicație geografică înregistrată, inclusiv normele privind versiunile lingvistice corespunzătoare de utilizat. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 53 alineatul [\(2\)](#).

Capitolul 4

Controale și asigurarea respectării

Articolul 38

Domeniu de aplicare

- (1) Prezentul capitol privește controalele și asigurarea respectării indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase și ale produselor agricole.
- (2) În sensul prezentului capitol, controalele includ:
 - (a) verificarea producerii unui produs desemnat printr-o indicație geografică în conformitate cu caietul de sarcini corespunzător și
 - (b) monitorizarea utilizării indicațiilor geografice pe piață.
- (3) Atunci când desfășoară controalele și activitățile de asigurare a respectării prevăzute în prezentul titlu, autoritățile competente și organismele responsabile de certificarea produselor respectă cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) 2017/625. Titlul VI capitolul 1 din Regulamentul (UE) 2017/625 nu se aplică însă controalelor care vizează indicațiile geografice.

Articolul 39

Verificarea conformității cu caietul de sarcini

- (1) Statele membre întocmesc și țin la zi o listă a producătorilor de produse desemnate printr-o indicație geografică introdusă în registrul indicațiilor geografice din Uniune originare de pe teritoriul lor.
- (2) Producătorii sunt responsabili de controalele interne care asigură conformitatea cu caietul de sarcini a produselor desemnate prin indicații geografice înainte de comercializarea produsului.
- (3) Pe lângă controalele interne menționate la alineatul (2), înainte de comercializarea produsului desemnat printr-o indicație geografică și originar din Uniune, verificarea de către o parte terță a conformității cu caietul de sarcini este efectuată de:
 - (a) una sau mai multe autorități competente în sensul articolului 3 punctul 3 din Regulamentul (UE) 2017/625 sau
 - (b) unul sau mai multe organisme de certificare a produselor cărora le-au fost delegate responsabilități astfel cum se menționează în titlul II capitolul III din Regulamentul (UE) 2017/625.
- (4) În ceea ce privește indicațiile geografice care desemnează produse originare dintr-o țară terță, verificarea conformității cu caietul de sarcini înainte de comercializarea produsului se efectuează de către:

- (a) o autoritate publică competentă desemnată de țara terță sau
 - (b) unul sau mai multe organisme de certificare a produselor.
- (5) Dacă, în conformitate cu caietul de sarcini, o etapă de producție este realizată de unul sau mai mulți producători din altă țară decât țara de origine a indicației geografice, în caietul de sarcini se includ dispoziții privind verificarea conformității aplicată producătorilor respectivi. Dacă etapa de producție în cauză se desfășoară în Uniune, producătorii sunt notificați autorităților competente ale statului membru în care are loc etapa de producție și sunt incluși în verificările efectuate în cazul unui producător al unui produs desemnat printr-o indicație geografică.
- (6) Dacă un stat membru aplică articolul 8 alineatul (2), verificarea conformității cu caietul de sarcini se asigură de către o altă autoritate decât cea considerată a fi un grup de producători în temeiul alineatului menționat.
- (7) Costurile acestei verificări a conformității cu caietul de sarcini pot fi suportate de operatorii care sunt incluși în controalele respective. La aceste costuri pot contribui și statele membre.

Articolul 40

Informațiile publice referitoare la autoritățile competente și la organismele de certificare a produselor

- (1) Statele membre publică denumirile și adresele autorităților competente și ale organismelor de certificare a produselor menționate la articolul 39 alineatul (3) și țin la zi aceste informații.
- (2) Comisia publică denumirile și adresele autorităților competente și ale organismelor de certificare a produselor menționate la articolul 39 alineatul (4) și actualizează periodic aceste informații.
- (3) Comisia poate crea un portal digital pe care să fie publicate denumirile și adresele autorităților competente și ale organismelor de certificare a produselor menționate la alineatele (1) și (2).

Articolul 41

Acreditarea organismelor de certificare a produselor

- (1) Organismele de certificare a produselor menționate la articolul 39 alineatul (3) litera (b) și la articolul 39 alineatul (4) litera (b) respectă și sunt acreditate în conformitate cu:
 - (a) standardul european ISO/IEC 17065:2012 „Evaluarea conformității. Cerințe pentru organisme care certifică produse, procese și servicii”, inclusiv standardul european ISO/IEC 17020:2012 „Evaluarea conformității. Cerințe pentru funcționarea diferitelor tipuri de organisme care efectuează inspecții” sau
 - (b) alte standarde pertinente recunoscute la nivel internațional, inclusiv eventualele revizuirii sau versiuni modificate ale standardelor europene menționate la litera (a).
- (2) Acreditarea menționată la alineatul (1) se efectuează de către un organism de acreditare recunoscut în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008, membru

al Cooperării europene pentru acreditare, sau de către un organism de acreditare din afara Uniunii, membru al Forumului internațional de acreditare.

Articolul 42

Controale și asigurarea respectării indicațiilor geografice pe piață

- (1) Statele membre desemnează una sau mai multe autorități responsabile cu asigurarea respectării, care pot coincide cu autoritățile competente menționate la articolul 39 alineatul (3), cărora le revine sarcina de a efectua controale pe piață și de a asigura respectarea indicațiilor geografice după ce produsul desemnat printr-o indicație geografică a trecut prin toate etapele de producție și se află în faza de depozitare, tranzit ori distribuție sau este oferit spre vânzare angro sau cu amănuntul, inclusiv în cadrul comerțului electronic.
- (2) Autoritatea responsabilă cu asigurarea respectării efectuează controale ale produselor desemnate prin indicații geografice, în scopul de a asigura conformitate cu caietul de sarcini sau cu documentul unic ori cu un document echivalent celui din urmă.
- (3) Statele membre iau măsurile administrative și judiciare corespunzătoare pentru a împiedica sau a stopa utilizarea denumirilor de produse sau de servicii produse, furnizate sau comercializate pe teritoriul lor, care încalcă protecția indicațiilor geografice prevăzută la articolul 27 și la articolul 28.
- (4) Autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (1) coordonează asigurarea respectării indicațiilor geografice între departamentele, agențiile și organismele implicate, inclusiv poliția, agențiile de combatere a contrafacerii, autoritățile vamale, oficiile pentru proprietate intelectuală, autoritățile din domeniul legislației în domeniul alimentelor și inspectorii din sectorul comerțului cu amănuntul.

Articolul 43

Obligații aplicabile furnizorilor de servicii intermediare

- (1) Dacă încalcă dispozițiile articolului 27, vânzarea de mărfuri la care au acces persoanele stabilite în Uniune este considerată conținut ilegal în sensul articolului 2 litera (g) din Regulamentul (UE) 2022/xxx al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁶.
- (2) Autoritățile competente ale statelor membre pot emite, în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul (UE) 2022/xxx, un ordin de a acționa împotriva conținutului ilegal menționat la alineatul (1) din prezentul articol.
- (3) În temeiul articolului 14 din Regulamentul (UE) 2022/xxx, orice persoană fizică sau entitate poate notifica furnizorilor de servicii de găzduire prezența unui anumit conținut care încalcă dispozițiile articolului 27 din prezentul regulament.
- (4) Prezentul regulament nu aduce atingere Regulamentului (UE) 2022/xxx.

Articolul 44

Asistență reciprocă și schimb de informații

⁴⁶ Regulamentul (UE) [...] al Parlamentului European și al Consiliului din [...] privind o piață unică pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE (JO L ..., XXX, zz/II/aaaa, p. X).

- (1) Statele membre își acordă asistență reciprocă în scopul efectuării controalelor și al asigurării respectării prevăzute în prezentul capitol, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/625.
- (2) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care detaliază natura și tipul informațiilor cu care se va face schimb și metodele referitoare la schimbul de informații realizat în scopul efectuării controalelor și al asigurării respectării în temeiul prezentului capitol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 53 alineatul (2).
- (3) Asistența administrativă poate include, după caz și în urma atingerii unui acord între autoritățile competente în cauză, participarea autorităților competente ale unui stat membru la controalele la fața locului efectuate de autoritățile competente ale unui alt stat membru.
- (4) În cazul unei posibile încălcări a protecției conferite unei indicații geografice, statele membre iau măsuri pentru a facilita transmiterea informațiilor despre posibila încălcare de la autoritățile responsabile cu asigurarea respectării legislației, procurori generali și autorități judiciare către autoritățile competente menționate la articolul 39 alineatul (3).
- (5) În scopul specific al facilitării schimbului de informații referitoare la nerespectare sau la fraudă legată de indicațiile geografice înregistrate, statele membre utilizează sistemul computerizat de gestionare a informațiilor instituit în temeiul Regulamentului (UE) 2017/625 sau orice alt sistem care ar putea fi instituit în viitor în același scop.

Articolul 45

Certificatele de autorizare a producției

- (1) Un producător în cazul căruia, în urma verificării respectării menționate la articolul 39, se constată că produsul său este conform cu caietul de sarcini al unei indicații geografice protejate în conformitate cu prezentul regulament are dreptul să primească un certificat oficial sau o altă dovadă a certificării eligibilității de a produce produsul desemnat prin indicația geografică respectivă în ceea ce privește etapele de producție realizate de acel producător.
- (2) Dovada certificării menționată la alineatul (1) trebuie pusă, la cerere, la dispoziția autorităților responsabile cu asigurarea respectării, a autorităților vamale sau a altor autorități din Uniune implicate în verificarea utilizării indicațiilor geografice în cazul mărfurilor declarate pentru liberă circulație sau comercializate pe piața internă. Producătorul poate pune dovada certificării la dispoziția publicului sau a oricărei persoane care solicită dovada respectivă în cadrul activității economice.

Capitolul 5

Asistența tehnică

Articolul 46

Examinarea indicațiilor geografice din țări terțe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 84, de completare a prezentului regulament cu norme prin care se încredințează EUIPO sarcina de a examina indicații geografice din țări terțe, altele decât indicațiile geografice prevăzute în

Actul de la Geneva al Acordului de la Lisabona privind denumirile de origine și indicațiile geografice, propuse spre protecție în baza unor negocieri sau acorduri internaționale.

Articolul 47

Monitorizare și raportare

- (1) Dacă exercită oricare dintre competențele prevăzute în prezentul regulament pentru a încredința sarcini către EUIPO, Comisia este împuternicită de asemenea să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [84](#), de completare a prezentului regulament cu criterii privind monitorizarea performanței în executarea acestor sarcini. Aceste criterii pot include:
 - (a) măsura în care sunt integrați factorii agricoli în procesul de examinare;
 - (b) calitatea evaluărilor;
 - (c) coerența evaluărilor indicațiilor geografice din diferite surse;
 - (d) eficiența sarcinilor și
 - (e) gradul de satisfacție a utilizatorilor.
- (2) La cel târziu cinci ani de la prima delegare a oricăror sarcini către EUIPO, Comisia pregătește și transmite un raport către Parlamentul European și Consiliu referitor la rezultatele obținute și la experiența dobândită în urma exercitării acestor sarcini de către EUIPO.

Capitolul 6

Indicațiile geografice ale produselor agricole

Articolul 48

Denumirile de origine și indicațiile geografice

- (1) O „denumire de origine” a unui produs agricol este o denumire care identifică un produs:
 - (a) originar dintr-un anumit loc, o anumită regiune sau, în cazuri excepționale, o anumită țară;
 - (b) a cărui calitate sau ale cărui caracteristici se datorează în principal sau numai unui anumit mediu geografic cu factori naturali și umani proprii și
 - (c) ale cărui etape de producție se desfășoară, toate, în aria geografică delimitată.
- (2) O „indicație geografică” a unui produs agricol este o denumire care identifică un produs:
 - (a) originar dintr-un anumit loc, o anumită regiune sau o anumită țară;
 - (b) în cazul căruia o anumită calitate, reputația sau o altă caracteristică se datorează în principal originii geografice a produsului și
 - (c) în cazul căruia cel puțin una dintre etapele de producție se desfășoară în aria geografică delimitată.
- (3) Următoarele produse agricole sunt excluse din categoria produselor care pot face obiectul unei denumiri de origine protejate sau al unei indicații geografice protejate:

- (a) produsele care, prin natura lor, nu pot face obiectul schimburilor comerciale pe piața internă și pot fi consumate doar la sau lângă locul de fabricare, precum restaurantele;
 - (b) produsele care, fără a aduce atingere normelor menționate la articolul 5 alineatul (2), contravin politicii publice sau principiilor acceptate de moralitate și nu pot fi introduse pe piața internă.
- (4) Fără a se aduce atingere alineatului (1), anumite nume sunt înregistrate ca denumiri de origine chiar dacă materiile prime pentru produsele în cauză provin dintr-o arie geografică mai mare decât sau diferită de aria geografică delimitată, cu condiția ca:
- (a) aria de producție a materiilor prime să fie delimitată;
 - (b) să existe condiții speciale pentru producția materiilor prime;
 - (c) să existe măsuri de control care să asigure că sunt îndeplinite condițiile menționate la litera (b) și
 - (d) denumirile de origine respective să fi fost recunoscute ca denumiri de origine în țara de origine înainte de 1 mai 2004.

Numai animalele vii, carnea și laptele pot fi considerate materii prime în sensul prezentului alineat.

- (5) În sensul alineatului (2) litera (b), „o altă caracteristică” poate include practici de producție tradiționale, atribute tradiționale specifice unui produs și practici agricole care protejează valoarea de mediu, inclusiv biodiversitatea, habitatele, zonele ecologice recunoscute pe plan național și peisajul.
- (6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 84, privind restricții și derogări referitoare la aprovizionarea cu hrană pentru animale în cazul unei denumiri de origine.
- (7) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 84, privind restricții și derogări referitoare la sacrificarea animalelor vii sau la aprovizionarea cu materii prime. Pe baza unor criterii obiective, aceste restricții sau derogări țin seama de calitate sau de utilizare, precum și de cunoștințele specifice recunoscute sau de factorii naturali.

Articolul 49

Soiuri de plante și rase de animale

- (1) O denumire nu poate fi înregistrată ca indicație geografică atunci când intră în contradicție cu denumirea unui soi de plante sau a unei rase de animale și este susceptibilă să inducă în eroare consumatorul cu privire la adevărata identitate sau origine a produsului desemnat prin indicația geografică sau să creeze confuzii între produsele desemnate prin indicația geografică și soiul sau rasa în cauză.
- (2) Condițiile menționate la alineatul (1) sunt evaluate în raport cu utilizarea efectivă a denumirilor care intră în contradicție, inclusiv utilizarea denumirii soiului de plante sau a rasei de animale în afara ariei de origine și utilizarea denumirii unui soi de plante protejat prin protecția comunitară a soiurilor de plante.
- (3) Prezentul regulament nu împiedică introducerea pe piață a unui produs neconform cu caietul de sarcini al unei indicații geografice înregistrate, a cărui etichetă include denumirea sau o parte din denumirea acelei indicații geografice care conține sau

cuprinde denumirea unui soi de plante sau a unei rase de animale, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) produsul în cauză să conțină sau să fie derivat din soiul sau rasa menționată;
 - (b) consumatorii să nu fie induși în eroare;
 - (c) utilizarea denumirii soiului sau a rasei să constituie concurență loială;
 - (d) utilizarea să nu exploateze reputația indicației geografice înregistrate și
 - (e) producția și comercializarea produsului respectiv să se fi făcut dincolo de aria sa de origine înainte de data cererii de înregistrare a indicației geografice.
- (4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [84](#), privind norme de stabilire a utilizării denumirilor de soiuri de plante și de rase de animale.

Articolul 50

Norme specifice privind aprovizionarea cu hrană pentru animale și cu materii prime

- (1) În sensul articolului [48](#), aprovizionarea cu hrană pentru animale se face în întregime din aria geografică delimitată, în ceea ce privește produsele de origine animală al căror nume este înregistrat ca denumire de origine.
- (2) În măsura în care nu este posibilă, din punct de vedere tehnic, garantarea aprovizionării în întregime din aria geografică delimitată, se poate adăuga hrană pentru animale provenită din afara ariei respective, cu condiția să nu fie afectate calitatea produsului sau caracteristicile datorate în principal mediului geografic. Aprovizionarea cu hrană pentru animale din afara ariei geografice delimitate nu trebuie să depășească 50 % din substanța uscată, pe an.
- (3) Eventualele restricții aplicate originii materiilor prime prevăzute în caietul de sarcini al unui produs a cărui denumire este înregistrată ca indicație geografică trebuie justificate în ceea ce privește legătura menționată la articolul 51 alineatul (1) litera [\(f\)](#).

Articolul 51

Caietul de sarcini

- (1) Produsele ale căror nume sunt înregistrate ca denumire de origine sau indicație geografică respectă un caiet de sarcini care include cel puțin:
 - (a) numele care urmează a fi protejat ca denumire de origine sau indicație geografică, acesta putând fi o denumire geografică a locului de producție a unui produs specific ori o denumire utilizată în schimburile comerciale sau în limbajul uzual pentru a descrie produsul specific din aria geografică delimitată;
 - (b) o descriere a produsului, inclusiv, atunci când este cazul, a materiilor prime, a soiurilor de plante și a raselor de animale vizate, inclusiv denumirea comercială a speciei și denumirea sa științifică, precum și caracteristicile fizice, chimice, microbiologice sau organoleptice principale ale produsului;
 - (c) definirea ariei geografice delimitate care creează legătura menționată la litera (f) punctul (i) sau punctul (ii) și, dacă este cazul, detalii care să indice respectarea cerințelor de la articolul 48 alineatul [\(4\)](#);

- (d) dovada faptului că produsul este originar din aria geografică delimitată menționată la articolul 48 alineatul (1) litera (c) sau la articolul 48 alineatul (2) litera (c);
 - (e) o descriere a metodei de obținere a produsului și, dacă este cazul, a metodelor tradiționale și a practicilor specifice utilizate; precum și informații referitoare la ambalare, atunci când grupul solicitant stabilește și oferă o justificare suficientă, specifică produsului, pentru care ambalarea trebuie să aibă loc în aria geografică delimitată, în scopul de a se păstra calitatea, de a se garanta originea sau de a se asigura controlul, ținându-se seama de dreptul Uniunii, în special de legislația privind libera circulație a mărfurilor și libera prestare de servicii;
 - (f) elemente care să stabilească:
 - (i) în ceea ce privește denumirea de origine, legătura dintre calitatea sau caracteristicile produsului și mediul geografic menționată la articolul 48 alineatul (1) litera (b); Detaliile privind factorii umani din mediul geografic respectiv pot, dacă este cazul, să se limiteze la o descriere a gestionării solului și a peisajului sau la o descriere a practicilor de cultivare sau a oricăror alte contribuții umane relevante pentru menținerea factorilor naturali ai mediului geografic menționat la dispoziția respectivă;
 - (ii) în ceea ce privește indicația geografică, legătura dintre o anumită calitate, reputația sau alte caracteristici ale produsului și originea geografică, menționată la articolul 48 alineatul (2) litera (b);
 - (g) orice normă specifică de etichetare a produsului în cauză;
 - (h) alte cerințe aplicabile, dacă sunt prevăzute de statele membre sau de un grup de producători, dacă este cazul, luându-se în considerare faptul că aceste cerințe trebuie să fie obiective, nediscriminatorii și compatibile cu dreptul național și cu cel al Uniunii.
- (2) Caietul de sarcini poate include și angajamente în materie de sustenabilitate.
 - (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 84, privind norme care limitează informațiile incluse în caietul de sarcini menționat la alineatul (1) din prezentul articol, atunci când această limitare este necesară pentru a se evita cererile de înregistrare excesiv de voluminoase.
 - (4) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a unor norme privind modelul caietului de sarcini. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 53 alineatul (2).

Articolul 52

Documentul unic

- (1) Documentul unic cuprinde:
 - (a) elementele principale ale caietului de sarcini, și anume: denumirea, descrierea produsului, inclusiv, dacă este cazul, normele specifice referitoare la ambalare și etichetare, precum și o delimitare concisă a ariei geografice;
 - (b) descrierea legăturii produsului cu mediul geografic sau cu originea geografică menționate la articolul 51 alineatul (1) litera (f), inclusiv, dacă este necesar,

elementele specifice din descrierea produsului sau ale metodei de producție care justifică legătura.

- (2) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care să definească formatul și prezentarea online a documentului unic prevăzut la alineatul (1) și care să prevadă eliminarea sau anonimizarea datelor cu caracter personale protejate. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 53 alineatul (2).

Capitolul 7

Dispoziții procedurale

Articolul 53

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de un comitet denumit Comitetul pentru indicațiile geografice. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Titlul III:

Sisteme de calitate

Capitolul 1

Specialități tradiționale garantate

Articolul 54

Obiectiv și domeniu de aplicare

- (1) Se instituie un sistem al specialităților tradiționale garantate care are drept scop să protejeze metodele de producție și rețetele tradiționale prin susținerea producătorilor de produse tradiționale în activitățile de promovare și de comunicare către consumatori a atributelor care conferă valoare adăugată rețetelor și produselor lor tradiționale.
- (2) Prezentul capitol se aplică produselor agricole.
- În sensul prezentului capitol, produse agricole înseamnă produsele agricole destinate consumului uman enumerate în anexa I la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și alte produse agricole și alimentare enumerate în anexa II la prezentul regulament.
- Prezentul capitol nu se aplică băuturilor spirtoase, vinurilor aromatizate sau produselor vitivinicole definite în partea II din anexa VII la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, cu excepția oțeturilor de vin.
- (3) Înregistrarea și protecția specialităților tradiționale garantate nu aduc atingere obligației producătorilor de a respecta alte norme ale Uniunii, îndeosebi cele privind comercializarea produselor, organizarea comună unică a piețelor și etichetarea produselor alimentare.

Articolul 55

Criterii de eligibilitate

- (1) O denumire este eligibilă pentru înregistrare ca specialitate tradițională garantată dacă descrie un produs specific care:
 - (a) rezultă în urma unui mod de producție sau de prelucrare sau a unei compoziții care corespunde practicii tradiționale pentru produsul sau produsul alimentar respectiv sau
 - (b) este produs din materii prime sau din ingrediente utilizate în mod tradițional.
- (2) Pentru a putea fi înregistrată ca specialitate tradițională garantată, o denumire trebuie:
 - (a) să fi fost utilizată în mod tradițional cu referire la produs sau
 - (b) să identifice natura tradițională a produsului.
- (3) Dacă, în procedura de opoziție prevăzută la articolul [62](#), se demonstrează că denumirea este utilizată și în alt stat membru sau într-o țară terță, pentru a se diferenția produse comparabile sau produse care poartă o denumire identică sau similară, decizia privind înregistrarea adoptată în conformitate cu articolul 65 alineatul (3) poate prevedea că denumirea specialității tradiționale garantate trebuie însoțită de mențiunea „produs conform tradiției din”, după care urmează imediat numele unei țări sau al unei regiuni a acesteia.
- (4) O denumire nu poate fi înregistrată dacă se referă numai la mențiuni cu caracter general utilizate pentru un set de produse sau la mențiunile prevăzute de anumite acte legislative ale Uniunii.
- (5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [84](#), de completare a prezentului regulament cu detalii suplimentare referitoare la criteriile de eligibilitate stabilite la prezentul articol.

Articolul 56

Caietul de sarcini

- (1) O specialitate tradițională garantată respectă un caiet de sarcini care cuprinde:
 - (a) denumirea produsului propusă spre a fi înregistrată, în versiunile lingvistice corespunzătoare;
 - (b) o descriere a produsului, inclusiv a principalelor sale caracteristici fizice, chimice, microbiologice sau organoleptice;
 - (c) o descriere a metodei de producție care trebuie urmată de producători, inclusiv, dacă este cazul, a naturii și a caracteristicilor materiilor prime sau a ingredientelor folosite, incluzând, dacă este necesar, denumirea comercială a speciei implicate și denumirea sa științifică, precum și metoda prin care este preparat produsul și
 - (d) elementele esențiale care stabilesc natura tradițională a produsului.
- (2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [84](#), de stabilire a unor norme care limitează informațiile incluse în caietul de sarcini menționat la alineatul (1) din prezentul articol, atunci când această limitare este necesară pentru a se evita cererile de înregistrare excesiv de voluminoase.

- (3) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a unor norme privind modelul caietului de sarcini. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 80 alineatul (2).

Articolul 57

Etapă națională a procedurii de înregistrare

- (1) Cererile de înregistrare a unei specialități tradiționale garantate pot fi depuse doar de grupuri de producători ai produselor cu denumirea a cărei protecție este solicitată. Mai multe grupuri din state membre sau țări terțe diferite pot depune o cerere comună de înregistrare.
- (2) O cerere de înregistrare a unei denumiri ca specialitate tradițională garantată cuprinde:
- (a) numele și adresa grupului de producători solicitant;
 - (b) caietul de sarcini prevăzut la articolul 56.
- (3) Dacă este pregătită de un grup de producători stabilit într-un stat membru, cererea se adresează autorităților acelui stat membru. Statul membru examinează cererea pentru a controla dacă este întemeiată și dacă îndeplinește condițiile referitoare la criteriile de eligibilitate menționate la articolul 55. Ca parte din examinare, statul membru gestionează o procedură națională de opoziție. Dacă consideră că sunt respectate cerințele din prezentul capitol, statul membru poate lua o decizie favorabilă și poate depune la Comisie o cerere de înregistrare la nivelul Uniunii.
- (4) Statul membru se asigură că decizia sa, favorabilă sau nu, este publicată și că orice persoană fizică sau juridică având un interes legitim are posibilitatea de a contesta decizia respectivă. De asemenea, statul membru se asigură că este publicat caietul de sarcini pe care se întemeiază decizia sa favorabilă și furnizează accesul electronic la caietul de sarcini.
- (5) Dacă este pregătită de un grup sau de grupuri de producători stabilit(e) într-o țară terță, cererea, inclusiv cererea comună, se depune fie direct, fie prin intermediul autorităților respectivei țări terțe.

Articolul 58

Cererea de înregistrare la nivelul Uniunii

- (1) O cerere la nivelul Uniunii de înregistrare a unei specialități tradiționale garantate cuprinde:
- (a) elementele menționate la articolul 57 alineatul (2) și
 - (b) doar pentru statele membre, o declarație a statului membru conform căreia condițiile de înregistrare a cererii depuse de grupul solicitant sunt considerate de către statul membru ca fiind îndeplinite.
- (2) Dacă se depune o cerere comună, menționată la articolul 57 alineatul (1), cererea se transmite Comisiei de către unul dintre statele membre în cauză. Cererea include, după caz, elementele menționate la articolul 57 alineatul (2), precum și declarația menționată la alineatul (1) litera (b) de la prezentul articol, din partea tuturor statelor membre în cauză. Procedurile naționale conexe, inclusiv etapa opoziției, se desfășoară în toate statele membre în cauză.

- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [84](#), de completare a prezentului regulament cu norme suplimentare referitoare la cererile comune de înregistrare a unei specialități tradiționale garantate care privesc mai mult de un teritoriu național, precum și la procesul de depunere a cererilor.
- (4) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a unor norme detaliate privind procedurile, formularul și prezentarea cererilor de înregistrare, inclusiv pentru cererea de înregistrare a unei specialități tradiționale garantate care privește mai mult de un teritoriu național. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 80 alineatul [\(2\)](#).

Articolul 59

Depunerea cererii de înregistrare la nivelul Uniunii

- (1) O cerere la nivelul Uniunii de înregistrare a unei specialități tradiționale garantate se depune la Comisie pe cale electronică, prin intermediul unui sistem digital. Sistemul digital trebuie să aibă capacitatea de a permite transmiterea cererilor către autoritățile naționale ale unui stat membru și de a putea fi utilizat de un stat membru în cadrul procedurii sale naționale.
- (2) Sistemul digital trebuie să aibă capacitatea de a permite transmiterea cererilor de către solicitanți stabiliți în afara Uniunii și de către autorități naționale din țări terțe.
- (3) Informațiile despre cererile de înregistrare la nivelul Uniunii sunt publicate de Comisie prin intermediul sistemului digital menționat la alineatul (1).

Articolul 60

Examinarea de către Comisie și publicarea în scopul manifestării opoziției

- (1) Comisia examinează orice cerere pe care o primește în temeiul articolului 65 alineatul (1), în scopul de a verifica inexistența unor erori evidente, caracterul complet al informațiilor furnizate în conformitate cu articolul [58](#), natura exactă și tehnică a caietului de sarcini și respectarea cerințelor stabilite la articolele 55 și 56. Examinarea respectivă ține seama de rezultatul etapei naționale a procedurii, desfășurate de statul membru în cauză.
- (2) Examinarea nu trebuie să dureze mai mult de șase luni. Dacă respectiva perioadă de examinare depășește sau este probabil să depășească șase luni, Comisia informează în scris solicitantul cu privire la motivele întârzierii.
- (3) Comisia poate cere de la solicitant informații suplimentare.
- (4) Dacă, pe baza examinării desfășurate în temeiul alineatului (1), Comisia consideră că sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezentul capitol, caietul de sarcini este publicat de Comisie în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 61

Procedura națională de contestare a unei cereri de înregistrare

- (1) Statele membre informează Comisia cu privire la eventualele proceduri administrative sau judiciare de la nivel național care ar putea influența înregistrarea unei specialități tradiționale garantate. În acest caz, statele membre pot solicita

Comisiei să suspende procedura de examinare pe durata unei perioade de 12 luni care poate fi reînnoită.

- (2) Statul membru informează Comisia, fără întârziere, dacă cererea depusă la Comisie a fost invalidată la nivel național printr-o hotărâre judecătorească aplicabilă imediat, dar nu definitivă. În acest caz, Comisia este scutită de obligația de a respecta termenul-limită pentru efectuarea examinării menționat la alineatul (60) alineatul (2) și de a informa solicitantul cu privire la motivele întârzierii.
- (3) Dacă cererea depusă la Comisie a fost invalidată de o hotărâre definitivă luată de o instanță națională, statul membru ia în considerare o măsură corespunzătoare precum retragerea sau modificarea cererii, după caz.

Articolul 62

Procedura de opoziție la nivelul Uniunii

- (1) În termen de trei luni de la data publicării caietului de sarcini în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* în temeiul articolului 60 alineatul (4), autoritățile dintr-un stat membru ori dintr-o țară terță sau o persoană fizică sau juridică având un interes legitim și fiind stabilită într-o țară terță pot depune la Comisie o declarație de opoziție.
- (2) Orice persoană fizică sau juridică având un interes legitim, fiind stabilită sau rezidentă într-un stat membru diferit de cel în care a fost depusă cererea de înregistrare la nivelul Uniunii, poate depune o declarație de opoziție pe lângă statul membru în care este stabilită, într-un termen-limită care permite depunerea unei declarații de opoziție în temeiul alineatului (1).
- (3) O declarație de opoziție trebuie să susțină că cererea ar putea încălca condițiile prevăzute în prezentul capitol și să prezinte motive. Declarațiile de opoziție care nu includ elementele menționate mai sus sunt nule.
- (4) Comisia examinează admisibilitatea declarației de opoziție. Dacă consideră că declarația de opoziție este admisibilă, Comisia invită, în termen de cinci luni de la data publicării caietului de sarcini în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, autoritatea sau persoana care a depus declarația de opoziție și autoritatea sau solicitantul care a depus cererea să înceapă consultări corespunzătoare pentru o perioadă rezonabilă care nu trebuie să depășească trei luni. În orice moment din această perioadă, la cererea autorității sau a solicitantului, Comisia poate prelungi termenul-limită pentru consultări cu maximum trei luni.
- (5) Autoritatea sau persoana care a depus declarația de opoziție și autoritatea sau solicitantul care a depus cererea încep consultările fără întârzieri nejustificate. Entitățile menționate își pun la dispoziție reciproc informațiile relevante pentru a evalua dacă cererea de înregistrare îndeplinește condițiile cuprinse în prezentul regulament.
- (6) În termen de o lună de la încheierea consultărilor menționate la alineatul (4), solicitantul stabilit în țara terță sau autoritățile statului membru ori ale țării terțe din care a fost depusă cererea de înregistrare la nivelul Uniunii notifică Comisiei rezultatul consultărilor, inclusiv toate informațiile partajate, dacă s-a ajuns la un acord cu una dintre părțile care au formulat opoziția sau cu toate și eventualele modificări subsecvente ale cererii. Autoritatea sau persoana care a depus o declarație

de opoziție la Comisie poate de asemenea notifica Comisiei poziția sa la încheierea consultărilor.

- (7) Dacă, în urma încheierii consultărilor, caietul de sarcini publicat în conformitate cu articolul 60 alineatul (4) a fost modificat, Comisia repetă examinarea cererii de înregistrare astfel cum a fost modificată. Dacă cererea a fost modificată în mod substanțial și Comisia consideră că cererea modificată îndeplinește condițiile de înregistrare, Comisia publică încă o dată cererea în conformitate cu alineatul menționat.
- (8) Documentele menționate la prezentul articol se redactează într-una dintre limbile oficiale ale Uniunii.
- (9) După încheierea procedurii de opoziție, Comisia își finalizează evaluarea cererii de înregistrare la nivelul Uniunii, ținând seama de eventualele solicitări de perioade de tranziție, de rezultatul procedurii de opoziție și de oricare alte aspecte care decurg din examinarea sa și ar putea implica o modificare a caietului de sarcini.
- (10) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 84, de completare a normelor privind procedura de opoziție, în scopul stabilirii unor proceduri detaliate și a termenelor-limită.
- (11) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a unor norme detaliate privind procedurile, formularul și prezentarea declarațiilor de opoziție. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 80 alineatul (2).

Articolul 63

Motive de opoziție

- (1) O declarație de opoziție depusă în conformitate cu articolul 62 este admisibilă doar dacă partea care a formulat opoziția:
 - (a) furnizează motive justificate în sprijinul incompatibilității înregistrării propuse cu dispozițiile prezentului capitol sau
 - (b) demonstrează că utilizarea denumirii este legală, recunoscută și semnificativă din punct de vedere economic pentru produse agricole similare.
- (2) Criteriile menționate la alineatul (1) litera (b) sunt evaluate în raport cu teritoriul Uniunii.

Articolul 64

Perioade de tranziție pentru utilizarea specialităților tradiționale garantate

- (1) Comisia poate acorda, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, o perioadă de tranziție de până la cinci ani pentru a permite, în ceea ce privește produsele a căror denumire constă în sau conține un nume care încalcă dispozițiile articolului (69), utilizarea în continuare a denumirii cu care au fost comercializate, cu condiția să existe o declarație de opoziție admisibilă, în temeiul articolului 57 alineatul (3) sau al articolului 62, la cererea de înregistrare a specialității tradiționale garantate a cărei protecție este încălcată, care demonstrează că denumirea respectivă a fost utilizată legal pe piața internă pentru o perioadă de minimum cinci ani anterioară datei publicării prevăzute la articolul 60 alineatul (4).

- (2) Actele de punere în aplicare menționate la alineatul (1) se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 80 alineatul (2), cu excepția actelor în cazul cărora se depune o declarație de opoziție admisibilă în temeiul articolului 57 alineatul (3), care se adoptă fără aplicarea respectivei proceduri de examinare.

Articolul 65

Decizia Comisiei privind cererea de înregistrare

- (1) Dacă, pe baza informațiilor de care dispune în urma examinării desfășurate în temeiul articolului 58 alineatul (3), consideră că nu este îndeplinită vreuna dintre cerințele menționate la acel articol, Comisia adoptă acte de punere în aplicare de respingere a cererii. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 80 alineatul (2).
- (2) Dacă nu primește nicio declarație de opoziție admisibilă, Comisia adoptă acte de punere în aplicare de înregistrare a specialității tradiționale înregistrate, fără a aplica procedura menționată la articolul 80 alineatul (2).
- (3) Dacă a primit o cerere de opoziție admisibilă, Comisia:
- (a) înregistrează denumirea prin intermediul unor acte de punere în aplicare adoptate fără a aplica procedura menționată la articolul 80 alineatul (2), dacă s-a ajuns la un acord, după ce verifică conformitatea aceluia acord cu dreptul Uniunii, și, dacă este nevoie, modifică informațiile publicate în temeiul articolului 60 alineatul (4), cu condiția ca modificările să nu fie substanțiale sau
- (b) adoptă acte de punere în aplicare prin care ia o decizie în privința cererii de înregistrare, dacă nu s-a ajuns la niciun acord. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 80 alineatul (2).
- (4) Actele de înregistrare a unei specialități tradiționale garantate prevăd toate condițiile aplicabile înregistrării și republicarea spre informare a documentului unic publicat în scopul manifestării opoziției în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în cazul în care eventualele modificări necesare nu sunt substanțiale.
- (5) Regulamentele de înregistrare și deciziile de respingere se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, seria L.

Articolul 66

Registrul specialităților tradiționale garantate din Uniune

- (1) Fără a aplica procedura menționată la articolul 80 alineatul (2), Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care instituie și menține un registru electronic al specialităților tradiționale garantate recunoscute în temeiul prezentului regulament, accesibil public („registru specialităților tradiționale garantate din Uniune”).
- (2) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a unor norme detaliate privind forma și conținutul registrului specialităților tradiționale garantate din Uniune. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 80 alineatul (2).

Articolul 67

Modificările unui caiet de sarcini

- (1) Un grup de producători care are un interes legitim poate depune o cerere de aprobare a unei modificări a caietului de sarcini al unei specialități tradiționale garantate. Cererile descriu și motivează modificările solicitate.
- (2) Procedura de modificare a unui caiet de sarcini urmează, *mutatis mutandis*, procedura prevăzută la articolele [57-65](#).
- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [84](#), de completare a normelor privind procedura de modificare a unui caiet de sarcini.
- (4) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a unor norme detaliate privind procedurile, formularul și prezentarea unei cereri de modificare a unui caiet de sarcini. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 80 alineatul [\(2\)](#).

Articolul 68

Anularea înregistrării

- (1) Din proprie inițiativă sau la solicitarea oricărei persoane fizice sau juridice care are un interes legitim, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care să anuleze înregistrarea unei specialități tradiționale garantate, în următoarele cazuri:
 - (a) atunci când nu este asigurată respectarea caietului de sarcini;
 - (b) atunci când nu este comercializat niciun produs cu specialitatea tradițională garantată timp de cel puțin șapte ani.
- (2) Comisia poate adopta de asemenea acte de punere în aplicare de anulare a unei înregistrări, la cererea producătorilor produsului comercializat cu denumirea înregistrată.
- (3) Actele de punere în aplicare menționate la alineatele (1) și (2) se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 80 alineatul [\(2\)](#).
- (4) Articolele [57-63](#) și articolul [65](#) se aplică *mutatis mutandis* procedurii de anulare.
- (5) Înainte de adoptarea actelor de punere în aplicare menționate la alineatele (1) și (2), Comisia consultă autoritățile statului membru în cauză, autoritățile țării terțe în cauză sau, dacă este posibil, producătorul din țara terță în cauză care a depus inițial cererea de înregistrare a specialității tradiționale garantate, cu excepția cazului în care anularea este solicitată în mod direct de către solicitanții inițiali respectivi.
- (6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [84](#), de completare a normelor privind procedura de anulare.
- (7) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a unor norme detaliate privind procedurile, formularul și prezentarea unei cereri de anulare a unei înregistrări. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 80 alineatul [\(2\)](#).

Articolul 69

Restricții referitoare la utilizarea specialităților tradiționale garantate înregistrate

- (1) Specialitățile tradiționale garantate înregistrate sunt protejate împotriva oricărei utilizări abuzive sau imitații, inclusiv în ceea ce privește produsele utilizate ca ingrediente, sau împotriva oricărei alte practici susceptibile de a induce în eroare consumatorul.
- (2) Statele membre se asigură că denumirile de produse alimentare utilizate la nivel național nu duc la confuzie cu specialități tradiționale garantate înregistrate.
- (3) Protecția menționată la alineatul (1) se aplică de asemenea în ceea ce privește produsele vândute prin vânzarea la distanță, precum comerțul electronic.
- (4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [84](#), de stabilire a unor norme suplimentare care să detalieze în plus protecția specialităților tradiționale garantate.
- (5) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a unor cerințe procedurale și formale referitoare la protecția specialităților tradiționale garantate. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 80 alineatul [\(2\)](#).

Articolul 70

Excepții pentru anumite utilizări

- (1) Dispozițiile prezentului capitol nu aduc atingere:
 - (a) utilizării termenilor care sunt generici în Uniune, chiar dacă termenul generic face parte dintr-o denumire care este protejată ca specialitate tradițională garantată;
 - (b) introducerii pe piață a produselor a căror etichetă conține sau cuprinde denumirea unui soi de plante sau a unei rase de animale utilizată cu bună-credință;
 - (c) aplicării normelor Uniunii sau a celor ale statelor membre care reglementează proprietatea intelectuală și, în special, a normelor privind indicațiile geografice și mărcile, precum și a drepturilor acordate în temeiul normelor respective.
- (2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [84](#), de completare a prezentului regulament cu norme suplimentare destinate să stabilească statutul generic al termenilor, condițiile de utilizare a denumirilor de soiuri de plante și de rase de animale pentru o specialitate tradițională garantată, precum și legătura lor cu drepturile de proprietate intelectuală menționate la prezentul articol.

Articolul 71

Denumirea, simbolul Uniunii și indicația unei specialități tradiționale garantate

- (1) O denumire înregistrată ca specialitate tradițională garantată poate fi utilizată de orice operator care comercializează un produs care respectă caietul de sarcini.
- (2) Se stabilește un simbol al Uniunii care să fie utilizat pe eticheta produselor desemnate ca specialitate tradițională garantată. Indicația „specialitate tradițională garantată”, abrevierea „STG” și simbolul Uniunii privind specialitatea tradițională garantată pot fi utilizate doar în legătură cu produse obținute în conformitate cu caietul de sarcini corespunzător.

- (3) În cazul produselor originare din Uniune care sunt comercializate ca specialități tradiționale garantate înregistrate în conformitate cu prezentul regulament, simbolul Uniunii menționat la alineatul (2) figurează pe etichetă și în materialele publicitare. Cerințele de etichetare prevăzute la articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 referitoare la prezentarea mențiunilor obligatorii se aplică specialității tradiționale garantate înregistrate. Indicația „specialitate tradițională garantată” sau abrevierea corespunzătoare „STG” poate apărea pe etichetă.
- (4) Simbolul Uniunii este opțional pe eticheta specialităților tradiționale garantate produse în afara Uniunii.
- (5) Comisia adoptă acte de punere în aplicare de stabilire a simbolului Uniunii și a condițiilor pentru utilizarea sa obligatorie, de prevedere a normelor referitoare la protecția uniformă a indicației, a abrevierii și a simbolului Uniunii menționate la alineatul (2), la utilizarea și caracteristicile tehnice ale acestora. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 80 alineatul (2).

Articolul 72

Participarea la sisteme de calitate

- (1) Statele membre se asigură că verificarea respectării caietului de sarcini stabilită în temeiul articolului 73 are loc în cazul tuturor operatorilor care respectă normele prevăzute în prezentul capitol. Statele membre pot percepe o taxă pentru a-și acoperi costurile de verificare a respectării.
- (2) Operatorii care pregătesc și depozitează un produs comercializat ca specialitate tradițională garantată sau care comercializează astfel de produse sunt de asemenea incluși în măsurile de control și de asigurare a respectării menționate la articolul 73.

Articolul 73

Controale și asigurarea respectării

- (1) Controalele care vizează specialitățile tradiționale garantate includ:
 - (a) verificarea producerii unui produs desemnat printr-o specialitate tradițională garantată în conformitate cu caietul de sarcini corespunzător și
 - (b) monitorizarea utilizării specialității tradiționale garantate pe piață, inclusiv pe internet.
- (2) În conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/625, statele membre desemnează:
 - (a) una sau mai multe autorități competente responsabile pentru controale vizând specialitățile tradiționale garantate și
 - (b) una sau mai multe autorități responsabile cu asigurarea respectării normelor privind specialitățile tradiționale garantate, autorități care pot fi aceleași ca autoritățile competente menționate la litera (a).
- (3) Sarcinile menționate la alineatul (2) litera (a) pot fi delegate unuia sau mai multor organisme de certificare a produselor în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/625.

- (4) Statele membre desfășoară controale, pe baza unei analize de risc, pentru a asigura respectarea cerințelor din prezentul capitol și, în cazul unei încălcări, aplică sancțiuni corespunzătoare.
- (5) Atunci când desfășoară controalele și activitățile de asigurare a respectării prevăzute la prezentul articol, autoritățile competente și organismele de certificare a produselor respectă cerințele corespunzătoare prevăzute în Regulamentul (UE) 2017/625. Titlul VI capitolul I din Regulamentul (UE) 2017/625 nu se aplică însă controalelor care vizează specialitățile tradiționale garantate.
- (6) În ceea ce privește specialitățile tradiționale garantate care desemnează produse originare dintr-o țară terță, verificarea conformității cu caietul de sarcini înainte de introducerea produsului pe piață se efectuează de către:
- (a) una sau mai multe autorități publice desemnate de țara terță și/sau
 - (b) unul sau mai multe organisme de certificare a produselor.
- (7) Statele membre publică numele și adresa autorităților competente și ale organismelor de certificare a produselor menționate la alineatul (2) litera (a), respectiv la alineatul (3), și țin la zi aceste informații.
- (8) Comisia publică numele și adresele autorităților competente și ale organismelor de certificare a produselor menționate la alineatul (6) și actualizează periodic aceste informații.
- (9) Comisia poate crea un portal digital pe care să fie publicate numele și adresele autorităților competente și ale organismelor de certificare a produselor menționate la alineatul (2) litera (a), la alineatul (3) și la alineatul (6).
- (10) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [84](#), de completare a prezentului regulament cu norme suplimentare destinate să stabilească procedurile corespunzătoare de certificare și de acreditare aplicabile în ceea ce privește organismele de certificare a produselor menționate la alineatele (2) și (5).
- (11) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare, fără a aplica procedura menționată la articolul 80 alineatul [\(2\)](#), de definire a mijloacelor prin care să fie publicate numele și adresele autorităților competente și ale organismelor de certificare a produselor menționate la prezentul articol.

Capitolul 2

Mențiuni de calitate facultative

Articolul 74

Obiectiv și domeniu de aplicare

- (1) Se instituie un sistem al mențiunilor de calitate facultative, în scopul de a se facilita comunicarea în interiorul pieței interne a caracteristicilor sau a atributelor produselor agricole care conferă valoare adăugată de către producătorii lor.
- (2) Prezentul capitol vizează produsele agricole.
- În sensul prezentului capitol, produse agricole înseamnă produsele agricole destinate consumului uman enumerate în anexa I la tratat și alte produse agricole și alimentare enumerate în anexa II la prezentul regulament.

Prezentul regulament nu se aplică băuturilor spirtoase, vinurilor aromatizate sau produselor vitivinicole definite în partea II din anexa VII la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, cu excepția oțeturilor de vin.

Articolul 75

Norme naționale

- (1) Statele membre pot menține normele naționale privind mențiunile de calitate facultative și sistemele naționale nevizate de prezentul regulament, cu condiția ca aceste norme să fie conforme cu dreptul Uniunii.
- (2) Comisia poate institui un sistem digital pentru includerea mențiunilor și a sistemelor menționate la alineatul (1), în scopul consolidării cunoștințelor despre produsele și sistemele de pe tot teritoriul Uniunii. Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a detaliilor tehnice, necesare pentru notificarea mențiunilor de calitate facultative. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 80 alineatul (2).

Articolul 76

Mențiuni de calitate facultative

- (1) Mențiunile de calitate facultative îndeplinesc următoarele criterii:
 - (a) se referă la o caracteristică a uneia sau mai multor categorii de produse sau la un atribut agricol sau de prelucrare care se aplică în anumite zone;
 - (b) utilizarea lor adaugă valoare produselor în comparație cu produse de tip similar și
 - (c) au o dimensiune specifică Uniunii.
- (2) Mențiunile de calitate facultative care descriu calitățile tehnice ale produsului cu scopul de a pune în aplicare standarde de comercializare obligatorii și nu sunt destinate să îi informeze pe consumatori cu privire la calitățile respectivelor produse nu intră în domeniul în aplicare al prezentului capitol.
- (3) Mențiunile de calitate facultative exclud mențiunile rezervate facultative care sprijină și completează standardele de comercializare specifice stabilite în funcție de sector sau de categoria de produse.
- (4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 84, de completare a prezentului regulament cu norme detaliate privind criteriile menționate la alineatul (1).
- (5) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a unor norme privind formularele, procedurile sau alte detalii tehnice necesare pentru aplicarea prezentului capitol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 80 alineatul (2).
- (6) La adoptarea actelor delegate și a actelor de punere în aplicare în conformitate cu alineatele (4) și (5), Comisia ia în considerare eventualele standarde internaționale pertinente.

Articolul 77

Rezervarea mențiunilor de calitate facultative suplimentare

- (1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [84](#), de rezervare a unor mențiuni de calitate facultative suplimentare și de stabilire a condițiilor de utilizare a acestora.

Articolul 78

Produs montan

- (1) Mențiunea „produs montan” este stabilită ca mențiune de calitate facultativă. Această mențiune se utilizează numai pentru a descrie produsele destinate consumului uman enumerate în anexa I la tratat în cazul cărora:
- (a) materiile prime și hrana pentru animale destinată animalelor de fermă provin în cea mai mare parte din zone montane;
 - (b) în cazul produselor prelucrate, prelucrarea se desfășoară și în zone montane.
- (2) În sensul prezentului articol, zonele montane din Uniune sunt cele delimitate în temeiul articolului 32 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁷. În ceea ce privește produsele din țări terțe, zonele montane includ zone care sunt desemnate oficial ca zone montane de către țări terțe sau care îndeplinesc criterii echivalente cu cele prevăzute la alineatul respectiv.
- (3) În cazuri justificate corespunzător, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [84](#), de stabilire a unor derogări de la condițiile de utilizare menționate la alineatul (1) din prezentul articol, în special condițiile în care este permis ca materiile prime sau hrana pentru animale să provină din afara zonelor montane, condițiile în care este permisă prelucrarea produselor în afara zonelor montane într-o arie geografică ce urmează a fi definită, precum și definirea ariei geografice respective.
- (4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [84](#), privind stabilirea metodelor de producție și a altor criterii relevante pentru aplicarea mențiunii de calitate facultative stabilite la alineatul (1) din prezentul articol.

Articolul 79

Restricții privind utilizarea și monitorizarea

- (1) O mențiune de calitate facultativă poate fi utilizată numai pentru a descrie produse care îndeplinesc condițiile de utilizare corespunzătoare.
- (2) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a unor norme privind utilizarea mențiunilor de calitate facultative. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 80 alineatul [\(2\)](#).
- (3) Statele membre desfășoară controale, pe baza unei analize de risc, pentru a asigura respectarea cerințelor din prezentul capitol și, în cazul unei încălcări, aplică sancțiuni administrative corespunzătoare.

⁴⁷ Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 487).

Capitolul 3

Dispoziții procedurale

Articolul 80

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de un comitet denumit Comitetul pentru calitate în sectorul agricol. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Titlul IV

Modificări aduse Regulamentelor (UE) nr. 1308/2013, (UE) 2017/1001 și (UE) 2019/787

Articolul 81

Modificări aduse Regulamentului (UE) nr. 1308/2013

Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 93 alineatul (1), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

(b) „indicație geografică” înseamnă o denumire, inclusiv o denumire utilizată în mod tradițional, care identifică un produs menționat la articolul 92 alineatul (1) prin faptul că:

- (i) calitatea, reputația sau alte caracteristici specifice pot fi atribuite originii sale geografice;
- (ii) este originar dintr-un anumit loc, o anumită regiune sau o anumită țară;
- (iii) strugurii utilizați la producția sa sunt originari, în proporție de cel puțin 85 %, numai din aria geografică respectivă;
- (iv) este produs în aria geografică respectivă și
- (v) este obținut din soiuri de viță-de-vie aparținând speciei *Vitis vinifera* sau unei încrucișări între specia *Vitis vinifera* și alte specii din genul *Vitis*.”;

(2) Articolul 94 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 94*

Caietul de sarcini

(1) Caietul de sarcini permite părților interesate să verifice respectarea condițiilor de producție relevante asociate denumirii de origine sau indicației geografice. Caietul de sarcini cuprinde:

- (a) denumirea care urmează a fi protejată;
- (b) tipul indicației geografice, și anume o denumire de origine protejată sau o indicație geografică protejată;
- (c) o descriere a vinului sau a vinurilor, inclusiv a principalelor caracteristici analitice și organoleptice;
- (d) dacă este cazul, practicile oenologice specifice utilizate pentru producerea vinului sau a vinurilor, precum și restricțiile relevante pentru producerea acestora;

- (e) definirea ariei geografice delimitate în ceea ce privește legătura menționată la litera (h);
- (f) producția maximă la hectar;
- (g) indicarea soiului sau a soiurilor de struguri de vinificație din care se obțin vinul sau vinurile;
- (h) detaliile referitoare la legătura menționată la articolul 93 alineatul (1) litera (a) punctul (i) sau, după caz, la articolul 93 alineatul (1) litera (b) punctul (i);
 - (i) în ceea ce privește o denumire de origine protejată, legătura dintre calitatea sau caracteristicile produsului și mediul geografic, menționată la articolul 93 alineatul (1) litera (a) punctul (i); detaliile privind factorii umani din mediul geografic respectiv pot, dacă este cazul, să se limiteze la o descriere a gestionării solului, a materialului vegetal și a peisajului, la o descriere a practicilor de cultivare sau a oricăror alte contribuții umane relevante pentru menținerea factorilor naturali ai mediului geografic menționați la punctul respectiv;
 - (ii) în ceea ce privește o indicație geografică protejată, legătura dintre o calitate specifică, reputația sau o altă caracteristică a produsului și originea geografică, menționată la articolul 93 alineatul (1) litera (b) punctul (i);
- (i) alte cerințe aplicabile, dacă sunt prevăzute de statele membre sau de un grup de producători recunoscut, dacă este cazul, luându-se în considerare faptul că aceste cerințe trebuie să fie obiective, nediscriminatorii și compatibile cu dreptul național și cu cel al Uniunii.

(2) Caietul de sarcini poate conține angajamente în materie de sustenabilitate în temeiul articolului 12 din Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului [Regulamentul privind IG]*.

(3) În cazul în care vinul sau vinurile pot fi parțial dezalcoolizate, caietul de sarcini conține, de asemenea, o descriere a vinului sau a vinurilor parțial dezalcoolizate, în conformitate cu alineatul (2) litera (c), *mutatis mutandis*, și, dacă este cazul, a practicilor oenologice specifice utilizate pentru producerea vinului sau vinurilor parțial dezalcoolizate, precum și restricțiile relevante privind producerea acestora.

* Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului din [...] (JO L [...], p....).”.

3. Se elimină articolele 95-99, articolele 101-106 și articolul 107.

Articolul 82

Modificări aduse Regulamentului (UE) 2017/1001

Regulamentul (UE) 2017/1001 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 151 alineatul (1), se introduce următoarea literă:

„(f) gestionarea indicațiilor geografice, mai exact sarcinile care îi sunt conferite prin intermediul unor acte delegate ale Comisiei adoptate în conformitate cu articolul [...] din Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului [Regulamentul privind IG]*

* Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului din [...] [...] (JO L [...], p....)].”.

Articolul 83

Modificări aduse Regulamentului (UE) 2019/787

Regulamentul (UE) 2019/787 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3, se elimină punctele 6 și 7.
2. Se elimină articolele 16 și 21.
3. Articolul 23 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 23*

Documentul unic

Documentul unic cuprinde următoarele:

- (a) elementele principale ale caietului de sarcini, inclusiv denumirea care trebuie protejată, categoria în care se încadrează băutura spirtoasă sau termenul „băutură spirtoasă”, metoda de producție, descrierea caracteristicilor băuturii spirtoase, o delimitare concisă a ariei geografice și, dacă este cazul, normele specifice aplicabile ambalării și etichetării;
 - (b) descrierea legăturii dintre băutura spirtoasă și originea sa geografică, în conformitate cu articolul 3 punctul 4, inclusiv, dacă este necesar, elementele specifice din descrierea produsului sau ale metodei de producție care justifică legătura.”.
4. Se elimină articolele 24-33 și articolele 35-40.

Titlul V

Delegarea de competențe, dispoziții tranzitorii și finale

Articolul 84

Delegarea de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate, menționată la articolul 12 alineatul (4), la articolul 14 alineatul (2), la articolul 15 alineatul (6), la articolul 17 alineatul (5), la articolul 19 alineatul (10), la articolul 23 alineatul (7), la articolul 25 alineatul (10), la articolul 26 alineatul (6), la articolul 28 alineatul (3), la articolul 29 alineatul (3), la articolul 34 alineatul (3), la articolul 46 alineatul (1), la articolul 46, la articolul 47 alineatul (1), la articolul 48 alineatul (6), la articolul 48 alineatul (7), la articolul 49 alineatul (4), la articolul 51 alineatul (3), la articolul 55 alineatul (5), la articolul 56 alineatul (2), la articolul 73 alineatul (10), la articolul 69 alineatul (4), la articolul 70 alineatul (2), la articolul 58 alineatul (3), la articolul 62 alineatul (10), la articolul 67 alineatul (3), la articolul 68 alineatul (6), la articolul 76 alineatul (4), la articolul 77 alineatul (1), la articolul 78 alineatul (3) și la articolul 78 alineatul (4), se conferă Comisiei pentru o perioadă de 7 ani începând cu [data intrării în vigoare a prezentului regulament]. Comisia întocmește un raport referitor la delegarea de competențe la cel târziu nouă luni de la încheierea perioadei de șapte ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade cu durată identică, cu excepția cazului

în care Parlamentul European sau Consiliul se opune acestei prelungiri cu cel târziu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

- (3) Delegarea de competențe menționată la articolele enumerate la alineatul (2) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte în ziua următoare datei publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în aceasta. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate aflate deja în vigoare.
- (4) Înainte de a adopta un act delegat, Comisia consultă experți desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) Imediat ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolelor menționate la alineatul (2) intră în vigoare numai dacă nu a fost exprimată nicio obiecție nici de către Parlamentul European, nici de către Consiliu în termen de două luni de la notificarea acelui act Parlamentului European și Consiliului sau dacă, înainte de expirarea perioadei în cauză, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor exprima obiecții. Perioada menționată se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 85

Dispoziție tranzitorie pentru clasificarea indicațiilor geografice

Clasificarea, menționată la articolul 6 alineatul (1), a indicațiilor geografice înregistrate sau pentru care s-a depus o cerere înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament se face în conformitate cu tabelul prevăzut în anexa III.

Articolul 86

Dispoziții tranzitorii pentru cererile în curs

- (1) Normele aplicabile înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament continuă să se aplice cererilor de înregistrare, cererilor de aprobare a unei modificări la nivelul Uniunii a caietului de sarcini și cererilor de anulare a indicațiilor geografice primite de Comisie înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament.
- (2) Cu toate acestea, articolele [19-22](#) se aplică cererilor a căror publicare în scopul manifestării opoziției la cererea de înregistrare, la cererea de aprobare a modificării la nivelul Uniunii a caietului de sarcini sau la cererea de anulare a unei indicații geografice în Jurnalul Oficial al UE are loc după [data intrării în vigoare a prezentului regulament].
- (3) Normele aplicabile înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament continuă să se aplice cererilor de înregistrare, cererilor de aprobare a unei modificări la nivelul Uniunii a caietului de sarcini și cererilor de anulare aferente specialităților tradiționale garantate primite de Comisie înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament.
- (4) Cu toate acestea, articolele [62-65](#) se aplică cererilor a căror publicare în scopul manifestării opoziției la cererea de înregistrare, la cererea de aprobare a modificării

la nivelul Uniunii a caietului de sarcini sau la cererea de anulare aferente unei specialități tradiționale garantate în Jurnalul Oficial al UE are loc după [data intrării în vigoare a prezentului regulament].

Articolul 87

Continuitatea registrelor

- (1) Fiecare denumire de origine și indicație geografică pentru vin și produse agricole și fiecare indicație geografică pentru băuturi spirtoase, cu toate datele aferente, și datele referitoare la cererile în curs de înregistrare, de modificare sau de anulare, introduse în registrele respective ale indicațiilor geografice, se introduc automat în registrul indicațiilor geografice din Uniune.
- (2) Fiecare specialitate tradițională garantată introdusă în registrul specialităților tradiționale garantate, cu toate datele aferente, și datele referitoare la cererile în curs de înregistrare, de modificare sau de anulare, până în ziua anterioară începerii aplicării prezentului regulament, se introduce automat în registrul specialităților tradiționale garantate din Uniune.

Articolul 88

Abrogare

Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 se abrogă.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

Articolul 89

Intrare în vigoare

Regulamentul intră în vigoare în a [...] zi de la publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European,
Președinta
[...]

Pentru Consiliu,
Președintele
[...]